ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ✚ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ



ΜΑΡΤΙΟΣ 1957

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

* Α΄ .ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941 Β΄. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 12ον *

* ΜΑΡΤΙΟΣ 1957 — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6 *

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακέντζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἴστρια 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Α/φῶν Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησία συνδρομὴ ἐσωτ. Δρχ. 12, ἐξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζιτικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως «Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», Ὁδὸς Μακέντζυ Κίγκ 3, Ἀθήνας

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Σελ. 1. Τὸ θαῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως, Μελῆ Νικολαΐδη, Σελ. 2 Εὐαγγελίζου Γῆ, Στ. Σπεράντσα (ποίημα), β) Ψαριανὸ εἶναι τὸ καράβι, Ε.Π. Φωτιάδου, Σελ. 3—6. Ἡ Ἑλλὰς δέχεται τὸν Ὀλυμπιονίκην της, β) Ἑλλάδα, Κ. Παλαμᾶ (ποίημα). Σελ. 7 Ὕδρα, Π. Καλονάρου. Σελ. 8. Ἕνα μεγάλο ἔργο, Κ. Μακροχωρίτη (Σκέτς). Σελ. 9 Ἀνακήρυξις Αὐτοκράτορος εἰς τὴν Κων/πολιν, Γ. Κόλια. Σελ. 10. Τὸ ἠλεκτροφωτισμένο χωριό, Β. Οἰκονομίδη, β) Ὑγιεινὲς τροφές: σταφίδα, σῦκα, καρύδια, γ) Α Σημηριώτη, τὸ Πνεῦμα τῆς Φυλῆς (Ποίημα). Σελ. 11. Ἡ ἀποκεφάλισις τοῦ Ἰωάννου, Κ. Παπαπαναγιώτου. Σελ. 12 Νέα καὶ Περίεργα, β) Ἀπ' ἀνθὸ σ' ἀνθό, Μ. Στασινοπούλου. Σελ. 13. Τὰ παιδιὰ τοῦ Τσίρκου, Β. Σελ. 14—15 Φωτογραφίες δράσεως. Σελ. 16. Πρῶτες βοήθειες : διάσωσις πνιγομένου. Σελ. 17. Ἀγωνίσματα ποὺ ξεχάσθηκαν, Σπ. Αὐλωνίτη, β) Τὸ Χελιδόνι, Γλ. Πρωτοπαππᾶ, γ) Τὰ χελιδόνια, Π. Πετρῆ (Ποίημα). Σελ. 18. Οἱ κίνδυνοι στὸ σπίτι, β) Τὸ ἀνθογυάλι, Σ. Κωτσαρίδη (ποίημα). Σελ. 19 Λευκῶνες—Ἰτεῶνες, Π. Γρίσπου. Σελ. 20 Στοματικὴ ἀναπνοή, Στ. Σπεράντσα. Σελ. 21—22 Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν. Σελ. 23—26 Μαθητικὴ συνεργασία. Σελ. 27—28 Δρᾶσις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. Σελ. 29 Ὁ Γάϊδαρος καὶ ὁ λαγός, ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.

Ἐξώφυλλο : Ἡ ἄμυνα τοῦ Μεσολογγίου, Ντενεβίλ.

Ὀπισθόφυλλο : Μεγάλη Ἑλλάδα, στίχοι Ζ. Παπαντωνίου, μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.

P. 1. The wonder of Revolution by M. Nicolaides. P. 2 Earth Rejoice, poem by St. Sperantza, b) The ship is from Psara by E. Photiades. P. 3—6 Greece welcomes the Greek winner in the Olympic games, b) Greece, poem by C., Palamas. P. 7. Hydra by P. Kalonaros. P. 8. A great work, sketch by C. Macrochorites. P. 9 Proclamation of an Emperor in Constantinople by G. Kolias. P. 10. The floodlit village by B. Oeconomides, b) Healthy foods, c) The spirit of Race poem by A. Simiriotis. P. 11. John's decapitation. Page 12. News and Queer by B. G., b) From flower to flower by M. Stassinopoulos. P. 13. the children of circus by B. P. 14—15 Activity in pictures P. 16 First aid: Life saving P. 17. Forgotten games by Sp. Avlonitis b) the Swallow by Gl. Protopapas, c) Swallows (poem) by P. Petris. P. 18. Dangers at home, b) The Flower pot (poem) by S. Kotsarides P. 19 Poplar and Willow trees by P. Grispos P. 20 Respiration by St. Sperantza P. 21—22 G.J.R.C. Movement P. 23—26 Pupils' contribution P. 27—28 Groups' activity. P. 29 the donkey and the hare by An. Vo.

Frontcover: Defence of Missolonghi by Deneuville. Backvover, Greece: Verses by Z. Papantoniou, music by A. Panagiotopoulos.

Ὁ ἔρανος τῆς 28ης Μαρτίου 1957

Ὁ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Προσκαλεῖ ὅλους τοὺς Ἕλληνας

Νὰ συνεισφέρουν, οἱ πλούσιοι ἐκ τοῦ περισσεύματος καὶ οἱ πτωχοὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των, ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου του, τὴν 28ην Μαρτίου 1957.

Εἶναι ἐπιτακτικὸν καθῆκον νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον τοῦτο πάσῃ δυνάμει, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνεται πολὺ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός.

Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἐθνικὸν καθῆκον.

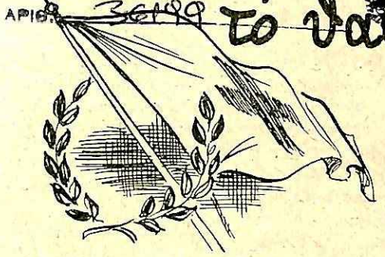
Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρῖται θὰ συμβάλουν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαρτίου 1957

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ I. Ἴστρια
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.83
ΑΡΙΘ. 36199

Τὸ θαῦμα τῆς ἐπαναστάσεως



ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Γιὰ νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ νοιώσῃ κανεὶς σωστά, σὲ ὅλο τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκτασί του, τὸ οὐσιαστικὸ νόημα τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, πρέπει νὰ πιστεύῃ προκαταβολικὰ στὸ θαῦμα. Διότι εἶναι ἀληθινὰ θαῦμα ἡ Ἐπανάστασις αὐτή : θαῦμα στὶς πανάρχαιες ἀφετηρίες καὶ τὰ κίνητρά της, θαῦμα στὴ διεξαγωγὴ της καὶ τὴν ἐπικράτησί της, θαῦμα στὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀποτελέσματά της. Ἕνα θαῦμα καθαρὰ πνευματικό, ποὺ πιστοποιεῖ καὶ πραγματοποιεῖ κατὰ τὸν πιὸ θετικὸ καὶ ἔμπρακτο τρόπο τὴν ἀκατάβλητη δύναμι τῶν μεγάλων ἀρχῶν καὶ ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἕνα θαῦμα προνομιακὰ ἑλληνικό, ποὺ ἀνυψώνει καὶ κορυφώνει ἕως τὶς πιὸ ψηλὲς καὶ πλατειὲς πραγματοποιήσεις τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη.

Ἔχουν καὶ ἄλλα ἔθνη τὶς ἐπαναστάσεις τους, τὰ πολεμικά τους κατορθώματα, τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ψυχικῆς τους ὁρμῆς καὶ ἀλκῆς. Ἀλλὰ καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐπαναστάσεις δὲν ἔχει τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τῆς Ἑλληνικῆς, δὲν ἔχει τὸ μέγα πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ περιεχόμενό της, τὶς πλατύτατες πανανθρώπινες ἐπιδιώξεις της.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἦταν καθαρὰ καὶ ἀποκλειστικὰ ἐθνική. Ἐπήγασε αὐθόρμητα καὶ φυσικὰ ἀπὸ τὸν γενικὸ πόθο τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐλευθερία. Καὶ ὁ μοναδικός της στόχος ἦταν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἡ ἀπόκτησις τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας.

Οὔτε ἔλαβαν σ' αὐτὴν μέρος ὡρισμένες μόνο μερίδες τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τὸ σύνολο τοῦ Ἔθνους, ὅλες γενικὰ οἱ τάξεις τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τοὺς ἱεράρχες καὶ τοὺς ἄλλους ἀνώτερους κληρικοὺς ἕως τοὺς ἀφανεῖς παπάδες καὶ καλογήρους,ἀπὸ τοὺς κοτζαμπάσηδες καὶ τοὺς ἐμπόρους ἕως τοὺς ἐργάτες τῶν πόλεων καὶ τοὺς ἀγρότες τῶν χωριῶν, ἀπὸ τοὺς μεγάλους πλοιοκτῆτες καὶ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς ἕως τοὺς ταπεινοὺς ψαράδες καὶ τοὺς ἁρματωλοὺς καὶ τοὺς κλέφτες.

Καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες—ὅλοι γενικὰ οἱ Ἕλληνες—εἶχαν ξεσηκωθῆ ὄχι ἀπὸ κάποιο τυχαῖο καὶ συμπτωματικὸ γεγονός, ὄχι ἀπὸ καμμιὰ ξένη ὑποκίνησι ἢ ἄλλη ἐξωτερικὴ ἀφορμή, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ ἀκατανίκητη ἐσωτερικὴ παρόρμησι, ἀπὸ μιὰ βαθειὰ καὶ ἐπιτακτικὴ ψυχικὴ ἀνάγκη, ποὺ ὑπῆρχε πάντα ζωντανὴ καὶ δυνατὴ μέσα τους ἐπὶ τετρακόσια ὁλόκληρα χρόνια. Κι αὐτὴ πάλι ἡ ψυχικὴ ἀνάγκη δὲν ἦταν παρὰ μιὰ νέα μορφὴ καὶ ἔκφρασις ἀπὸ τὴν πανάρχαια καὶ προαιώνια πίστι καὶ ἀφοσίωσι τοῦ Ἔθνους στὴν ἐλευθερία.

Καὶ ὅπως τότε ἀγωνίζονταν οἱ Ἕλληνες γιὰ τὴν ὑπεράσπισι καὶ τὴν ἀπόκτησί της μὲ τὸ σύνθημα «ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν», ἔτσι καὶ στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 21 ἀγωνίσθηκαν «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστι τὴν ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία».

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ βασικώτερο καὶ οὐσιαστικώτερο χαρακτηριστικὸ ὅλων τῶν ἀγώνων τοῦ Ἔθνους : ὁ προαιώνιος καὶ παντοτεινὸς συνδυασμὸς τῆς θρησκευτικῆς του πίστεως μὲ τὴν Ἐθνική, τῆς Θρησκείας του μὲ τὴν Πατρίδα, καὶ—στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 21—τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν Ἑλλάδα.

«Διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἐλάβαμε τὰ ὅπλα καὶ ὑψώσαμε τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ», εἶχε πῆ ὁ Κολοκοτρώνης. Καὶ ὁ Μακρυγιάννης ἐπρόσθεσε «Εἶναι ἀδύνατες οἱ θέσεις καὶ ἐμεῖς, ὅμως εἶναι δυνατὸς ὁ Θεός, ποὺ μᾶς προστατεύει».

Εἶναι ἡ πίστις τῶν Ἑλλήνων ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἐθνική, ποὺ εἶχε διατηρηθῆ ζωντανὴ καὶ φλογερή, κατὰ τὴν μαύρη σκλαβιὰ τῶν τεσσάρων αἰώνων, στὰ κρυφὰ σχολειὰ ἀπὸ τὴ μιά, στὰ ἀπάτητα ἀπὸ τὴν ἄλλη λημέρια τῆς κλεφτουριᾶς. Εἶναι ἡ ἴδια πίστις, ποὺ εἶχε κάνει τοὺς ταπεινοὺς ἁγιογράφους τῆς σκλαβιᾶς νὰ ζωγραφίζουν ἁγίους μὲ πολεμικὲς πανοπλίες καὶ Ἕλληνες πολεμιστὲς μὲ φτεροῦγες ἀγγέλων. Ἡ ἴδια πίστις, ποὺ εἶχε ὁδηγήσει τοὺς πρώτους ἐθνικοὺς ἀγωνιστὲς στὴν ἱερὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὴν ἐθνικὴ σημαία καὶ τὴν κήρυξι τῆς Ἐπαναστάσεως στὴ σεβάσμια μορφὴ ἑνὸς Ἱεράρχη, γιὰ νὰ συμβολίζεται ἔτσι αἰώνια ὁ ἱερὸς συνδυασμὸς τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν εὐαγγελισμὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἴδια πίστις, πού, δίπλα στὸν Κολοκοτρώνη καὶ τὸν Ἀνδροῦτσο, ἐνέπνευσε καὶ ἀνέδειξε τὸν Ἀθανάσιο Διάκο καὶ τὸν Παπαφλέσσα.

Ἡ ὡραία, μεγάλη καὶ βαθειὰ αὐτὴ θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ πίστις, τὸ ὑπέροχο Ἑλληνοχριστιανικὸ ἰδανικὸ—τὸ μέγα καὶ ξεχωριστὸ προνόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους—ὑπῆρξε ἡ εὐλογημένη, ἡ ἁγιασμένη πνοή, ποὺ ἐγέμισε μὲ ἱερὴ ἀφοσίωσι καὶ μὲ θεῖο θάρρος τὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔδωσε στὸν ἀγῶνα τους τὴν εὐλογία καὶ τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ.

«Σὰν ἤλθε ἐμπρὸς λαμποκοπώντας
ἡ θρησκεία μ' ἕναν σταυρό,
σ' αὐτό, ἐφώναξε, τὸ χῶμα
στάσου ὁλόρθη, Ἐλευθεριά»,

ἐτραγούδησε ὁ ἐθνικός μας ποιητής.

Καὶ ἡ ἐλευθερία ἐστάθηκε. Καὶ ἔγινε τὸ μέγα θαῦμα. Μιὰ χοῦφτα ἄνθρωποι μὲ ὅπλα πρωτόγονα, μὲ ξύλα καὶ μὲ ρόπαλα, μὲ δικέλλες καὶ μὲ λοστούς, ν' ἀντιπετωπίσουν καὶ νὰ νικήσουν μιὰ πανίσχυρη καὶ πάνοπλη Αὐτοκρατορία. Διότι οἱ λίγοι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι μὲ τὰ πρωτόγονα ὅπλα εἶχαν κάτι πολὺ ἰσχυρότερο ἀπὸ ὁποιαδήποτε ὑλικὴ δύναμι : εἶχαν τὴν ἀκατάλυτη καὶ ἀκατανίκητη πίστι στὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικά τους ἰδανικά. Γι' αὐτὸ καὶ εἶχαν τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν ψυχὴ καὶ στὸν ἀγῶνα τους, σ' αὐτὸ τὸ θαῦμα, τὸ μέγα θαῦμα, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 21, ὅπως πραγματοποιήθηκε καὶ στοὺς κατοπινοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους καὶ ὅπως θὰ πραγματοποιῆται πάντα σὲ κάθε ἐθνικὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐλευθερία, ὅταν ἐμπνέεται καὶ διεξάγεται μὲ τὴν ἴδια θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ πίστι.

Στ. Σπεράντσα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΟΥ ΓΗ

Κἂν σάλπισμα, ποὺ πέρασε ἀπ' ἀνατολὴ σὲ δύση,
κἂν μιὰ κραυγή, κἂν μιὰ στριγγιὰ φωνὴ μὲ εἶχε ξυπνήσει
τὸν ὄρθρο τὸν βαθύ.
«Σήκω» μοῦ φώναξε. «Ξανά, μὲ τ' ἄρματα ζωσμένα,
βγῆκαν καὶ πᾶν κοπαδιαστὲς οἱ σκιὲς τοῦ Εἰκοσιένα
καὶ κόσμος ἀκλουθεῖ»
Κι ἔτρεξα μὲς στὸ ἡμίφωτο τοῦ λόγγου. Κρύφιο μέρος
Στὴ συνοδεία, ποὺ στάθηκε, τώρα μιλεῖ ἕνας γέρος,
ποὺ ἄμφια χρυσὰ φορεῖ.

Καὶ λέει : «Ψηλὰ τὸ λάβαρο, ποὺ δίνω σας, κρατῆστε.
Παιδιὰ εἶστε τῶν προγόνων σας. Γιὰ τὴν 'Ελλάδα ὁρμῆστε,
ποὺ χρόνους καρτερεῖ».
Κι οἱ σκιὲς στὸν κάμπο νά, ὥρμησαν σὰν χείμαρρος, ποὺ ἀφρίζει.
Κι αὐτὸν μὲ τ' ἄμφια τὰ χρυσὰ τὸν εἶδαν νὰ δακρύζη
καὶ νὰ τὶς εὐλογῆ.
Κι ἄκουσα τὸ μαρτιάτικο πουλὶ νὰ τραγουδάη :
«Χαρῆτε μιὰν ἀνάστασι τὰ ἐλεύθερα πελάη
κι εὐαγγελίζου γῆ».

Πρὸς τὴν 'Ελευθερίαν...

"ΨΑΡΙΑΝΟ 'ΝΑΙ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ,,

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ)ντοῦ τῆς 'Εθν. Βιβλιοθήκης

Ὅταν, παλαιότερα, σὲ συνεβούλευαν νὰ μὴ ἐπιτεθῆς ἐναντίον ἰσχυροῦ —ἄλλως θὰ μετανοήσῃς—σοῦ ἔλεγαν : «Ψαριανὸ 'ναι τὸ καράβι». Ὅταν πάλιν ἡμύνεσο κατὰ συκοφαντικῶν ἐπιθέσεων ἢ ἀπαντοῦσες εἰς ἀπειλάς, ἔλεγες : «Ψαριανὸ 'ναι τὸ καράβι», καὶ ἐννοοῦσες ὅτι εἶσαι τόσον στερεός, ὥστε δὲν ἔχεις ἀνάγκην. Καὶ ἔγινεν ἡ φράσις παροιμιώδης. 'Αλλὰ πῶς ;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι μέχρι καὶ τῶν πρώτων δεκαετηρίδων τοῦ περασμένου αἰῶνος ἡ Μεσόγειος ἐμαστίζετο ἀπὸ τοὺς πειρατὰς—πειρατὰς τρομεροὺς καὶ πρὸ πάντων τοὺς Σαρακηνούς, τοὺς 'Αλγερινούς, τοὺς Βερβερίνους.

Αἱ δὲ πειρατικαὶ ἐπιχειρήσεις των δὲν περιωρίζοντο μόνον κατὰ τὸν πλοῦν, ἀλλ' ἐξετείνοντο καὶ κατ' ἀμάχων πληθυσμῶν εἰς παραλιακοὺς συνοικισμούς, τοὺς ὁποίους ἐκούρσευαν ἀγρίως. Καὶ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, φεύγοντες τὰς ἐπιδρομὰς αὐτάς, ἐγκατέλειπαν τοὺς παραλίους συνοικισμούς των, καὶ ἀπεσύροντο εἰς τὰ ἐνδότερα, ὅπου ἵδρυαν τὰς νέας φωλεάς των,—ἢ ἐπάνω εἰς πρανῆ λόφων καὶ βουνῶν.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀντεπεξῆλθαν ἀποτελεσματικῶς μόνον οἱ 'Υδραῖοι, οἱ Σπετσιῶται καὶ οἱ Ψαριανοί. Οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ναυτίλοι ἔβλεπαν γῦρό των τὰ περισσότερα νησιά, θύματα τῆς θηριωδίας τῶν πειρατῶν. 'Αντεμετώπιζαν ἐπίσης τὴν ἀνάγκην καὶ τῆς ἰδικῆς των ἀμύνης. Καὶ ἤρχισαν νὰ ναυπηγοῦν ἐλαφρὰ καὶ ταχύπλοα σκάφη μὲ μεγαλυτέρας ἐπιφανείας ἱστίων καὶ παντοιοτρόπως ἐξωπλισμένα. Καὶ ἦτο τόσος ὁ τρόμος, ποὺ ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς πειρατὰς οἱ καπεταναῖοι τῶν τριῶν μεγαλωνύμων νήσων καὶ μάλιστα τῶν Ψαρῶν, ὥστε, ὅταν οἱ λῃσταὶ αὐτοὶ τῆς θαλάσσης ἔβλεπαν εἰς τὸν ὁρίζοντα ταχύπλουν σκάφος, ἀνέκρουαν πρύμναν καὶ ἐκραύγαζον : «Ψαριανὸ 'ναι τὸ καράβι».

'Αλλὰ καὶ οἱ 'Υδραῖοι καὶ οἱ Σπετσιῶται ἀντελαμβάνοντο ἀπὸ τὴν ταχύτητα τὰ ψαριανὰ πλοῖα καὶ ἔλεγαν μεταξύ των : «Ψαριανὸ 'ναι τὸ καράβι». Διότι πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ὁ κοινὸς ἀγὼν τῶν 'Υδραίων, τῶν Σπετσιωτῶν καὶ τῶν Ψαριανῶν κατὰ τῶν ἐπιδρομέων ἐκίνησεν εἰς εὐγενῆ ἅμιλλαν περὶ τὴν

> **'Η ἐνίσχυσις τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἐθνικὸν καθῆκον.**

ναυπήγησιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν σκαφῶν, καὶ εἰς τὴν ἅμιλλαν αὐτὴν τὰ σκῆπτρα τῆς ταχύτητος ἐκράτησαν οἱ Ψαριανοί.

Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν χρόνων ἐκείνων, ὅρους τρόμου καὶ ἐλλείψεως συχνὰ συντονισμοῦ δράσεως, συνέβαινε κατὰ λάθος, ἰδίως τὴν νύκτα, νὰ καταδιώκωνται ἀμοιβαίως πλοῖα τῶν τριῶν νήσων. Καὶ ὅταν τὸ καταδιωκόμενον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸ φθάσουν—καὶ οἱ διῶκται ἦσαν Σπετσιῶται ἢ 'Υδραῖοι—ἔλεγαν μὲ πεποίθησιν «Ψαριανὸ 'ναι τὸ καράβι», καὶ παρητοῦντο τῆς περαιτέρω διώξεως. 'Αντελαμβάνοντο ὅτι εἶχαν κάμει λάθος, ὅτι τὸ πλοῖον δὲν ἦτο ἐχθρικόν.

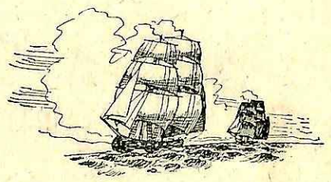
'Αλλὰ συνέβαινε πότε—πότε ψαριανὸν ἱστιοφόρον καὶ ὑδραϊκὸν νὰ σπεύδουν ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐπιχείρησιν πολεμικήν. Καὶ ὅταν τὸ ψαριανὸ ἄφινεν ὀπίσω τὸ ἄλλο, ὁ Ψαριανὸς καπετάνιος, ἐπαιρόμενος ἐφώναξεν εἰς τὸν συνάδελφόν του μὲ τὸν τηλεβόαν του, —τὴν τρόμπα μαρίνα.

—Καπτὰν Γιάννη, ψαριανὸ 'ναι τὸ καράβι.

Καὶ ἂς τελειώνωμεν μὲ μίαν παράδοσιν. Διηγοῦνται ὅτι ἕνα βράδυ κάποιος Ψαριανὸς καπετάνιος συνήντησεν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Χίον ἄλλο σκάφος, τὸ ἐξέλαβεν ὡς πειρατικόν, τὸ ἐπλησίασε κρυφὰ καί, ἀφοῦ μὲ τὰς ἁρπάγας προσεκόλλησε τὸ ἰδικόν του ἐπάνω εἰς αὐτό, διέταξε «ρεσάλτο».

Τὸ πλήρωμα ἐπιπίπτει μὲ τοὺς πελέκεις καὶ τὰς μαχαίρας. Φονεύει τοὺς σκοπούς. Μόλις ὅμως ἠθέλησαν νὰ προχωρήσουν οἱ ναῦται, διέκριναν τοὺς πελωρίους σωλῆνας τῶν πυροβόλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἀντελήφθησαν, ὅτι τὸ σκάφος ἦτο πολεμικόν. Ἔσπευσαν τότε νὰ ἐπιβοῦν τοῦ πλοίου των καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν.

'Αλλ' ἡ παράδοσις συνεχίζει, ὅτι τὸ σκάφος ἦτο πολεμικὸν ποὺ μετέφερε ἀπὸ τὴν Μῆλον τὸ περίφημο ἀριστοτέχνημα : τὴν κλεμένη 'Αφροδίτην. Καὶ λέγει ἀκόμη ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Ψαριανὸς πλοίαρχος, ἀφότου ἔμαθε τοῦ πλοίου τὸν ἀτίμητον θησαυρόν, εἶχε βεβαρημένην τὴν συνείδησιν ἕως θανάτου, ὅτι ἀφῆκε τὸ ἔργον του ἡμιτελὲς τὴν τραγικὴν ἐκείνην νύκτα.



Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΝ ΤΗΣ

Τὴν 20 Δεκεμβρίου 1956 ἡ 'Επιτροπὴ 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων ἐδεξιώθη εἰς τὴν Μεγάλην Αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» τὴν ἐπιστρέψασαν ἐκ Μελβούρνης 'Εθνικήν μας ἀθλητικὴν ὁμάδα, ἥτις ἐξεπροσώπησε τὴν Πατρίδα μας εἰς τοὺς XVI Διεθνεῖς 'Ολυμπιακοὺς 'Αγῶνας. Εἰς τὸν 'Ολυμπιονίκην κ. Γ. Ρουμπάνην ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ε.Ο.Α. ψήφισμα χαραχθὲν ἐπὶ ἀργυρᾶς Πλακός. Παραθέτομεν κατωτέρω τὰ κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην, εἰς ἣν παρέστησαν 800 φίλαθλοι, αἱ Διοικήσεις τῶν 'Αθλητικῶν 'Ομοσπονδιῶν κλπ. 'Ο Προδρεύων τῆς ΕΟΑ καὶ Πρόεδρος τοῦ ΕΕΣ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω παρατιθέμενον πανηγυρικόν, ὅστις ἐμαγνητοφωνήθη καὶ ἐλήφθη ἐκ τῆς σχετικῆς ταινίας ἵνα δημοσιευθῇ.

«Κύριε, Γενικὲ Γραμματεῦ, Κύριε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Αὐστραλίας, Κύριε Δήμαρχε, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

'Η 'Ελληνικὴ 'Επιτροπὴ τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων ἐπιτελεῖ σήμερον εὐχάριστον καθῆκον δεξιουμένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ τὰ μέλη τῆς 'Εθνικῆς 'Ολυμπιακῆς ὁμάδος, τὰ ὁποῖα μετέσχον τῶν ἀγώνων τῆς 16ης Διεθνοῦς 'Ολυμπιάδος, ἐν Μελβούρνῃ τῆς Αὐστραλίας.

Εἶναι δὲ ἡ 'Επιτροπή μας ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι τὴν δεξίωσιν αὐτὴν τιμᾶτε διὰ τῆς παρουσίας σας καὶ διότι βλέπει συγκεντρωμένους εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν τοὺς ἡγέτας τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως τῆς χώρας καὶ τὰ ἁρμόδια πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τὴν κατευθύνουν ἀπὸ ἀπόψεως κυβερνητικῆς καὶ τὴν ἐνισχύουν.

'Η 'Επιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας λήγει ἡ 16η σύγχρονος 'Ολυμπιάς, διὰ νὰ προβῇ εἰς μίαν ἀνασκόπησιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου καὶ εἰς ὡρισμένας διαπιστώσεις.

Οἱ ἀγῶνες τῆς 16ης 'Ολυμπιάδος ἐτελέσθησαν, διὰ πρώτην φοράν, εἰς τὴν πέμπτην "Ηπειρον τοῦ κόσμου, τὴν Αὐστραλίαν. Μέχρι τοῦδε, μόνον ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ 'Αμερικὴ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὀργανώσουν καὶ νὰ τελέσουν διεθνεῖς 'Ολυμπιάδας.

'Η Αὐστραλία κατέβαλε κάθε προσπάθειαν ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ βαρὺ καθῆκον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο ἀντοξία τῆς τιμῆς αὐτῆς, διότι οἱ ἀγῶνες ὠργανώθησαν καὶ ἐτελέσθησαν κατὰ τὸν ἄριστον δυνατὸν τρόπον.

Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ γίνῃ ὁλόκληρον τὸ 'Ολυμπιακὸν πρόγραμμα ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ διὰ τοῦτο, διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, ἐξαιρέσει τῶν χειμερινῶν ἀγώνων, οἱ 'Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες αὐτοὶ ἐτριχάσθησαν. Οἱ μὲν χειμερινοὶ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν εἰς τὴν 'Ιταλικὴν Καρινθίαν, οἱ Ἱππικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀναβίωσιν τῶν 'Αρχαίων 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ οἱ ἀγῶνες στίβου, οἱ ναυτικοὶ καὶ σκοπευτικοὶ καὶ οἱ ἀγῶνες ἀθλοπαιδιῶν ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Μελβούρνην.

'Ο τριχασμὸς αὐτὸς δὲν ἔβλαψε τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν ἀγώνων, τὴν ὁποίαν, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, ἐλάμπρυνε τὸ φῶς τῆς 'Ολυμπίας. 'Η ἰδική μας 'Επιτροπὴ τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, ἐκπροσωποῦσα τὴν κοιτίδα τοῦ 'Ολυμπισμοῦ, ἀνέλαβε τὸ ἔργον τῆς ὀργανώσεως τῆς 'Ολυμπιακῆς Λαμπαδηδρομίας, τῆς καθιερωθείσης ἀπὸ τοῦ 1936 καὶ ἀποτελούσης τὸ κέντρον τῆς 'Ολυμπιακῆς κινήσεως καὶ τὸν πυρῆνα τῆς ἐμφανίσεως τῶν 'Ολυμπιακῶν ἐπιδιώξεων. Παρέστη ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῇ δὶς ἡ 'Ολυμπιακὴ Λαμπαδηδρομία. Τὸ πρῶτον, διὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Στοκχόλμης, τοὺς Ἱππικούς, διότι, ὅπως εἶπον, ἀπετέλεσαν συνέχισιν τῶν 'Αρχαίων 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων καὶ τὸ δεύτερον διὰ τοὺς 'Αγῶνας τῆς Μελβούρνης. Καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν φοράν, ἡ 'Επιτροπὴ τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, προσεπάθησε νὰ ἀνασυνδέσῃ τὸ ἔνδοξον 'Ελληνικὸν παρελθὸν μὲ τὸ παρὸν καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν τελετὴν αὐτήν, τὴν μυσταγωγίαν αὐτήν, κατὰ τρόπον ὑπενθυμίζοντα τὸ παλαιὸν κλέος καὶ ἐμφανίζοντα τὴν 'Εθνικήν μας παράδοσιν. 'Επεξέλθωμεν δὲ τοῦτο, διότι διὰ πολλοστὴν φορὰν ἀπεδείχθη ἡ σημασία, ἣν ἔχει ἡ ἀποστολὴ τῆς 'Ολυμπιακῆς Φλογός. 'Εὰν πρέπῃ νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὸ 'Εθνικόν μας παρελθόν, πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα μίαν εὔλογον ἱκανοποίησιν διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Φλόγα τῆς 'Ολυμπίας γίνεται δεκτὴ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

"Οταν ἔφθασεν εἰς Κοπεγχάγην, καθὼς μοῦ ἔγραψαν ἐκεῖθεν ἐκλεκτοὶ φίλαθλοι φίλοι μου, καὶ ἐν συνεχείᾳ δι' ἱππέων μετεφέρθη, μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ στενοῦ, πρὸς τὴν Στοκχόλμην, χιλιάδες Δανῶν καὶ Σουηδῶν, χιλιάδες ὑπερβορέων, παρετάχθησαν κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς καὶ ἐθεάθησαν πολλοὶ γονυπετοῦντες πρὸ τοῦ Φωτὸς τῆς 'Ολυμπίας καὶ περισσότεροι δακρύοντες. 'Ο 'Αρχηγὸς τῆς ὁμάδος μας, κ. Λεοντόπουλος, πρὸ ὀλίγου, ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐκ Μελβούρνης, μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ αὐταὶ σκηναὶ ἐπανελήφθησαν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς διαδρομῆς, τῶν 2.750 χιλιομέτρων, ἣν διήνυσαν οἱ ὑπέρφοροι εἰς τὴν Αὐστραλίαν.

Οἱ Αὐστραλοί, καθ' ὅλον τὸ μῆκος ὑπεδέχθησαν τὴν Φλόγα τῆς 'Ολυμπίας μὲ τὴν αὐτήν, ὡς οἱ Σκανδιναυοί, συγκίνησιν καὶ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐπέδειξαν κάτι, τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὰς διαπιστώσεις περὶ τῶν ὁποίων ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου μου ὡμίλησα, διαπιστώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν αἰσιοδοξίαν καὶ ἐλπίδας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. 'Η ὑποδοχὴ τῆς Φλόγας αὐτῆς ἔγινε καὶ ἀπὸ Λαούς, τῶν ὁποίων αἱ Κυβερνήσεις δὲν ἐσεβάσθησαν τὴν ἐκεχειρίαν, τὴν «Ιε-

'Ο Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν πρὸς τὸ πυκνὸν καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τοῦ Παρνασσοῦ, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς δεξιώσεως τοῦ Γ. Ρουμπάνη καὶ τῆς 'Εθνικῆς 'Ομάδος τῆς μετασχούσης εἰς τοὺς ἐν Μελβούρνῃ 'Ολυμπιακοὺς 'Αγῶνας

Mr. C. Georgacopoulos addressing the crowded audience in Parnassos Hall during the ceremony for the reception of G. Roubanis and the other members who participated in the last Olympic Games.

ράν 'Εκεχειρίαν», ἡ ὁποία προηγεῖται τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, ἀλλὰ ἐπεχείρησαν πράξεις, αἱ ὁποῖαι κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὴν λαϊκὴν συνείδησιν. (χειροκροτήματα).

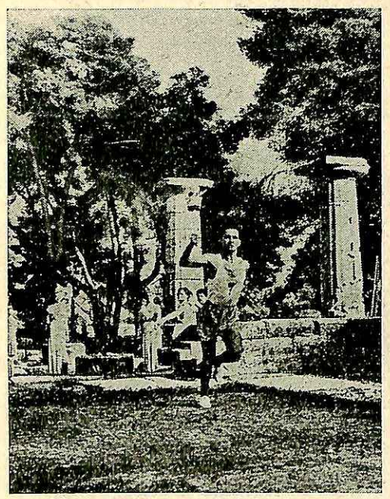
Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναφέρω τὰς πράξεις αὐτάς, διὰ νὰ τονίσω τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ ἐπιτελέσωμεν ἀπέναντι τῆς ἀνθρωπότητος (χειροκροτήματα).

Ὅταν ἠνάψαμεν τὸ Φῶς τὸ 'Ολυμπιακὸν εἰς τὴν εὔδενδρον Ἄλτιν, τὸ ἀνηγγείλαμεν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον καὶ ὑπεμνήσαμεν ὅτι τῶν ἀγώνων προηγοῦνται ἓξ ἑβδομάδες 'Εκεχειρίας. Ἠλπίσαμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν μέσα εἰς τὴν ψυχήν μας τὴν παράδοσιν αὐτὴν καὶ ἐπιστεύσαμεν ὅτι ὁ Κόσμος θὰ συνεκινεῖτο, ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τῶν ἰδιοτελῶν συμφερόντων θὰ ἀνεστέλλετο τοὐλάχιστον καὶ ὅτι ὅλοι θὰ προσηλώναμεν τὴν προσοχήν μας πρὸς τὴν μυσταγωγίαν αὐτὴν διὰ νὰ βασιλεύσῃ, ἔστω καὶ κατὰ τὸν ὀλίγον χρόνον, κατὰ τὰς ἑβδομάδας αὐτάς, ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. 'Αλλ' ἀτυχῶς ἡ κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου ἐπιβουλὴ ἐσυνεχίσθη μὲ τὴν αὐτὴν σκληρότητα καὶ μὲ τὴν αὐτὴν βαρβαρότητα ἐκ μέρους τῆς καταδυναστευούσης τοὺς ἡρωϊκοὺς Κυπρίους Δυνάμεως.

Ταυτοχρόνως, μία ἄλλη χώρα, γείτων, ἡ ὁποία ἀνέπτυξεν ἕνα Πανάρχαιον πολιτισμόν, ὑπέστη μίαν ἀδόκητον ἐπίθεσιν. 'Αλλὰ τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν διεδέχθη γεγονός, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιτρέπει τὰς ἐλπίδας: Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐπιτεθέντες συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν θέλησιν τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ἐσεβάσθησάν τὴν θέλησιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἐνῷ μᾶς παρέχεται αὐτὴ ἡ ἐλπίς, μαῦρα σύνεφα καλύπτουν τὸν βορρᾶν, ὅπου ἕνας λαός, μὲ προεξάρχοντας τοὺς Φοιτητάς καὶ τοὺς ἐργάτας, ἐπιχειρήσας νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἐλευθερίαν του, ἐπολτοποιήθη ἀπὸ τὰ τάνκς τῶν Ρώσσων καὶ αἱματοκυλίσθη, ἀλλὰ δὲν ὑπέστειλεν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. 'Αγωνίζεται ἀπηλπισμένος καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν ὅλων. Οἱ ἀθληταί του, ποὺ ἐξεπροσώπησαν αὐτὸν ὑπεραξίως εἰς τὴν 'Ολυμπιάδα τῆς Μελβούρνης 1956, δὲν ἐπέστρεψαν ὅλοι εἰς τὴν πατρίδα των, διότι θέλουν νὰ τὴν ἐπανίδουν ἐλευθέραν, ἀφοῦ ἐπῆραν τὸ Φῶς τῆς 'Ολυμπίας εἰς τὴν ψυχήν των. Καὶ ὁ ἀγὼν αὐτὸς συνεχίζεται μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ὅλων μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀπελπισίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ δύναμις τῆς βίας. Θέλω νὰ ὁμιλήσω διὰ τὸν Οὐγγρικὸν ἡρωϊκὸν λαὸν (χειροκροτήματα). Αὐτὰ τὰ γεγονότα ἤλθαν νὰ ταράξουν τὴν 'Ολυμπιακὴν γαλήνην καὶ ἠρεμίαν, ἡ ὁποία ἐχαρακτήριζε τοὺς 'Αγῶνας τῶν προγόνων μας. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ὅμως ἀποδεικνύουν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ὀρθῶς ἡ Ἑλλὰς ἔστειλε τὸ Φῶς τῆς 'Ολυμπίας μακρὰν εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὀρθῶς ἐπέμενε νὰ φωτίσῃ τὸν Κόσμον ἡ φλόγα της, διότι ἂν ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν αἰσθάνονται εἰς τὴν ψυχήν τους τὸ δίδαγμα, ὑπάρχουν ὅμως τὰ δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, ὅπως σᾶς εἶπα, συγκινοῦνται βαθέως καὶ ἐκφράζουν τὴν συγκίνησίν των κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τιμὴν καὶ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτοὶ εἶναι τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα θὰ γίνουν οἱ πολῖται καὶ οἱ κυβερνῆται τῆς αὔριον. Εἶναι οἱ γονεῖς των, οἱ ὁποῖοι θὰ μεταδώσουν τὰς ἀντιλήψεις αὐτὰς εἰς τὰ τέκνα των. Εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ δημιουργήσουν μίαν ἀνθρωπότητα ἐμπνεομένην ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην ἰδεολογίαν τοῦ 'Ολυμπισμοῦ. Ἑπομένως ὀρθῶς ἠνάφθη τὸ Φῶς τῆς 'Ολυμπίας, ὀρθῶς παρεδόθη ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς 'Ακροπόλεως καὶ πρὸ τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ εἰς τὸν παριστάμενον Γενικὸν Πρόξενον τῆς Αὐστραλίας κ. **Gliff**, καὶ ἐστάλη εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην χώραν, διὰ νὰ τὴν φωτίσῃ καὶ νὰ μεταδώσῃ καὶ ἐκεῖ, εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἕνα μήνυμα ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς 'Ελευθερίας.

'Η Ἰδέα τῆς 'Ολυμπιακῆς Φλόγας εἶναι κάτι, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὅλοι εἰς τὴν σκέψιν μας. 'Η 'Επιτροπή μας ὅμως θὰ ἤθελε, Κυρίαι καὶ Κύριοι, νὰ σᾶς δώσῃ μίαν ἀπτὴν ἐκδήλωσιν περὶ τοῦ παγκοσμίου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἰδέαν ταύτην. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελετῶν κατωρθώθη νὰ ἀποκτήσωμεν, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ ἐργαζομένης 'Εταιρείας «ΣΕΛΛ», μίαν ταινίαν κινηματογράφου, μήκους 300 μ. 'Η ταινία αὐτή, ὡς μᾶς ἐδηλώθη, ἀπεστάλη μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιλεγῶσιν ἐξ αὐτῆς τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα μέρη καὶ διὰ νὰ μᾶς ἐπιστραφῇ τὸ ὑπόλοιπον. 'Εγυρίσαμεν καὶ ἐδῶ μίαν μικροτάτην ταινίαν, 40 μ. μόνον, διὰ νὰ τὴν συμπληρώσωμεν μὲ ἐκείνην, ποὺ θὰ μᾶς ἐπεστρέφετο.



'Ο πρῶτος λαμπαδηδρόμος μεταφέρων τὸ 'Ολυμπιακὸν Φῶς ἀπὸ τὴν ἱερὰν Ἄλτιν τῆς 'Ολυμπίας εἰς τὴν 'Ακρόπολιν τῶν 'Αθηνῶν.

The first Olympic relay runner carrying the Olympic flame from Olympia to the Acropolis of Athens.

Ποία ἦτο ἡ ἱκανοποίησίς μας, ὅταν ἐξ Αὐστραλίας εἶπαν ὅτι οὐδ' ἑκατοστὸν τῆς πρώτης ταινίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιστραφῇ, διότι θὰ ἀποτελέσῃ αὐτή, ὁλόκληρος,τὴν ἀρχὴν τῆς ταινίας ἐκείνης ἡ ὁποία θὰ ἐμφανίσῃ τὸ σύνολον τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων καὶ ὅτι ἡ ταινία αὐτή, ἡ προβολὴ τῶν ἐν 'Ολυμπίᾳ τελετῶν, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ὑπερτάτην τιμὴν καὶ τὴν ὡραιοτέραν ἐκδήλωσιν τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων. Δι' αὐτὸ ζητῶ τὴν ἄδειάν σας, δι' ἐλάχιστα λεπτά, νὰ προβληθῇ ἀμέσως ἡ μικρὰ ταινία. Θὰ τὴν δῆτε καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ προσέξετε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ 'Επιτροπὴ 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ συνδέσῃ τὸ ὡραῖον παρελθὸν μὲ τὸ παρόν, ἐπεχείρησε νὰ δώσῃ ὅλην τὴν Δωρικὴν ἁπλότητα, ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ναὸς τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς καὶ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν ἐμφανίζουν τὰ ἐρείπια τῆς 'Ολυμπίας, νὰ δώσῃ εἰς ὁλόκληρον τὸν Κόσμον τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἔχομεν κλεισμένην στὴν ψυχήν μας διὰ τὸν 'Ολυμπισμόν. Ἐτοποθετήσαμεν τὸ ἄναμα τοῦ φωτὸς ὀπισθεν τῆς Κρυπτῆς, ὡς ἐὰν ἐκεῖ μία 'Εστιὰς τὸ ἐφύλαττεν ἄσβεστον. Δὲν ἐσβέσθη τὸ πῦρ ἐκεῖνο, δὲν ἔπαυσε νὰ φωτίζῃ τὸ εὐδενδρον τῆς Ἄλτεως ἄλσος. 'Ο Φοῖβος 'Απόλλων, ὁ Θεὸς τῆς πνευματικῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔπαυσε νὰ καταπέμπῃ τὰς ἀκτῖνας του πρὸς τὴν 'Ιερὰν 'Ολυμπίαν. 'Απὸ αὐτὸ τὸ φῶς ἡ 'Εστιὰς ἐπῆρε τὴν πυρὰν της, τὴν παρέδωσεν εἰς τὸν ἀποσταλεῖσαν ἐξ 'Αθηνῶν, μὲ συνοδείαν 'Ατθίδων Παρθένων, 'Ιέρειαν τοῦ Παρθενῶνος, διὰ νὰ τὸ μεταφέρουν μέχρι τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς 'Ακροπόλεως.

'Απηυθύναμεν ἐκεῖ μίαν ἱκεσίαν πρὸς τὸν Δία, τὸν 'Ολύμπιον Δία. 'Ικετεύσαμεν ὅπως ὁ Ζεὺς Πατὴρ ὑψινεφές, ὁ ναίων εἰς τὸν Κρόνιον Λόφον καὶ τιμῶν τὸ εὐρὺ τοῦ 'Αλφειοῦ ρεῦμα, διὰ Διοσημείας συγκατατεθῇ καὶ μᾶς δώσῃ τὸ Φῶς. Καὶ ἡ Διοσημεία ἐξεδηλώθη καὶ μάλιστα δίς. Διότι ὅταν κατῆλθε ἡ ὁμάς τῶν 'Ιερειῶν τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὴν Ἄλτιν, σύνεφα πυκνὰ εἶχον καλύψει τὸν οὐρανὸν καὶ δὲν ὑπῆρχε ἐλπὶς νὰ δεχθῶμεν τὰς ἀκτῖνας τοῦ Φοίβου. Ὅταν ὅμως ἡ πομπὴ τῆς πρώτης 'Ιερείας, μὲ τὰς 3 'Ιερείας καὶ τὰς 'Ατθίδας Παρθένους, ἦρχισε νὰ διασχίζῃ τὸν διάδρομον, τὸν ὁδηγοῦντα ἀπὸ τὸν Ναὸν τῆς Ἥρας εἰς τὴν Κρυπτήν, τότε τὰ σύννεφα, ὡς διὰ μαγείας διελύθησαν. 'Ο Ἥλιος ἤστραψεν ἐπάνω εἰς τὸν γαλάζιο οὐρανό μας καὶ ἡ 'Εστιὰς κατώρθωσε νὰ ἀνάψῃ, ἀπὸ τὰς χρυσὰς ἀκτῖνας του, ὀλίγα φρύγανα, τὰ ὁποῖα εἶχε συλλέξει ἀπὸ τὸ δάσος τῆς Ἄλτεως, μὲ ἕνα φακὸν παλαιόν, ἀπὸ ὀρείαν κρύσταλλον καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὸ Φῶς. Αὐτοῦ τοῦ Φωτὸς τὴν λῆψιν καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἀφὴν τοῦ Πυρσοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ἔγινε ἡ Λαμπαδηδρομία, σᾶς προσκαλῶ νὰ δῆτε μετ' ὀλίγον. (Γίνεται ἡ προβολὴ τῆς ταινίας, ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι αὐτὸ τὸ ὀλίγον, τὸ ὁποῖον εἴδατε καὶ ἰδίως ἡ 'Ιερὰ Ἄλτις, θὰ συνεκλόνισε τὰς ψυχάς σας καὶ θὰ ἠσθάνθητε πόσον βαρεῖται εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις ἡμῶν τῶν 'Ελλήνων, οἱ ὁποῖοι δὲν μετέχομεν μόνον τῶν ἀγώνων διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ἐπιδόσεις. Μετέχομεν

καὶ διὰ νὰ φωτίζωμεν τὸν Κόσμον καὶ διὰ νὰ μεταδώσωμεν εἰς αὐτὸν τὸν 'Αρχαῖον Πολιτισμόν μας.

'Η 'Ελλάς, καθ' ἣν εἶχεν ὑποχρέωσιν, μετέσχε καὶ δι' ὁμάδος ἀθλητῶν τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων.

Διὰ τὴν προπόνησίν της εἴχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ βοηθηθῶμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Παιδείας, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ 'Επιτροπὴ 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἐκφράζει τὰς θερμάς της εὐχαριστίας. Χάρις εἰς τὴν ἐνίσχυσιν αὐτήν, ἡ 'Ομάς μας συνεκεντρώθη ἐγκαίρως καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν ἀθλητικῶν 'Ομοσπονδιῶν καὶ τῶν Συλλόγων κατωρθώθη νὰ συγκροτηθῇ καὶ προπονηθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισίν της εἰς τὸν στῖβον τὸν 'Ολυμπιακόν. Μᾶς παρέσχεν ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Παιδείας, τὴν πίστωσιν ἡ ὁποία ἀπητήθη διὰ τὸ μακρυνὸ αὐτὸ ταξεῖδι. Μᾶς παρεσχέθη τέλος κάθε εὐχέρεια ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐστραλίας καὶ τοῦ ἀξιοτίμου ἐν 'Αθήναις κ. Γενικοῦ Προξένου της. Ὅλα αὐτὰ ἐτελέσθησαν ὑπὸ τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐνδιαφέρον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζω ἐκ μέρους τῆς 'Επιτροπῆς 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας της.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναμετρηθῇ ἐπιτυχῶς μὲ τὸν Κόσμον ὁλόκληρον ἡ εὐάριθμος ὁμάς τὴν ὁποίαν ἀπεστείλαμεν. 'Αλλὰ εἴμεθα ταυτοχρόνως ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀθληταί, συναισθανόμενοι τὴν τιμήν, τὴν ὁποίαν εἶχον νὰ ἐκπροσωποῦν τὴν Πατρίδα μας, θὰ κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν φιλοτίμως, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπός, δι' ὃν ἐστάλησαν, καὶ νὰ νικήσουν, ἐὰν τοῦτο ἦτο δυνατόν. Καὶ ἡ μὲν ἐκδήλωσις τῆς φιλοτιμίας των ἔγινε κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος μᾶς ἱκανοποιεῖ, διότι κατώρθωσαν οἱ ἀθληταί μας νὰ τιμηθοῦν κατὰ τοὺς προκριματικοὺς καὶ ἡμιτελικοὺς ἀγῶνας, ἐπιβληθέντες πρωταθλητῶν τοῦ Κόσμου, οἱ ὁποῖοι εἶχον προσφάτως καταταγῆ μεταξὺ τῶν μεγάλων πρωταθλητῶν.

'Η Μοῖρα ἐπεφύλαξεν εἰς ἕνα νεαρὸν ἔφηβον, ὁ ὁποῖος ὁρμᾶται ἀπὸ τὴν 'Αρκαδίαν, τὴν τόσον ὑμνηθεῖσαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους μας ποιητάς, νὰ κατακτήσῃ μίαν 'Ολυμπιακὴν νίκην καὶ χάρις εἰς αὐτὸν νὰ ἀναπετασθῇ ἡ γαλανόλευκος εἰς τὸ 'Ολυμπιακὸν Στάδιον τῆς Μελβούρνης.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἥρωος τῆς ἡμέρας καὶ τῆς 'Ολυμπιακῆς μας ὁμάδος, τοῦ Γεωργίου Σάββα Ρουμπάνη. Ἕνας ἄλλος ἀθλητής μας, ὁ Τσακανίκας, ὑπερέβαλεν ἑαυτὸν καὶ κατετάγη μεταξὺ τῶν πρωταθλητῶν ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου 8ος, κατέκτησε νέαν πανελλήνιον ἐπίδοσιν καὶ ταυτοχρόνως ἀνεγνωρίσθη ἰσάξιος τῶν πρώτων σφαιροβόλων τῆς Εὐρώπης.

'Η Ἑλλάς, ἡ ὁποία δὲν κρίνει μόνον ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν καὶ τῶν νικῶν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ τὸν θεωρεῖ ἐξ ἴσου τιμητικὸν καὶ διὰ τοὺς νικητὰς καὶ διὰ τοὺς καλῶς ἀγωνισθέντας ἡττημένους, ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ, ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ τὴν 'Επιτροπὴν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, ἕνα θερμὸν εὐχαριστῶ καὶ ἀκόμη θερμότερα συγχαρητήρια πρὸς τὰ παιδιά μας, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς 'Επιτροπῆς 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, τοῦ κ. Βασ. Λεοντοπούλου, ἐξεπροσώπησαν τὰ 'Εθνικά μας χρώματα εἰς τὴν μακρυνὴν Αὐστραλίαν.

'Απὸ τὸ 1912 εἶχε νὰ ἀναπετασθῇ ἡ Σημαία μας εἰς τὸν 'Ολυμπιακὸν στῖβον. Τότε, εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Στοκχόλμης, ὁ ἀείμνηστος Κ. Τσικλητήρας, νικήσας 'Ολυμπιακὴν νίκην, ἐπέτυχε νὰ χειροκροτήσῃ ὁ Κόσμος ὅλος τὴν 'Ελληνικὴν Σημαίαν. Ὕστερα ἀπὸ 44 χρόνια, ἐπετεύχθη τὸ ἴδιον θαῦμα χάρις εἰς τὸν Γεώργιον Ρουμπάνην (χειροκροτήματα).

Αὐτὸ μᾶς ἐπιβάλλει μίαν ὑποχρέωσιν καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὁμιλῶ ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν φιλάθλων, οἱ ὁποῖοι παρίστανται ἐδῶ: Τὴν ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον νὰ ἐμφανίζωμεν τὸ κλέος τῆς 'Αρχαίας 'Ελλάδος καὶ τὴν ὡραίαν μας παράδοσιν, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιώξωμεν ὅπως ἐπιτυγχάνωμεν καὶ ὀλυμπιακὰς νίκας, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι εἴμεθα ἕνας λαὸς 8 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ ἀντιμετωπίζομεν πολλὰ δισεκατομμύρια ἄλλων συνανθρώπων μας. Διὰ νὰ γίνῃ αὐτό, πρέπει νὰ ἑνώσωμεν ὅλοι τὰς δυνάμεις μας. Δέον νὰ κατανοηθῇ ὅτι εἰς ὅλην τὴν 'Ελλάδα, τὸ ταχύτερον, πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν στάδια, γυμναστήρια καὶ εὐρυχώρια, παρὰ τὴν γαλανὴν μας θάλασσαν νὰ ἀναπηδήσουν ναυτικοὶ 'Ομιλοι καὶ νὰ παρασχεθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν νεολαίαν μας ἡ εὐχέρεια τῆς ἀσκήσεως.

Δύναμαι νὰ ἀνακοινώσω, ὅτι χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας καὶ εἰς τὰ συνεχῆ διαβήματα τῆς 'Επιτροπῆς 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, ὑπάρχει ἕτοιμον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ὑλικὰ μέσα διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν ἑνὸς θαυμασίου σχεδίου ἀθλητικῆς προπαρασκευῆς. Δὲν θὰ φθάσουν ὅμως τὰ μέσα αὐτά, ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ ψυχή, ἐὰν τὰ ἀνώτατα πανδιδακτήρια, τὰ πανεπιστημιακὰ καθιδρύματα τῆς χώρας, τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης 'Εκπαιδεύσεως, ὅλα τὰ παιδιά μας, οἱ φοιτηταί μας, ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι νέοι, δὲν ἐγκαταλείψουν τὰς γκαγκστερικὰς ταινίας, τὰ καφενεῖα καὶ τὰς εὐκόλους ἀπολαύσεις τοῦ σημερινοῦ βίου, διὰ νὰ τραποῦν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ὑγιεινῆς καὶ τοῦ 'Εθνικοῦ καθήκοντος, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Θὰ θελήσωμεν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πεδίον, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, νὰ μὴ ἀποβλέψωμεν μόνον εἰς τὴν δημιουργίαν πρωταθλητῶν, ἀλλὰ ἔχοντες ἐπιστρατεύσει ὁλόκληρον τὴν νεολαίαν νὰ τὴν καθοδηγήσωμεν εἰς μίαν ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος. Νὰ μὴ κάμωμεν ποτὲ τὸ Σῶμα νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς πνευματικὰς ἀξιώσεις καὶ νὰ ἐμφανίσωμεν τὴν κατὰ Πλάτωνα μουσικήν, τὴν ἀγωγήν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι, ὅταν θὰ ἀποκτήσωμεν δι' αὐτῆς μίαν τοιαύτην νεολαίαν. Πρέπει νὰ εἴπω τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὅτι ἀλλοῦ, **καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκην νὰ ὀνομάσωμεν**



'Ο Πρόεδρος τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ καὶ α' ἀντιπρόεδρος τῆς 'Επιτροπῆς 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὑποδέχεται τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον εἰς τὴν 'Ακρόπολιν κατὰ τὴν ἐκεῖ τελετήν, καθ' ἣν παρεδόθη ἡ 'Ολυμπιακὴ Φλὸξ εἰς τὸν Γεν. Πρόξενον τῆς Αὐστραλίας.

The president of the Greek Red Cross and acting president of the Olympic games Committee Mr. C. Georgacopulos welcomes H.R.H. Crown prince Constantine on the Acropolis during the ceremony when the Olympic flame was turned over to the general Consul of Australia.

πού, ὑπάρχουν στρατόπεδα ὁλόκληρα συγκεντρώσεως ἀθλητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους παρέχονται, κατὰ χιλιάδας, ἄφθονα τὰ μέσα τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀσκήσεως.

'Υπάρχει μία μεγάλη Χώρα, ἡ ὁποία συγκεντρώνει μεραρχίας ἀθλητῶν καὶ ὑπάρχουν πολλὰ κολλέγια καὶ πανεπιστήμια, τὰ ὁποῖα κατεβάζουν εἰς τοὺς ἀγῶνας ταξιαρχίας ἀθλητῶν. Οἱ ἀθληταὶ αὐτοὶ προπονοῦνται συνεχῶς, παραμελοῦντες τὴν πνευματικὴν των προφὴν καὶ ὅταν ἀποβοῦν μηχαναί, δημιουργοῦσαι ἐπιδόσεις, τότε χειροκροτοῦνται καὶ θαυμάζονται καὶ ἀποκτοῦν τίτλους καὶ τιμάς, ἀλλ' ὅταν θὰ παύσουν νὰ λειτουργοῦν ἐπιτυχῶς ὡς μηχαναί, ἀπορρίπτονται ὡς ἄχρηστον ὑλικὸν καὶ ἡ δόξα παρέρχεται καὶ μένει ἡ πικρία τῆς ἀποτυχίας εἰς τὸν βίον, διότι, μαζὶ μὲ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν δὲν προπαρεσκεύασαν, θεραπεύοντες καὶ τὸ πνεῦμα, τὰ μέσα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ βίου.

Δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ξένος ἀθλητὴς καὶ φοιτητής τότε, ὁ ὁποῖος ἐχειροκροτήθη ὑπὲρ ὅλους τοὺς ἄλλους εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Βερολίνου κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1936, ἀναγκάζεται τώρα νὰ μετέρχεται ἕνα ταπεινότατον ἐπάγγελμα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον του.

'Ημεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι δίδομεν πάντοτε τὸ παράδειγμα τῆς 'Ολυμπια-

κῆς ἀγωγῆς, εἴμεθα ὑπερήφανοι, διότι καὶ τὴν στιγμὴν αὐτήν, μὲ τοὺς παρισταμένους παλαιούς μας Ὀλυμπιονίκας, ἀποδεικνύομεν τὴν ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Πνεύματος καὶ τοῦ Σώματος. Διότι οἱ Ὀλυμπιονίκαι μας εἶναι Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκλεκτοὶ Ἐκπαιδευτικοί, κυρίαι καὶ κύριοι, ποὺ κατέχουν ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν δρᾶσιν καὶ μὲ τὸ ἔντιμον ἐπάγγελμά των ἐξυπηρέτησαν ἱκανοποιητικῶς, ὄχι μόνον τὸν ἑαυτόν των ἀλλὰ καὶ τὴν Πατρίδα (χειροκροτήματα).

Αὐτὴν τὴν ὡραίαν παράδοσιν θὰ ἠθέλετο ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες φίλαθλοι, νὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ νὰ τὴν πραγματοποιήσωμεν, ὥστε ὅταν θὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὰς προσεχεῖς Ὀλυμπιάδας, νὰ δυνάμεθα ν' ἀπευθυνώμεθα πρὸς τὸ Ὀλυμπιακὸν Πνεῦμα μὲ τὰ λόγια τοῦ ποιητοῦ, τὰ ἀξέχαστα καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ:

»Ἀρχαῖο πνεῦμα ἀθάνατο
Ἀγνὲ Πατέρα, τοῦ ὡραίου τοῦ μεγάλου
καὶ τ' ἀληθινοῦ.
Κατέβα, φανερώσου κι ἄστραψε δῶ πέρα
στὴ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς καὶ τ'
(οὐρανοῦ».

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια πάντοτε ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ζητεῖ τὴν ἐνθάρρυνσιν ἀπὸ τὸ ἡρωϊκόν μας καὶ ἔνδοξον παρελθὸν διὰ νὰ διεκδικῆ εἰς τὰ Ὀλυμπιακὰ Στάδια τὰς νίκας τὰς συγχρόνους.

Καὶ τώρα, μοῦ μένει τὸ εὐχάριστον καθῆκον νὰ καλέσω τὸν Ὀλυμπιονίκην, τὸ νεαρὸν αὐτὸ τέκνον τῆς Πελοποννήσου, τὸ ὁποῖον ἐτίμησε τὴν Σημαίαν μας, τὴν Πατρίδα, τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸν ἑαυτόν του διὰ νὰ τοῦ ἐπιδώσω μίαν διάκρισιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ μας προσεπάθησε νὰ δώσῃ ὅλην τὴν εὐμορφιὰ τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως καὶ νὰ ἐκφράσῃ μὲ λίγα λόγια, τὰ πραγματικὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα συγκινοῦν τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἐπὶ μιᾶς ἀργυρᾶς πλακός, τὴν ὁποίαν ἐπιστέφει ἡ μετόπη μὲ τὴν τρίγλυφον, τὸ ὡραῖον αὐτὸ ἀριστούργημα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τελειότητος, ποὺ ἐπετεύχθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, ἐχαράχθη, κάτωθι τῶν Ὀλυμπιακῶν κύκλων, τὸ ψήφισμα τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

(Ἀνάγνωσις καὶ ἐπίδοσις τῆς πλακός. (χειροκροτήματα).

Δὲν θὰ ἀποτελέσῃ τοῦτο, κειμήλιον τῆς οἰκογενείας Ρουμπάνη μόνον, ὀφειλόμενον εἰς τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα καὶ τὴν αὐτοπειθαρχίαν τοῦ ἀθλητοῦ Ρουμπάνη, ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὸν λόγον ὅστις «οὐκ ἐξ καθεύδειν» τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν. Τέτοια ψηφίσματα πρέπει νὰ διεκδικήσουν ὅσοι δύνανται, ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων (χειροκροτήματα). Ὁ ἐνθουσιασμός, μὲ τὸν ὁποῖον ὑποδεχόμεθα τὸν Ὀλυμπιονίκην καὶ ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια πρὸς τὰ μέλη τῆς Ὀλυμπιακῆς μας Ὁμάδος, τὰ μετὰ τόσης φιλοτιμίας ἀγωνισθέντα, ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τὴν σκέψιν, ἡ ὁποία ἦλθεν, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω μὲ κάποιαν καθυστέρησιν. Τὴν σκέψιν ὅπως δι' ἑνὸς σήματος ἀναγνωρίζωνται οἱ Ὀλυμπιονῖκαι μας. Ὅταν φέρουν τὸ τετιμημένον αὐτὸ σῆμα νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως εἰς ὅλους τοὺς ἀγωνιστικοὺς χώρους καὶ νὰ ἀφήνουν τοὺς ἀθλητάς μας νὰ βλέπουν τὴν λάμψιν τῆς δόξης των καὶ νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι τὰ ἐθνικά χρώματά μας ἐτιμήθησαν εἰς Στάδια διὰ τῶν Ὀλυμπιακῶν νικῶν των. Ἄλλοτε ἐκρημνίζαμεν τὰ τείχη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων διὰ νὰ ὑποδεχθῶμεν τοὺς Ὀλυμπιονίκας. Σήμερον δὲν ὑπάρχουν τείχη. Ὑπάρχει ὅμως κάτι ἰσχυρότερον ἀπὸ τὰ τείχη: Ἡ ἀκατάβλητος θέλησις τῶν Ἑλλήνων ὅπως πάσῃ θυσίᾳ διατηρήσουν τὴν ἐλευθερίαν των καὶ ἡ συνείδησις τῆς ὀφειλομένης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπαξίως ἐκπροσωποῦν εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς ἀγῶνας τὴν Ἑλλάδα.

Παρακαλῶ τοὺς παλαιοὺς τετιμημένους Ὀλυμπιονίκας μας νὰ προσέλθουν, διὰ νὰ δεχθοῦν τὸ διακριτικὸν αὐτό. (Ἀπονομὴ εἰδικοῦ διακριτικοῦ σήματος εἰς τοὺς Ὀλυμπιονίκας Ἰωάννην Γεωργιάδην, Χαρ. Βασιλάκον, Νικ. Γεωργαντᾶν, Καν Ἐσμὲ Μεταξᾶ, Γ. Σημηριώτην καὶ Γ. Ρουμπάνην).

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον της. Ἐκ μέρους της σᾶς εὐχαριστῶ, Κυρίαι καὶ Κύριοι, διότι ἐτιμήσατε τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν διὰ τῆς παρουσίας σας. Ἐλπίζω ὅτι ἐκφράζω τὴν εὐχὴν ὅλων τῶν ἐδῶ εὑρισκομένων, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ὅπως εἰς κάθε Ὀλυμπιάδα μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ὀργανώνωμεν τοιαύτας τελετὰς καὶ νὰ ἀπονέμωμεν τιμὰς εἰς πολλοὺς Ὀλυμπιονίκας.

Παρακαλῶ τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας νὰ ἐπιδώσῃ τὸ παράσημον, τὸ ὁποῖον ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἠὐδόκησε ν' ἀπονείμῃ εἰς τὸν Ὀλυμπιονίκην κ. Γ. Ρουμπάνην.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐπέδωκε ἐν συνεχείᾳ διπλώματα τιμῆς πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ὀλυμπιακῆς Ὁμάδος καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς ὀργανωσάσης τὴν Ὀλυμπιακὴν Λαμπαδηδρομίαν Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ εἰς τοὺς συμπράξαντας εἰς τὴν τέλεσίν της κ.κ. Καθηγητὰς καὶ μαθητάς.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γεωργούλη ἐπίδοσις τοῦ πρὸς τὸν Ὀλυμπιονίκην Γ. Ρουμπάνην ἀπονεμηθέντος ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Φοίνικος, ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Α. καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ὁμάδος κ. Β. Λεοντοπούλου καὶ σεμνὴ καὶ πλήρης ὡραίων φιλάθλων ἐννοιῶν ἀπάντησις τοῦ Ὀλυμπιονίκου Γ. Ρουμπάνη.



Ἡ ἀργυρᾶ πλάξ ἡ περιέχουσα τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπιονίκου Γ. Ρουμπάνη ψήφισμα τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς. The silver plate awarded by the Olympic Games Commitee to G. Roubanis, third winner of the pole-vault.

Τὸ κείμενον τοῦ ἐπιδοθέντος εἰς τὸν Γ. Ρουμπάνην ψηφίσματος ἔχει οὕτω:

ΨΗΦΙΣΜΑ

«ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ, ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΚΑΔΙ ΕΤΟΥΣ ΑΨΝΣΤ' ΤΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ ΕΠΕΙΔΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ ΕΞ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΟΡΜΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΑΞΙΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΘΛΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ ΠΑΡΑ ΠΑΣΙΝ ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΗΣ ΗΓΩΝΙΣΑΤΟ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΝ ΤΩ ΑΓΩΝΙ ΑΛΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ ΕΝ ΑΜΙΛΛΗ ΠΡΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΕΜΠΕΙΡΟΥΣ ΕΚ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΕΝΙΚΗΣΕ ΔΟΞΑΝ ΚΑΙ ΤΙΜΗΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΣΑΒΒΑ ΡΟΥΜΠΑΝΗΝ ΑΞΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΕΚΝΟΝ ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΕΞΑΙ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΠΙ ΠΛΑΚΟΣ ΑΡΓΥΡΑΣ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ»

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

ΕΛΛΑΔΑ

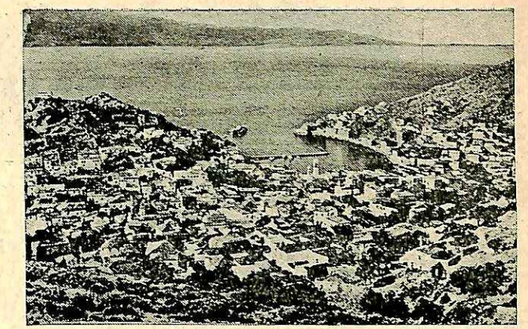
Ἡ Ρούμελ' εἶναι μιὰ κορών' ἀπὸ ρουμπίνι
Κ' εἶν' ὁ Μοριᾶς μιὰ σμαραγδένια λαμπρυάδα
Κ' ἑφτάδιπλο τὰ Ἑφτάνησα εἶναι μπουγαρίνι
Νεράϊδα εἶν' ἀφρογέννητη κάθε Κυκλάδα.

Ἀκόμα τὸ ἔλατο τῆς λεβεντιᾶς φουντώνει,
Κι ἀπ' τῶν αἰώνων τοὺς καημοὺς κι ἀπὸ τὰ πάθη
Τοῦ Διγενῆ ἡ πνοὴ παντοῦ χυμένη πλάθει
Κανάρη, Καραϊσκάκη καὶ Κολοκοτρώνη.

Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλλάδα

• ΥΔΡΑ •

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ



Ἄποψις Ὕδρας

Ἕνα ταξιδάκι τώρα τὴν Ἄνοιξι, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ μὲ διαδρομὴ Αἴγινα, Μέθανα Πόρο καὶ Ὕδρα, ἀφίνει ἐντυπώσεις ἀλησμόνητες. Μυριάδες γλαροπούλια ἀκολουθοῦν τὸ πλοῖο μας, πότε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας καὶ πότε βουτῶντας στὰ γαλανὰ νερά, δίνοντας τὴν εἰκόνα γενικοῦ σημαιοστολισμοῦ μὲ μυριάδες κυανόλευκες σημαιΐτσες.

Ἡ Ὕδρα βρίσκεται λίγο νοτιώτερα ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο Σκύλλαιον τῆς Ἀργολίδος καὶ ἀπέχει 37 μίλλια ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ. Εἶναι ἕνα νησὶ στενόμακρο 20 χιλιομέτρων, πετρῶδες, ὀρεινὸ καὶ μὲ ἐλαχίστη βλάστησι σήμερα. Ἄλλοτε ἦταν γεμᾶτο πεῦκα. Μόλις φθάσωμε στὸ λιμάνι, μᾶς κάνει ἐντύπωσι τὸ γραφικὸ θέαμα τῶν σπιτιῶν, ἐπάνω στοὺς λόφους οἱ ὡραῖες ἐκκλησίες, τὰ μοναστήρια καὶ τὰ πολυώροφα ἀρχοντικὰ τῶν παλαιῶν καραβοκυραίων τοῦ νησιοῦ.



Ἡ Ὕδρα, ἕνας βοσκότοπος τσοπάνηδων τῆς Ἐρμιόνης στὰ παλαιὰ χρόνια, ἔγινεν ἔνδοξο νησὶ μὲ τὴν Ἱερὸν Ἀγῶνα τοῦ Εἰκοσιένα.

Τὸ 1590–1620 ἐγκατεστάθηκαν στὴν Ὕδρα πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Ἤπειρο, τὰ νησιὰ τῶν Κυκλάδων, τὴν Εὔβοια, τὴ Σμύρνη καὶ τὴ Μονεμβασία, ποὺ κατέφυγαν ἐκεῖ νὰ εὕρουν ἄσυλο ἀπὸ τοὺς διωγμοὺς τῶν Τούρκων. Σ' αὐτοὺς προσετέθησαν σιγὰ σιγὰ καὶ ἄλλοι πρόσφυγες Ἕλληνες ἀπὸ διάφορα μέρη καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, ὅταν μετὰ τὴ Βενετοκρατία (1685–1716), ξαναπῆραν οἱ Τοῦρκοι τὸν Μοριᾶ. Ἀργότερα ἦλθαν ἐκεῖ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅταν, μετὰ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1770, ἔκαμαν ἐπιδρομὴ στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ στὴν Πελοπόννησο οἱ φοβεροὶ Τουρκαλβανοὶ κι ἔσφαξαν ἀτιμώρητοι τοὺς δυστυχεῖς Χριστιανούς.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ πρόσφυγες, ἄνθρωποι προοδευτικοί, μετέβαλαν τὴν Ὕδρα ἀπὸ νησὶ στεριανῶν τσοπάνηδων σὲ κέντρο ναυπηγικῆς καὶ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Κατὰ τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάστασι καὶ τοὺς πολέμους τοῦ Ναπολέοντος, μὲ τὸν ἀποκλεισμὸ τῆς Μεσογείου, οἱ Ὑδραῖοι ἐκέρδισαν τεράστια πλούτη, κάνοντας ἐπικίνδυνα ταξίδια μεταφορῶν σιταριοῦ ἀπὸ τὴ Ρωσσία ἕως τὸ Γιβραλτάρ.

Ἔτσι, στὶς παραμονὲς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἡ Ὕδρα εἶχε πληθυσμὸ 40 χιλιάδες κατοίκους, ἀρκετὰ ναυπηγεῖα, καὶ ἕνα στόλο περισσότερο ἀπὸ 300 πλοῖα. Ἀπ' αὐτὰ τὰ 200 ἦσαν μεγάλα ἐμπορικὰ φορτηγά, ἀλλὰ ὡπλισμένα ὅλα μὲ κανόνια, σὰν πολεμικά, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίζουν τοὺς πειρατές, ποὺ ἦσαν τότε πολὺ ἐπικίνδυνοι στὴ Μεσόγειο θάλασσα.

Οἱ Ὑδραῖοι ἔλαβον μέρος στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι στὶς 15 Ἀπριλίου 1821 μὲ ἀρχηγὸ τὸν Ἀντώνη Οἰκονόμου στὴν ἀρχή. Ὅταν μπῆκαν στὸν Ἀγῶνα ἐθυσίασαν ὅλοι ὅ,τι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ ἐπιχειρηματίαι καραβοκυραῖοι ἀνεδείχθησαν πολεμισταὶ καὶ ναυμάχοι, ποὺ τοὺς ἐθαύμασεν ὅλος ὁ Κόσμος. Ὑδραῖος ἦταν καὶ ὁ σύντροφος τοῦ ψαριανοῦ Κανάρη Πιπῖνος, καθὼς καὶ ἡ Λασκαρῖνα Μπουμπουλίνα, θυγατέρα τοῦ Πινότση Σταυριανοῦ, ἂν καὶ ἔζησε στὶς Σπέτσες

Ἡ Ὕδρα ἦταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν Τούρκων. Καὶ αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ Ἰμβραήμ, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχε ὀνομάσει: «Μικρὴ Ἀγγλία τῆς Μεσογείου».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἐπαναστάσεως ἡ Ὕδρα ἦταν πιὰ ξετυλιγμένη οἰκονομικά, οἱ ἄλλοτε γεμᾶτες τάλληρα στέρνες τῶν νοικοκυραίων εἶχαν ἀδειάσει, τὰ περισσότερα πλοῖα εἶχαν καταστραφῆ καὶ ὅσα εἶχαν μείνει ἦσαν σχεδὸν ἄχρηστα πιὰ γιὰ ἐμποροναυτικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἔτσι τὸ ἐμπορικὸ ναυτικὸ ἔπεσε σὲ ἄλλα χέρια καὶ οἱ ὑδραῖοι ἐκτὸς ἀπὸ μερικούς, ποὺ ἔγιναν ἀξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἔγιναν σφουγγαράδες καὶ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα ἐξασκοῦν καὶ σήμερα ἀκόμη.

Ὅμως φθάνοντας στὴν Ὕδρα ὁ ἐπισκέπτης μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ξεχωρίζει τὴν ἀρχοντιὰ καὶ τὴν παλαιὰ αἴγλη. Τὴν βλέπει στὸ μικρὸ λιμάνι, ποὺ εἶναι τὸ κέντρο τῆς πόλεως. Σ' αὐτὸ τὸ λιμάνι συγκεντρώθηκαν τὸ 1821, οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ λαὸς τῆς Ὕδρας καὶ μ' ἕνα στόμα, μὲ μιὰ ψυχὴ ὡρκίσθηκαν νὰ θυσιάσουν τὰ πάντα γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἕνας περίπατος στὰ ἀνηφορικὰ σοκάκια μὲ τὰ παληὰ ἀρχοντικά, ποὺ μένουν, σχεδὸν ἔρημα τὰ περισσότερα, βουβοὶ μάρτυρες παληᾶς δόξης, στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, τὸ παλαιὸ μοναστῆρι τῆς Ὕδρας, ὅπου ἐγίνοντο οἱ συνελεύσεις τῶν προκρίτων, στὸ Μοναστῆρι τοῦ Προφήτη Ἠλιοῦ, ὅπου εἶναι θαμμένοι πολλοὶ ἀγωνισταὶ καὶ ἥρωες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μᾶς ξαναφέρνει στὰ ἡρωϊκὰ χρόνια τοῦ Εἰκοσιένα.



Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς δίνει χαρά, δὲν εἶναι οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε οἱ ἔπαινοι τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἡ συναίσθησις ὅτι ἐκάναμε μιὰ πρᾶξι, ποὺ ἄξιζε νὰ γίνῃ. **Γκρήνφηλντ**



(Παιδικὸ σκέτς)

Κ. ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΤΗ

(Στὴ σκηνὴ εἶναι τρία παιδιά. Τὰ δύο ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γιαννάκης, εἶναι ἐξαδέλφια, ἡλικίας 12—13 ἐτῶν, ὁ τρίτος, ὁ Γιωργάκης, εἶναι φίλος τους.)

Γιωργάκης. Λοιπόν, αὔριο πρέπει νὰ παραδώσωμε τὴν ἔκθεσί μας. Γράψατε τίποτε ἐσεῖς ;

Γιαννάκης. Ἔκαμα τὸ σχέδιο, ἀλλὰ θὰ τὴν συμπληρώσω τὸ βράδυ, ἀφοῦ ρωτήσω μερικὰ πράγματα τὴ Μαμά.

Παῦλος. Ἐγὼ τὴν ἔχω σχεδὸν ἕτοιμη.

Γιωργάκης. Πιστεύω πὼς ἡ δική μου θὰ εἶναι ἀπὸ τὶς καλύτερες καὶ θὰ θελήσῃ ὁ κύριος νὰ τὴν διαβάσῃ στὴν τάξι.

Παῦλος. Καὶ ποιὸ εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐκθέσεώς σου, ὥστε νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἡ ἔκθεσίς σου θὰ διαβαστῇ στὴν τάξι ;

Γιωργάκης. Μιὰ ἐκδρομή, ποὺ κάναμε στὴν Ὀλυμπία. Εἴδαμε ἐκεῖ τόσα ὡραῖα πράγματα ! θὰ περιγράψω (μιλάει μὲ χειρονομίες) τὸ Ἀρχαῖο Στάδιον, τὴν ἱερὰ Ἄλτι, τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας...

Γιαννάκης. Πραγματικά, τὸ θέμα σου εἶναι περίφημο. Τὸ δικό μου δὲν εἶναι εὐχάριστο, εἶναι ὅμως, νομίζω, πολὺ ἐνδιαφέρον ! Φέτος τὸ καλοκαῖρι γνώρισα τὶς φοβερώτερες στιγμὲς τῆς ζωῆς μου. (ἀπευθύνεται στὸν Παῦλο) Θυμᾶσαι Παῦλο τὸ τραγικὸ ξημέρωμα, ὅταν ἔγιναν οἱ σεισμοὶ στὸ Νησί ;

Παῦλος. Ἐγὼ θυμᾶμαι καὶ τὴν ἡμερομηνία. Καὶ γιὰ δὲς μία σύμπτωσις ! Τὴν ἴδια ἔκθεσι ἑτοίμαζα καὶ ἐγώ.

Γιαννάκης. Δηλαδὴ θὰ περιγράψωμε τὰ ἴδια πράγματα καὶ οἱ δυό μας ;

Παῦλος.—Νά σοῦ πῶ, θὰ γράψωμε χωριστὰ καὶ ἴσως δὲν θὰ μοιάζουν οἱ ἐκθέσεις μας.

Γιωργάκης.—Δὲ νομίζω πὼς τὸ θέμα εἶναι πετυχημένο. Γιατὶ νὰ μιλήσετε γιὰ πράγματα τρομακτικά.

Γιαννάκης.—Σὰν νὰ ἔχῃς δίκιο. Μὰ δὲν θὰ γράψω γι' αὐτὰ ἢ μονάχα γι' αὐτά.

Παῦλος.—Θυμᾶσαι ἐκεῖνον τὸ καῦμένο τὸν γέρο, ποὺ ἔχασε ὅλα τὰ παιδιά του καὶ ἔμεινε μόνος στὸν κόσμο !

Γιαννάκης.—Ναὶ Τὸν εἶδα στὸ Νοσοκομεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Παῦλος.—Ἀλήθεια πόση παρηγοριὰ νοιώσαμε ὅλοι μας, ὅταν εἴδαμε τὶς Ἀδελφὲς καὶ τοὺς Σαμαρεῖτες νὰ ἔρχωνται στὰ Φηρά!

Γιαννάκης.— Καὶ πὼς πρόλαβαν τὴν ἴδια μάλιστα ἡμέρα νὰ εἶναι ἐκεῖ καὶ νὰ ἔχουν ἕτοιμο τὸ Νοσοκομεῖο μέσα σὲ λίγες ὧρες !

(Ὁ Γιωργάκης, ποὺ ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη τοὺς ἄκουέι μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, λέει):

Γεωργάκης.—Μὴ μοῦ πῆτε τώρα πὼς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα πρόλαβαν σὲ μιὰ ἡμέρα καὶ ἦρθαν ἐκεῖ καὶ ἔκαμαν νοσοκομεῖο.

Παῦλος. Ἐγὼ ἐκεῖνο τὸ βράδυ μὲ τὴ Μητέρα μου ἦταν νὰ ξενυχτίσω σ' ἕνα ἀμπέλι κάτω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Ξαφνικὰ εἶδα ν' ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὰ κατσάβραχα οἱ Ἀδελφὲς μὲ τὴ στολή τους καὶ πίσω τους οἱ Σαμαρεῖτες καὶ οἱ γιατροί.

Γιαννάκης. Θυμᾶσαι πόσες εὐχὲς ἔλεγε ἐκεῖνος ὁ γέρος, ποὺ σπαρταροῦσε μπρὸς στὸ καφενεῖο, ὅσο νὰ τὸν πάρουν οἱ Ἐρυθροσταυρίτες ;

Παῦλος.—Ἂν τὸ θυμᾶμαι ; μέσα στ' αὐτιά μου εἶναι ἀκόμα τὰ βογγητά του...

Γιαννάκης.—Ἡ Μαμὰ μόλις τοὺς εἶδε, θυμᾶμαι, ἔκανε τὸ σταυρό της καὶ εἶπε : «τώρα ποὺ ἦρθε ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δὲν εἶμαι πιὰ τόσο ἀγριεμένη. Δὲν εἴμαστε πιὰ μόνοι στὴν τύχη μας.».

Παῦλος. Ὅλοι τῶλεγαν αὐτό. Καὶ ὅλοι μακάριζαν τὴ στιγμή, ποὺ βρέθηκε ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς νὰ ἔρχεται σὲ βοήθειά μας τέτοιες στιγμές.

Γιωργάκης.—Μὰ γιὰ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ὅλοι μιλοῦν πάντα. Μήπως τὰ ἴδια δὲν ἔκαμε καὶ στὴ Κεφαλονιὰ καὶ στὸ Βόλο ! Καὶ τὸ ρόφημα, ποὺ παίρνομε στὰ σχολεῖα κάθε μέρα, πάλι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δὲν τὸ φρόντισε ; Πόσα φτωχὰ παιδάκια τρέφονται μ' αὐτό !

Γιαννάκης. Ξέρεις τί λέω ; δὲν ἀφήνεις καὶ σὺ τὴν Ὀλυμπία γιὰ νὰ γράψῃς καὶ ἐσὺ γιὰ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό !

Γιωργάκης.— (Ὑπερήφανα) Ἂν θέλω νὰ γράψω γιὰ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ξέρω καὶ ἄλλα πράγματα νὰ πῶ. Νὰ ὁ θεῖος μου ἦταν φέτος στὴ Ζάκυνθο καὶ εἶδε ἐκεῖ ἕνα ὡραῖο Οἰκοτροφεῖο, ποὺ ἔγινε γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου ! Μήπως δὲν εἶναι ἡ θεία μου Ἀδελφή ! Πόσα ἔχει νὰ μοῦ πῇ καὶ ἐκείνη.

Παῦλος. — Νὰ γράψῃς καὶ γιὰ τὴν Αἱμοδοσία, ἔλα νὰ σοῦ γνωρίσω τὸ θεῖο μου τὸ Ρωμύλο, ποὺ ἔδωσε γιὰ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ὀκτὼ φορὲς ὡς τώρα αἷμα.

Γιαννάκης. —Λένε πῶς ἂν δώσουν ὅλοι οἱ γεροὶ αἷμα, δὲν θὰ πεθαίνη κανεὶς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἔλλειψι.

Γιωργάκης.— Θὰ γράψω καὶ γι' αὐτούς, ποὺ φρόντισε νὰ φέρῃ ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία, ποὺ εἶχαν πάρει αἰχμαλώτους οἱ συμμορῖτες.

Παῦλος. (Τὰ παιδιὰ μιλοῦν γρήγορα). Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ σπίτι μας μένει μιὰ δυστυχισμένη γριοῦλα. Εἶχε χάσει τὴν κόρη της στὴ Σμύρνη. Τριάντα χρόνια εἶχε νὰ τὴν δῇ. Τὴ βρῆκε ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρός.

Γιαννάκης. — Νὰ γράψῃς καὶ γιὰ τὸν Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν. Μέρα νύχτα εἶναι ἐκεῖ γιατροὶ καὶ Ἀδελφὲς ἕτοιμοι νὰ προσφέρουν τὶς πρῶτες βοήθειες μόλις κληθοῦν.

Γιώργάκης. —Μήπως αὐτὰ εἶναι μονάχα ! Δὲ μοιράζει ροῦχα καὶ τρόφιμα στοὺς φτωχούς ;

Δὲν ἔχει τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ Νεότητος, ποὺ οἱ ὁμάδες του ἐπισκέπτονται καὶ ψυχαγωγοῦν τοὺς ἀρρώστους στὰ Νοσοκομεῖα, βοηθοῦν τὰ πτωχὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἡλικιωμένους; Καὶ πόσα ἄλλα ἔργα ἀκόμη!..

Ἔχετε δίκαιο παιδιὰ καὶ ἡ Ὀλυμπία ἦταν ὡραῖο θέμα μὰ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι καλλίτερο. Τὸ ἔργο του εἶναι, ἀληθινά, ἕνα μεγάλο ἔργο καὶ ἀξίζει νὰ γίνῃ τὸ θέμα τῆς σημερινῆς ἐκθέσεώς μας.

Γιαννάκης: Ζήτω ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρός, λοιπόν.

(Τὰ ἄλλα δύο παιδιά) Ζήτωωω!..

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ Καθηγ. Πανεπιστημίου



Εἰς τὰ κράτη, ὅπου σήμερα ἰσχύει ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας, κατὰ καιροὺς λαμβάνει χώραν γεγονός, διὰ τὸ ὁποῖον ὁμιλοῦν οἱ πάντες, γράφουν αἱ ἐφημερίδες καὶ ὡρισμένας σκηνὰς προβάλλουν οἱ κινηματογράφοι. Τοῦτο συμβαίνει, ὅταν ὁ νέος βασιλεὺς ἀναβαίνῃ εἰς τὸν θρόνον. Κάτι τὸ ἀνάλογον συνέβαινε καὶ ὅταν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νέος αὐτοκράτωρ ἀνήρχετο εἰς τὸν θρόνον.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ ἀξίωμα τοῦ αὐτοκράτορος δὲν ἦτο κληρονομικόν, ὅπως τοῦτο ἰσχύει σήμερα, ὅτε τὸ Σύνταγμα κάθε βασιλευομένης Πολιτείας ὁρίζει τὸν διάδοχον καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ βασιλέως. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μολονότι τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα δὲν ἦτο κληρονομικόν, συνηθέστατα ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος ἦτο ὁ διάδοχος. Ἐκεῖ συνέβαινε πότε—πότε εἰς τὸν θρόνον νὰ ἀνέρχεται καὶ κανένας δοξασμένος στρατηγός. Διὰ τὴν ἀνακήρυξιν ἐπρωτοστάτουν ἡ Σύγκλητος (ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλή, θὰ ἐλέγομεν σήμερον), ὁ στρατὸς καὶ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης, εἴτε ὅλοι μαζὶ καὶ ἀπὸ συμφώνου εἴτε καὶ μεμονωμένως, ὅτε βεβαίως ἐπεκράτει ὁ ἰσχυρότερος ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐκείνους παράγοντας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἐξήρχετο εἰς τὸν ἐξώστην τῶν ἀνακτόρων διὰ νὰ τὸν ἴδουν τὰ πλήθη καὶ ὁ στρατός, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε συνήθεια νὰ χαιρετᾷ καὶ νὰ προσφωνῇ. Τὴν ἐμφάνισιν ἐκείνου ἐπηκολούθουν ζητωκραυγαὶ καὶ ἄλλαι ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ συνθήματα, θὰ ἐλέγομεν σήμερα, τὰ ὁποῖα ἐρρίπτοντο ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν, καθὼς καὶ αἱ εὐχαί, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διελαλοῦντο ὑπὸ τοῦ πλήθους. Π.χ. ἐφώναζον : «τοὺς προδότας βάλε εἰς τὴν φυλακήν», «διῶξε τὸν κλέπτην ὑπουργὸν δεῖνα», «φέρε τὴν φθήνειαν», «φέρε τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν» κλπ. Ἐξεφώνουν, ὅπως εἴπομεν καὶ εὐχάς. Π.χ. «υἱὲ Θεοῦ, σὺ ἐλέησον αὐτόν», «Αὔγουστε, εἴθε νὰ νικᾷς», «ὁ Θεὸς σὲ ἔκαμε αὐτοκράτορα, ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ». Ἐπειδὴ ἤθελον αὐτὸν πιστὸν καὶ ὀρθόδοξον χριστιανόν, τὰ πλήθη ἐφώναζον: «Νὰ μείνῃς καὶ ὡς βασιλεὺς εὐσεβής, καθὼς ἦσο καὶ ὡς ἰδιώτης», «ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ καλὸν χριστιανόν».

Ὅταν αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ συγκεντρωμένου πλήθους ἐκόπαζον, ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἐλάμβανε τὸν λόγον διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἄρχοντας, πολίτας καὶ στρατὸν διὰ τὴν ἐκλογήν του, διὰ νὰ ὑποσχεθῇ τιμίαν καὶ χριστιανικὴν διακυβέρνησιν, καὶ τέλος διὰ νὰ ἐξαγγείλῃ πλουσίαν διανομὴν χρημάτων καὶ ἄλλων δωρεῶν. Ἐτελείωνε δὲ τὸ διάγγελμά του, θὰ ἐλέγομεν σήμερα, ἐκεῖνο, μὲ τὴν ἐπίκλησιν : «Τὸν θεὸν παρακαλῶ νὰ μὲ βοηθήσῃ, ὥστε νὰ φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν σας».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ νεοεκλεγεὶς ἤρχετο ἐν πομπῇ εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας, πλαισιωμένος ἀπὸ τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματούχους τῆς αὐλῆς τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς διοικήσεως. Ἐκεῖ ὁ πατριάρχης ηὐλόγει τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, τὸ ὁποῖον ηὐλογημένον πλέον ἐτίθετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ νέου αὐτοκράτορος. Μετὰ τὴν στέψιν εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν ὁ αὐτοκράτωρ μὲ τὴν ἰδίαν πομπὴν ἐπέστρεφεν εἰς τὰ ἀνάκτορα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τώρα καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν διεσκόρπιζε νομίσματα εἰς τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβει θέσεις δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ.. Ἔκαμνε δὲ τοῦτο ὁ νέος αὐτοκράτωρ διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν χαρὰν ὅλος, εἰ δυνατόν, ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτευούσης.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀνόδου εἰς τὸν θρόνον δὲν ἔληγε μὲ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἐκεῖ καὶ εἰς ὡρισμένην μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν, παρουσίᾳ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματούχων τοῦ κράτους, ὁ αὐτοκράτωρ προέβαινεν εἰς διορισμοὺς καὶ προαγωγὰς στρατιωτικῶν, πολιτικῶν καὶ αὐλικῶν ὑπαλλήλων. Ἐκεῖ ἐπίσης διένεμεν εἰς παλαιοὺς καὶ νέους ἀξιωματούχους πλούσια δῶρα, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τὰ σημερινὰ παράσημα, τὰ ὁποῖα εἰς παρομοίας περιστάσεις ἀπονέμονται. Οἱ διορισμοὶ καὶ αἱ διανομαὶ ἐκεῖναι ἐγίνοντο ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων εὐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ἀπὸ μέρους τῶν τιμωμένων.

Ἡ τελετὴ τῆς στέψεως ἔκλειε μὲ τὴν παράθεσιν γεύματος εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματούχους τῆς αὐλῆς τοῦ στρατοῦ, τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐκκλησίας. Τὸ γεῦμα παρετίθετο εἰς ἐπὶ τούτῳ μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν τῶν ἀνακτόρων, ὅπου ὁ καθεὶς κατελάμβανε θέσιν συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον.

Τὸν νέον αὐτοκράτορα ἔπρεπε νὰ γνωρίσουν καὶ οἱ ὑπήκοοι του τῶν ἐπαρχιῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεστέλλετο ἡ εἰκὼν (φωτογραφία) ἐκείνου εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ὅπου καὶ ἐτοποθετεῖτο εἰς κεντρικὰ σημεῖα, εἰς πλατείας καὶ σταυροδρόμια. Συνέβαινε δηλ. περίπου ὅ,τι καὶ σήμερον, ὅτε ἀποστέλλονται καὶ ἀναρτῶνται εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα αἱ φωτογραφίαι τῶν βασιλέων.

Δὲν ἤρκει τέλος τὴν μεταβολὴν τοῦ προσώπου τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος νὰ πληροφορηθοῦν μόνον οἱ ὑπήκοοί του. Τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους ἐπέβαλλον, νὰ γίνῃ τοῦτο γνωστὸν καὶ εἰς τὰ ξένη κράτη. Καὶ πράγματι εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι ἀνεχώρουν ἀμέσως διὰ νὰ κάμουν γνωστὴν τὴν μεταβολὴν εἰς τὰς ξένας αὐλάς. Συνέβαινε δηλ. ὅ,τι καὶ σήμερα συμβαίνει εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις. Οἱ ξένοι ἡγεμόνες ἔσπευδον δι' εἰδικῶν ἐπίσης ἀπεσταλμένων νὰ συγχαροῦν καὶ τιμήσουν τὸν νέον αὐτοκράτορα. Ἀπέστελλον δὲ συγχρόνως καὶ πλούσια δῶρα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Αὐτὴ εἶναι ἐν συντομίᾳ ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν τελετῶν καὶ διατυπώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐλάμβανον χώραν κατὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὸν θρόνον νέου αὐτοκράτορος καὶ αἱ ὁποῖαι, καθὼς εἴπομεν, ἔχουν τὴν σημασίαν των, τὸ νόημά των καὶ συναρπάζουν τὰ πλήθη.

Δῶστε ὅλοι τὴν συνδρομήν σας εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ



Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Ὁ γέρο Χανῆς ἦταν ἄνθρωπος, ποὺ δύσκολα πίστευε. Ἀπὸ καιρὸ ἄκουε πὼς τὸ χωριό τους, ἡ Ἀχλάδα, θὰ ἠλεκτροφωτισθῆ. Ἄκουε πὼς σὲ κάποιο ποτάμι, ποὺ εἶναι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπο τους, γίνονται μεγάλα ἔργα καὶ ἀπ' ἐκεῖ θαρθῆ ὁ ἠλεκτρισμὸς καὶ θὰ φωτίσῃ μαζὶ μὲ ἄλλα χωριὰ καὶ τὴν Ἀχλάδα τους.

Θὰ γίνωμε κι ἐμεῖς πολιτισμένοι, ἔλεγαν ὁ Δάσκαλος, ὁ Δασικός, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ ἄλλοι χωριανοί. Θὰ γεμίσουν τὰ σπίτια μας φῶς, οἱ δρόμοι μας, τὸ χωριό μας, δὲ θὰ ζοῦμε πιὰ στὸ σκοτάδι.

—Τὸ φῶς εἶναι τὸ καλύτερο ἀγαθό, ἐμπρόσθεσε καὶ ὁ Παπαφώτης, ὁ ἐφημέριος. «Τὴν πρώτην ἡμέραν εἶπεν ὁ Θεὸς καὶ ἐγένετο φῶς».

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἄκουε ὁ γέρο–Χανῆς, μὰ δὲν τὰ πίστευε. Χρόνια τώρα δὲ φρόντισαν νὰ φωτίσουν τὴν Ἀχλάδα καὶ θὰ τὴ φωτίσουν τώρα; ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του.

Καὶ ὅταν κάποιο πρωῒ βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ εἶδε ἐργάτες νὰ σκάβουν στοὺς δρόμους καὶ τότε πάλι δὲν πίστευε. Ἂς ἀνοιγαν λάκκους, ἂς παραμέριζαν πέτρες, ἂς σήκωναν χώματα, ἂς τοποθετοῦσαν στύλους. Ἡ ἀπιστία ἦταν βαθειὰ ριζωμένη στὴν ψυχή του. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ βάσταξε πάνω ἀπὸ τέσσερες ἑβδομάδες. Καὶ ὅταν τὴν ἐτελείωσαν ἄρχισαν ἄλλη. Ἄρχισαν νὰ τεντώνουν πάνω στοὺς στύλους χονδρὰ σύρματα, τὰ καλώδια καὶ νὰ τὰ δένουν στοὺς μονωτῆρες.

Ὥρες τὰ κοίταζε τὰ περίεργα αὐτὰ πράγματα ὁ Χανῆς καὶ τὰ ξανακοίταζε, μὰ σὰν ἄπιστος Θωμᾶς πάλι δὲν πίστευε. Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη τί πρᾶγμα θὰ εἶναι αὐτὸς ὁ ἠλεκτρισμός, ποὺ θὰ ξεκινήσῃ ἀπὸ τόσο μακρυὰ γιὰ νὰρθῆ στὸ χωριό τους καὶ πῶς θὰ σκαρφαλώσῃ πάνω στὰ καλώδια καὶ στοὺς ψηλοὺς στύλους. Ἀκόμα δὲν καταλάβαινε καὶ πῶς γίνεται ἀπὸ τὸ ποτάμι ὁ ἠλεκτρισμός, ἀφοῦ καὶ τὰ μωρὰ παιδάκια ξέρουν πὼς τὸ ποτάμι νερὸ μονάχα καὶ ψάρια βγάζει καὶ πώς, ὅταν κάποτε ξεχειλίζῃ, θολώνει, γεμίζει ἀφροὺς καὶ δὲν ἀφίνει τότε τίποτε ὄρθιο στὴ θέσι του.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶχε κατεβῆ ποτέ του στὴν ποτιλεία καὶ δὲν εἶχε ἰδῆ φῶς ἠλεκτρικό. Οὔτε καὶ γράμματα ἤξερε. Τὴ ζωή του ὅλη τὴν εἶχε περάσει στὰ δάση καὶ στὰ βουνά, στὶς στάνες μὲ τὶς γίδες καὶ μὲ τὰ πρόβατα.

Κάποια ἡμέρα ἡ γυναῖκα τοῦ γέρο–Χανῆ, ἡ Βαρβάρα, βγῆκε κι' ἐκάθησε στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ της, ὅταν ἐκεῖ κοντά της ἦρθαν καὶ δυὸ παιδιὰ τοῦ σχολείου καὶ στάθηκαν.

—Τί καλά, Θανασάκη, ἔλεγε τὸ μεγαλύτερο στὸ μικρότερο, τώρα ποὺ θὰ ἔχωμε φῶς! Τὸ χωριό μας θὰ γίνῃ ἀλλοιώτικο. Θὰ διαβάζωμε μὲ τὸ ἠλεκτρικό, ἡ μητέρα μας θὰ σιδερώνῃ, θὰ μαγειρεύῃ, ἀκόμα καὶ θὰ πλένῃ τὰ ροῦχα μας μὲ τὸ φῶς αὐτό. Τίς νύχτες οἱ δρόμοι μας θὰ φωτίζονται, δὲν θὰ σκοντάβωμε, ὅταν θὰ περπατοῦμε.

—Ὁ Δάσκαλος μᾶς εἶπε καὶ κάτι ἄλλο πρόσθεσε τὸ μικρότερο. Μπορεῖ καὶ μύλοι νὰ γίνουν ἠλεκτρικοί, καὶ τὸ ἄλεσμα ν' ἀλέθεται μὲ εὐκολία. Ὁ Νικολός, ὁ μυλωνᾶς μας, δὲν θὰ κουράζεται πιά, ὅπως τώρα, νὰ διορθώνῃ τ' αὐλάκια, νὰ βρέχεται μὲ τὰ νερὰ καὶ νὰ κρυώνῃ. Μὲ τὸν ἠλεκτρισμὸ πολλὰ θὰ γίνουν στὴν Ἀχλάδα μας πρόσθεσε τὸ παιδάκι.

Σὰν ἄκουσε αὐτὰ ἡ γυναῖκα τοῦ Χανῆ ἀνέβηκε χαρούμενη κι ἐφώναξε στὸν ἄνδρα της :

Τάμαθες; Μὲ τὸν ἠλεκτρισμὸ θὰ σοῦ σιδερώνω πιὰ τὴ φουστανέλλα καὶ τ' ἄσπρο σου ποκάμισο γιὰ τὴν ἐκκλησιά.

Ὁ Χανῆς κούνησε δύσπιστα τὸ κεφάλι του.

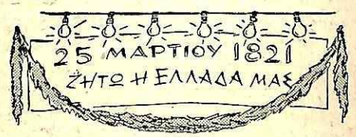
Ἐπέρασαν τρεῖς μῆνες καὶ δὲν εἶχε γίνει τίποτε. Κρυφογελοῦσε ὁ παπποῦς σὰν ἔβλεπε τοὺς στύλους καὶ τὰ καλώδια καὶ τὸ χωριό τους σκοτεινό. Μὰ κάποια ἡμέρα ἀκούστηκε νὰ χτυπᾶ ἡ καμπάνα καὶ ὁ κόσμος χαρούμενος νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν πλατεῖα.

—Ἔρχεται! Ἔρχεται! φώναζαν τὰ παιδάκια. Ἔρχεται τὸ φῶς! Τὸ φῶς ἔρχεται, ἔλεγαν καὶ οἱ μεγάλοι.

—Τὸ βράδυ θὰ ἔχωμε φῶς, εἶπε στοὺς χωριανούς του ὁ Πρόεδρος. Οἱ ἐργασίες ὅλες ἐτελείωσαν. Τὸ χωριό μας θὰ γίνῃ πιὰ εὐτυχισμένο.

Καὶ πραγματικὰ τὸ πολύτιμο αὐτὸ ἀγαθὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸ Φῶς, ποὺ καθὼς εἶπε ὁ Παπαφώτης, ὁ Θεὸς τὸ ἔκαμε πρῶτο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τῆς Δημιουργίας, ἦρθε στὴν Ἀχλάδα καὶ τὸ χωριὸ ἔλαμψε καὶ τὰ σπίτια της καὶ οἱ δρόμοι καὶ τὰ πρόσωπα καὶ οἱ ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων φωτίσθηκαν ἀπὸ χαρά.

Καὶ ὅταν ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρης ἦρθε ὁ Εὐαγγελισμὸς ἡ μεγάλη μας αὐτὴ Θρησκευτικὴ καὶ Ἐθνικὴ γιορτή, ἐπάνω στὴν εἴσοδο τοῦ Σχολείου εἶδε ὁ ἄπιστος γέρο–Χανῆς καὶ οἱ ἄλλοι χωριανοὶ μιὰ ὁλόφωτη μεγάλη ἐπιγραφή, ποὺ ἔγραφε:



Ὑγιεινὲς τροφές

ΣΤΑΦΙΔΑ

Ἔχει μεγάλη θρεπτικὴ ἀξία, ἴσην μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ μαύρου χαβιαριοῦ, διπλασίαν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ μοσχαρίσιου κρέατος καὶ τριπλασίαν ἀπὸ τὴν ἀξία, ποὺ ἔχει τὸ κρέας τῆς κότας. Περιέχει σίδηρο, μαγνήσιο καὶ σάκχαρο. Εἶναι θαυμασία τροφὴ γιὰ τὰ παιδιά, ἰδίως τὸν χειμῶνα.

ΣΥΚΑ

Περιέχουν βιταμίνη Α καὶ σὲ μεγάλη ποσότητα βιταμίνη Β1 καὶ Β2. Εἶναι πολὺ θρεπτικά.

ΚΑΡΥΔΙΑ

Περιέχουν λίπος λεύκωμα, φώσφορο, κάλιο, θειϊκὸ ὀξὺ καὶ βιταμῖνες Β. Εἶναι πλούσια σὲ θερμίδες.

Οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἐθεωροῦσαν ὡς ἀντίδοτο κατὰ τῶν δηλητηριάσεων.

Α. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

Ἀκατάλυτο ἐγὼ καὶ δὲν πεθαίνω !
Τ' ἀνέσπερο εἶμαι πνεῦμα τῆς Φυλῆς.
Καιροὺς καὶ χρόνους μ' ἔλεγες χαμένο.
Μὲ γύρεψες; —Στὰ στήθεια σου μὲ [κλεῖς.

★

Λιγόψυχος μὴν εἶσαι, δὲν ταιριάζει!
Ἐπάνωθέ μας ὁ οὐρανὸς περνᾶ.
Μιᾶς μπόρας εἶναι οἱ τύραννοι [χαλάζι,
Νικήτρα ἡ ξαστεριὰ παντοτεινά.

Μεγάλαι μορφαὶ τῆς Χριστιανωσύνης

Η ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε.

Στὶς ὄχθες τῆς λίμνης Γενησαρὲτ ἦταν κτισμένη ἡ ὡραία καὶ νέα πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Γαλιλαίας καὶ Περαίας Τιβεριάς. Ἐκεῖ ἦσαν τὰ πολυτελέστατα ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως Ἀντίπα, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἀκόλαστος αὐτὸς τετράρχης εἶχε χωρίσει τὴν ἀγνὴ κόρη τοῦ πανίσχυρου δυνάστη τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα καὶ εἶχε νυμφευθῆ τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἡρώδη τοῦ Φιλίππου, τὴ γοητευτική, ἀλλὰ αἱμοβόρα Ἡρωδιάδα. Ἡ Ἡρωδιὰς ἦταν ἐγγονὴ τοῦ Ἡρώδη τοῦ Μεγάλου καὶ εἶχεν ὑπανδρευθῆ τὸν ἀδελφὸ τοῦ πατέρα της Φίλιππο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπέκτησε τὴν πεντάμορφη Σαλώμη. Ὁ Ἀρέτας ἐκήρυξε πόλεμο ἐναντίον τοῦ ἀπίστου τετράρχη. Ὁ Ἀντίπας νικήθηκε καὶ ἐδέχθηκε πολὺ ταπεινωτικοὺς ὅρους.

Ὁ Ἀντίπας παρ' ὅλη τὴν ντροπὴ ἀπὸ τὴν ἥττα του δὲν διορθώθηκε. Ἐξακολούθησε τὴν ἀναιδῆ ζωή του καὶ τὶς ἀδικίες. Γιὰ νὰ ξαναβάλη στὴ θέσι τους τὰ χρήματα, ποὺ ἐδαπάνησε γιὰ τὸν πόλεμο, ἐσκότωνε, ἐδήμευε περιουσίες, ἔκλεβε. Ἀλλοίμονο σ' ἐκείνους, ποὺ θὰ τὸν ἐπείραζαν. Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι τὸν ἐπισκέφθηκαν τὰ μέλη τοῦ μεγάλου Συνεδρίου τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἡ ἀποστολὴ ἐζήτησε ἀκρόασι καὶ ἀπὸ τὸν Βασιλιὰ καὶ ἀπὸ τὴ Βασίλισσα. Ὁ Ἀντίπας ὅταν ἔμαθε τὸ λόγο τῆς ἐπισκέψεώς κούνησε τοὺς ὤμους του μὲ περιφρόνησι. Καὶ δὲν πάει νὰ λέη ὁ πιθηκάνθρωπος αὐτὸς τῆς ἐρήμου ὅ,τι θέλει; Ὅταν ἔμαθεν ὅμως ὅτι τὰ λέει αὐτὰ καὶ σὲ Ρωμαίους ἀξιωματικούς, ἄλλαξεν ὕφος.

Ἡ Ἡρωδιὰς ἀντίθετα ἔγινεν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἔξαλλη. Ὁ ἀληθινὸς αὐτὸς ἔλεγχος τῆς ἦταν πολὺ πικρός.

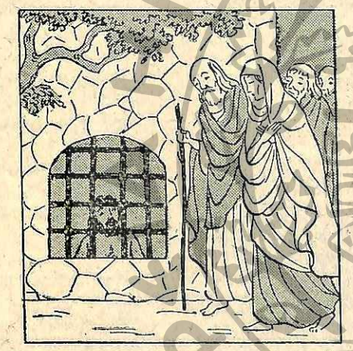
—Σᾶς εἶμαι εὐγώμων, τοὺς εἶπε, ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ ἔλθετε ὡς ἐδῶ νὰ μὲ εἰδοποιήσετε. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι μέσα σὲ δύο ἡμέρες θὰ φυλακίσω τὸν κατήγορό μου καὶ πολὺ γρήγορα θὰ τοῦ κόψω τὴ γλῶσσα.

—Θὰ κάμης μεγάλο καλό, Μεγαλειοτάτη, σὲ ὅλο τὸ ἑβραϊκὸ ἔθνος, τῆς εἶπαν οἱ ἀπεσταλμένοι.

Σὰν ἀστραπὴ διαδόθηκεν ἡ εἴδησις ὅτι ὁ προφήτης τῆς ἐρήμου μεταφέρεται ὑπὸ αὐστηρὴ συνοδεία στὸ φρούριο τῶν φυλακῶν τῆς Τιβεριάδος. Ὁ λαὸς διεμαρτύρετο ἔντονα κατὰ ὁμάδας.

Κόσμος ἔτρεχεν ἔξω ἀπὸ τὸ σιδερόφρακτο παράθυρο τοῦ κελλιοῦ τοῦ Προφήτη γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ. Ὅσο ἔβλεπε τὸν κόσμο ὁ Ἀντίπας τόσο φοβόταν τὸν ἀπομονωμένο ἐχθρό του. Ἔβλεπε πὼς ὁ λαὸς τὸν λάτρευε καὶ τὸν πίστευε γιὰ προφήτη. Πολλὲς φορὲς πλησίαζε καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἄκουε μὲ δέος τὰ λεγόμενά του. Τοῦ ἔκανεν ἐντύπωσι ἡ ἀφοβία του. Μάταια τὸν παρορμοῦσεν ἡ Ἡρωδιὰς νὰ τὸν θανατώσῃ.

Ἡ Ἡρωδιάδα ἔπνεε μένεα.. Κοιμόταν καὶ ξυπνοῦσε μὲ τὴν ἀπόφασι τῆς ἐκδικήσεως. Περίμενε τὴν κατάλληλη εὐκαιρία. Καὶ ἡ στιγμὴ αὐτὴ δὲν ἄργησε νὰρθῆ. Εἶχε φθάσει ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τοῦ Τετράρχη. Ὁ Ἡρώδης ἐπροσκάλεσε σὲ τραπέζι καὶ βραδυνὸ γλέντι ὅλους τοὺς ἀνωτέρους αὐλικούς, τοὺς πρεσβευτὰς τῶν ξένων χωρῶν καὶ τοὺς Ρωμαίους, ἀξιωματικούς, διοικητικοὺς ὑπαλλήλους καὶ αὐτοκρατορικοὺς ἀπεσταλμένους. Τὸ κέφι εἶχε φθάσει στὸ κατακόρυφο. Ἡ μουσικὴ ἔπαιζε τοὺς πιὸ ὑποβλητικοὺς ρυθμούς. Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἐμφανίσθηκε ἡ φημισμένη γιὰ τὰ θέλγητρά της Σαλώμη, ἡ μοναχοκόρη τῆς Ἡρωδιάδος, ἡ πρόγονή τοῦ Ἀντίπα καὶ ἀνεψιά του. Καλλίγραμη κυπαρισσένια. Ὅλων τὰ μάτια καρφώθηκαν ἐπάνω της. Ἐκείνη μὲ τὴ συνοδεία τῶν πιὸ ὑποβλητικῶν ἤχων τῆς μουσικῆς ἄρχισε νὰ χορεύη



Κόσμος ἔτρεχε γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ

μέσα στὴν κατάφωτη σάλα τοῦ παραμυθένιου παλατιοῦ. Ἡ Σαλώμη, δὲν πατοῦσε, πετοῦσε.

Ὁ Ἡρώδης μεθυσμένος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της καὶ τὴ χάρι της τῆς εἶπε :

—Κόρη μου, ζήτησε μου ὅ,τι θέλεις καὶ θὰ τὸ ἔχῃς.

Οἱ συνδαιτυμόνες, ποὺ εἶχαν μείνει μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα, ἀπὸ τὴ μαγεία τῆς τέχνης της ἐχειροκρότησαν τὴ γενναιόδωρη αὐτὴ ἀπόφασι. Ἡ Ἡρωδιὰς δεχόταν τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀρχόντων γιὰ τὴν κόρη της. Ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀπεσταλμένος τῆς δήλωσε πὼς δὲν ξαναεἶδε ποτὲ τέτοια Σειρῆνα νὰ χορεύῃ σὰν ἀληθινὴ Θεά. Ἡ ἴδια ἡ Τερψιχόρη θὰ τὴ ζήλευε. Τὸ λόγια του τὰ ἐχειροκρότησαν ὅλοι. Ὁ Ἡρώδης ξαναεῖπε :

—Σοῦ ὁρκίζομαι, κόρη μου, καὶ σοῦ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι, ὅ,τι μοῦ ζητήσῃς θὰ στὸ δώσω ἀμέσως.

—Μεγαλειότατε, εἶπε τότε ἡ Σαλώμη, θέλω τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννη τοῦ φυλακισμένου μέσα σὲ ἕνα πιάτο.

Ὁ Ἡρώδης στὸ ἄκουσμα τινάχθηκεν ὄρθιος καὶ κατάχλωμος τῆς ἀπήντησε :

—Ὄχι, κόρη μου, ὄχι τὸ κεφάλι τοῦ προφήτη. Ζήτησε ὅ,τι ἄλλο θέλεις. Τὸν Ἰωάννη τὸν φοβοῦμαι. Ὁ λαὸς θὰ στασιάσῃ.

—Μοῦ ὡρκίσθηκες, Βασιλιὰ πατέρα, καὶ δὲν μπορεῖς νὰ πάρης τὸν ὅρκο σου πίσω. Ἐπιμένω σ' αὐτό, ποὺ ζήτησα.

—Ζήτησε τὸ μισὸ Βασίλειό μου, κόρη μου, ζήτησε ὅλα τὰ πλούτη μου, ζήτησε τὰ κεφάλια χιλιάδων ἄλλων ἀνθρώπων. Θὰ τὰ ἔχῃς ἀμέσως. Ὄχι ὅμως τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννη. Σοῦ εἶπα πὼς τὸν βοβᾶμαι. Ἡ κατάρα του θὰ μὲ συντρίψῃ.

—Ὡρκίσθηκες, Τετράρχη, εἶπε πεισματικὰ ἡ Σαλώνη. Δὲν ὑποχωρῶ. Δὲν θέλω βασίλεια καὶ πλούτη. Σοῦ τὰ χαρίζω. Θέλω καὶ ζητῶ «τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πίνακι» τοῦ φυλακισμένου Ἰωάννη.

—Ὡρκίσθηκες, ἐνδοξότατε, φώναξαν ὅλοι οἱ μεθυσμένοι συνδαιτυμόνες.

—Ὡρκίσθηκες, φώναξε καὶ ὁ Ρωμαῖος ἡγεμών, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρώμης. Ἕνας Βασιλιὰς τηρεῖ τὸν ὅρκο του. Τοῦ τὸ ἐπιβάλλει ἡ Βασιλικὴ τιμή.

Ὁ Ἡρώδης καταπόρφυρος, κατατρομαγμένος, μὲ τὰ μάτια γουρλω-

(Συνέχεια εἰς σελ. 16)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἂν σᾶς μιλήση κανεὶς γιὰ μιὰ δακτυλήθρα γεμάτη χῶμα, φυσικὰ—καὶ δικαίως—δὲν θὰ τοῦ δώσετε καμμία σημασία. Ἂν σᾶς πῆ ὅμως ὅτι μέσα σ' αὐτὸ τὸ χῶμα ζοῦν καὶ κινοῦνται περισσότεροι ὀργανισμοὶ ἀπὸ ὅσους κατοικοῦν στὴν Ἀμερικανικὴ ἤπειρο θὰ ἐκπλαγῆτε καὶ πάλι μὲ τὸ δίκηο σας. Ἀκοῦστε ὅμως πῶς ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον αὐτό. Λογαριάστε πὼς ἕνα ἑκατομμύριο βακτηρίδια, τοποθετημένα τὸ ἕνα πλάϊ στὸ ἄλλο, μόλις φθάνουν τὸ μέγεθος μίας δεκάρας. Καὶ ἐὰν κλείναμε ἕνα δισεκατομμύριο βακτηρίδια μέσα σὲ ἕνα χῶρο κυβικοῦ ἑκατοστοῦ, σὲ ἕνα ζάρι π.χ., τὸ καθένα βακτηρίδιο θὰ εἶχε τὴν ἄνεσι κινήσεως, ποὺ ἔχει καὶ ὁ κάτοικος τῶν Ἀθηνῶν. Ἴσως τώρα νὰ τρομοκρατηθῆτε, ἀφοῦ γνωρίζετε πόσο ἐπικίνδυνα εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο τὰ μικρόβια. Ἡ ἄποψις ὅμως αὐτὴ ἀποδείχθηκε ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθεια, διότι ἕνας γερμανὸς βακτηριολόγος γράφει εἰς τὸ σύγραμμά του ὅτι ἀπὸ τὰ 30.000 βακτηρίδια μόνο τὸ ἕνα εἶναι ἐπικίνδυνο γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Καί, φυσικά, γι' αὐτὸ τὸ ἕνα στὶς 30 χιλιάδες γίνονται οἱ ἀγῶνες τῶν ἐπιστημόνων στὰ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια.

Εἶναι βέβαιον πὼς θὰ ἔχετε ἀκούσει γιὰ τὶς περίφημες «ἡλιακὲς ἀκτῖνες». Τί εἶναι ὅμως αὐτές ; Κάμετε μαζὶ μας μίαν ὑπόθεσι. Φαντασθῆτε ὅτι εἴσθε μέσα σὲ μία καταπληκτικὴ διαπλανητικὴ ρουκέττα, ἡ ὁποία περνᾶ ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἥλιο. Παίρνομε ὡς δεδομένον ὅτι ἡ ρουκέττα δὲν θὰ λυώση. Λοιπόν, ἂν φαντασθοῦμε ὅτι περνοῦμε ἐπάνω ἀπὸ μία τέτοια κηλῖδα, θὰ εἶναι σὰν νὰ περνοῦμε μὲ ἀεροπλάνο ἀκριβῶς ἐπάνω ἀπὸ ἕνα φουγάρο βαποριοῦ. Θὰ παρακολουθήσωμε τότε ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ ἐκτοξεύονται μὲ δύναμι, θερμὰ ἀέρια καὶ θὰ ἀνακαλύψωμε ὅτι οἱ ἡλιακὲς κηλίδες, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ γιγαντιαῖες τρύπες, οἱ ὁποῖες βγάζουν, μὲ τεράστια ταχύτητα, μᾶζες πυρωμένου ἀέρος. Τὸ ὑλικό, τὸ ὁποῖον βγαίνει ἀπὸ τὶς ἡλιακὲς κηλίδες, εἶναι περίπου ὅμοιο μὲ τὶς φυσαλίδες τοῦ ἀτμοῦ, διαλύεται καὶ αὐτὸ καὶ ταξιδεύει πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Φθάνει φυσικὰ καὶ στὴ γῆ καὶ εἰσδύοντας εἰς τὴν ἀτμόσφαιρα μπορεῖ νὰ δημιουργήση ἕνα βόρειον σέλας, πρᾶγμα ποὺ συνέβη καὶ ἐδῶ ἐφέτος. Θέλετε νὰ μάθετε τώρα ποιὰ εἶναι ἡ ταχύτης τῆς ὕλης αὐτῆς τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ; Ἑκατοντάδες χιλιάδες μίλλια τὴν ὥρα. Καὶ κάτι ἄλλο. Μποροῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ δοῦμε τὶς ἡλιακὲς κηλίδες ποτὲ ὅμως μὲ ἀπροστάτευτα μάτια. Πρέπει νὰ φοροῦμε σκοῦρα γυαλιὰ ἢ νὰ βλέπωμε τὸν ἥλιο μέσα ἀπὸ ἕνα καπνισμένο τζάκι. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ Γαλιλαῖος ἀπέθανε τυφλὸς καὶ ὁ ἴδιος ἐπίστευε ὅτι ἔπαθε αὐτὸ τὸ κακό, ἐπειδὴ ἀπὸ μικρὸς ἐκύτταζε, μὲ ἀπροστάτευτα μάτια, τὸν λαμπρὸ ἥλιο.

Ἀσφαλῶς δὲν σᾶς εἶναι ἄγνωστος, ὡς ὄνομα, ὁ Νότιος Πόλος. Γνωρίζετε ὅμως, ἂν ἔζησαν ποτὲ ἄνθρωποι ἐκεῖ; Αἱ ἀποστολαί, ποὺ ἔφθασαν ἐκεῖ, μᾶς πληροφοροῦν ὅτι βρῆκαν τὰ ἴχνη πρωτογόνου ἀνθρώπου. Πάντως τὰ ἀναρίθμητα ἀπολιθώματα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν μέσα εἰς τοὺς βράχους, δείχνουν ὅτι ἡ ζωὴ ἄνθιζε κάποτε ἐκεῖ καὶ πὼς ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἠπείρου εἶχε κλῖμα εὔκρατο καὶ ἴσως μισοτροπικό. Τώρα κάθε ἀνθρώπινο πλάσμα, ποὺ θὰ περάση τὸν ἀνταρκτικὸ πολικὸ κύκλο, ζυγίζει μιὰ λίβρα περισσότερο χωρὶς νὰ ἔχη παχύνει καὶ αὐτὸ λόγῳ τῆς ἰσχυρᾶς μαγνητικῆς ἕλξεως, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Νότιο Πόλο πιὸ δυνατή. Θέλετε τώρα νὰ πληροφορηθῆτε κάτι πολὺ πιὸ περίεργο. Ὁ ἄνθρωπος, ἐκεῖ, ἐκπνέει....οὐράνια τόξα ! Καὶ αὐτὸ συμβαίνει, διότι ἡ ἀναπνοὴ εἰς τὸν ἀέρα συμπυκνοῦται σὲ ἑκατομμύρια μικροὺς κρυστάλλους πάγου, ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἥλιος δημιουργεῖ μιὰ σειρὰ κύκλων, μὲ τὰ χρώματα τῆς ἴριδος, ποὺ νομίζεις ὅτι βγαίνουν ἀπὸ τὸ στῆθος σου.

Β. Γ.





(Ἄνω ἀριστερά). Ε.Σ.Ν. 38ου Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Πειραιῶς ὠργάνωσαν ἑορτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς ἀπόρους συμμαθητάς των.
(Left above). Juniors of 38th Elementary School 1st District Piraeus organized a program and distributed gifts to their poor school-mates.
(Κάτω ἀριστερά). Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεαπόλεως Βοΐου φυτεύουν δένδρα.
(Left below). Juniors of Elementary School Neapolis, Macedonia planting trees.

ΑΠ' ΑΝΘΟ Σ' ΑΝΘΟ

Χαρά 'στον, ποὺ ἄρχισε πολὺ νωρὶς νὰ
[μελετᾶ
Κι ἀλλοίμονό του ὅταν κανεὶς δὲν θέλει
[νὰ μαθαίνη
Γιατὶ πολὺ γοργὰ ὁ καιρός μας φεύγει
[καὶ πετᾶ,
κι ἡ μέρα, ποὺ δὲ δούλεψες γιὰ σένα εἶναι
[χαμένη

* * *

Καὶ στὶς στιγμές σου κάνε οἰκονομία·
κάθε στιγμὴ εἶναι κι ἕνας θησαυρός σου.
Κι εἶναι μονάχα μία φιλαργυρία
καλή: ἡ φιλαργυρία στὸν καιρό σου.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο Μ. Στασινοπούλου «Ἁρμονία»)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ

(Ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ζὼρζ Καρὸλ)



Γελοῦσε ἀκόμα κι ὁ πάντα δύσθυμος ἀφέντης.

(6ο)

—Καλά, παιδί μου, εἶπε ὁ ἀφέντης. Νὰ ρωτήσουμε τὰ παιδιὰ κι ἂν θέλουν...

Κι ἀμέσως ὁ Μπούμπης ρώτησε μὲ ἀνυπομονησία:



Ὅλοι βγῆκαν στὰ παράθυρα.

—Βάζετε παιδιά, τὰ ζῶα σας νὰ μᾶς παίξουν μερικὰ ἀπὸ τὰ νούμερα ποὺ ξέρουν;

—Εὐχαρίστως, ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἀργά, εἶπαν μαζὶ τὰ δυὸ ἀδέλφια. Πρέπει νὰ ξεκινήσουμε, γιὰ νὰ φτάσωμε στ' ἄλλο χωριὸ πρὶν νυχτώση.

—Ἄ, μὰ θὰ σᾶς πληρώσουμε, φώναξε πάλι ὁ Μπούμπης, ποὺ δὲν ἐννοοῦσε μὲ κανένα τρόπο νὰ χάση τὴν εὐκαιρία.

—Ναί, βέβαια, πρόσθεσε κι ὁ πατέρας, μὴ θέλοντας νὰ χαλάση τὸ χατῆρι τοῦ γιοῦ του. Θὰ σᾶς δώσωμε τὸν κόπο σας.

—Εὐχαριστοῦμε πάρα πολύ, ἔκανε ὁ Πέτρος, ἀλλὰ τὸ ἄλλο χωριὸ εἶναι ὅπως μᾶς εἶπαν, μακρυὰ καὶ θὰ μᾶς βρῆ ἡ νύχτα στὸ δρόμο.

Τώρα ὁ Μπούμπης πῆγε κοντὰ στὸν μπαμπᾶ του καὶ τοῦ εἶπε κάτι στ' αὐτί. Καὶ τότε ὁ ἀφέντης σκέφθηκε λιγάκι, ξεροκατάπιε μιὰ δυὸ φορὲς κ' ἐπιτέλους εἶπε στὰ παιδιά:

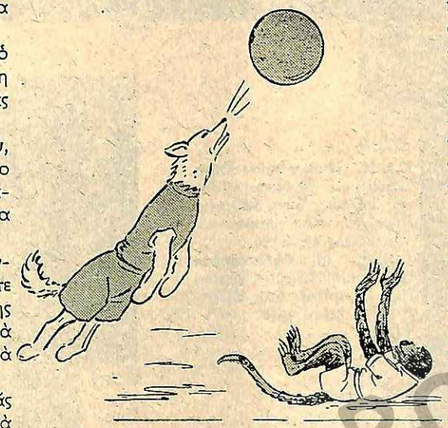
—Ἔ, ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, θὰ μᾶς παίξετε τὰ νούμερα, κ' ὕστερα θὰ φᾶτε καὶ θὰ κοιμηθῆτε ἐδῶ.

—Ναί, παιδιά, ναί. Τοὺς φώναξε εὐθὺς καὶ ὁ μικρός. Θὰ φᾶτε καὶ θὰ κοιμηθῆτε μιὰ χαρά, καὶ θὰ φύγετε πιὰ αὔριο τὸ πρωί. Ἔτσι;

—Καλὰ λοιπόν. Ἀφοῦ ἐπιμένετε θὰ μείνωμε ἀποκρίθηκε ὁ Πέτρος.

—Μπράβοοο !... φώναξε γεμᾶτος χαρὰ ὁ Μπούμπης. Καὶ χοροπηδῶντας πῆγε μέσα κι ἔφερε μιὰ σακκουλίτσα μὲ μπομπόνια. Ἔδωσε στὰ παιδιά, ἔδωσε καὶ στὸ σκύλο καὶ τὴ μαϊμοῦ, κ' ἔρριξε κι ἀπὸ ἕνα κομματάκι τυρὶ στὶς γάτες. Κ' ὕστερα πατέρας καὶ γιὸς ἄφησαν τοὺς ἐπισκέπτες γιὰ λίγη ὥρα μόνους, γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν καὶ νὰ ἑτοιμασθοῦν.

—Ἐμπρόοοος, ἡ παράστασις ἀρχίζει, φώναξε λίγο ἀργότερα μ' ὅλη του τὴ δύναμη τὸ ἀφεντόπουλο, προσκαλώντας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ νὰ τὴν παρακολουθήσουν.



Ὁ σκύλος χτυποῦσε τὴ μπάλλα μὲ τὴ μύτη.



Οἱ γάτες τὴν κυλοῦσαν.

Σὲ δέκα λεπτὰ ὅλη ἡ οἰκογένεια καὶ ὅλοι οἱ ὑπηρέτες καὶ οἱ ὑπηρέτριες εἶχαν βγῆ στὰ παράθυρα, κ' ἔβλεπαν κατενθουσιασμένοι τὸ παράξενο θέαμα, ποὺ τοὺς πρόσφεραν τὰ δυὸ ἀδελφάκια μὲ τὰ ζῶα τους.

Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Νινέττα εἶχαν διαλέξει τρία νούμερα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπιτυχημένα τους, ποὺ ἔκαναν ἀκόμη καὶ τὸ δύσθυμο καὶ πάντα γκρινιάρη ἀφέντη νὰ γελᾶ.

Καὶ στὸ τέλος ἔδωσαν ἕνα νούμερο, ποὺ τὸ ἔδιναν πολὺ σπάνια, γιατὶ ἦταν κουραστικὸ γιὰ τὰ ζωάκια. Τὸ νούμερο τοῦ ποδοσφαίρου.

Ἄ, μὰ ἦταν κάτι πραγματικὰ ἀπίστευτο, νὰ βλέπη κανεὶς τὰ τέσσερα ζωάκια νὰ παίζουν ποδόσφαιρο, ντυμένα σὰν ἄνθρωποι ! Ἡ Σόνια χτυποῦσε τὴ μπάλλα σχεδὸν κανονικά, ὁ σκύλος τὴ χτυποῦσε μὲ τὴ μύτη, κ' οἱ γάτες μόνο πηδήματα ἔκαναν, ἀλλὰ πότε-πότε τὴν ἐκυλοῦσαν κι αὐτὲς τρέχοντας ἀπὸ πίσω της.

Ἐννοεῖται ὅτι βοηθοῦσαν καὶ τὰ δυὸ παιδιά, καὶ πολὺ συχνὰ —ὅταν ἡ μπάλλα πήγαινε πρὸς τοὺς θεατὰς—τὴ χτυποῦσαν κι αὐτοί, καὶ τότε ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὰ γέλια ἔφταναν στὸ κατακόρυφο !

Ἔτσι ὁ Πέτρος καὶ ἡ Νινέτα πρόσθεσαν ἀκόμα ἕνα καλλιτεχνικὸ θρίαμβο στὸ ἡμερολόγιό τους. Ὅλοι τοὺς καταχειροκρότησαν κι ἂν πῆτε γιὰ τὸν Μπούμπη, αὐτὸς πιὰ δὲν ἤξερε πῶς νὰ εὐχαριστήση τὰ δυὸ ἀδελφάκια καὶ ποιὸ ἀπὸ τὰ ζῶα τους νὰ πρωτοχαϊδέψη.

Καὶ κατὰ τὸ βραδάκι ὠδήγησε τοὺς δυὸ καλεσμένους του σὲ μιὰ μεγάλη κάμαρα, ποὺ στὴ μέση του ἦταν στρωμένο ἕνα τραπέζι. Ἐκεῖ τὰ δυὸ παιδιὰ ἔφαγαν θαυμάσια, χωρὶς βέβαια ν' ἀφήσουν παραπονεμένα καὶ τὰ ζῶα τους.

Κι ὕστερα ὁ Μπούμπης ὡδήγησε τοὺς φίλους του σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα.

—Ἐδῶ θὰ κοιμηθῆτε, τοὺς εἶπε. Καλὴ νύχτα σας, παιδιά, κι αὔριο τὸ πρωὶ τὰ ξαναλέμε.

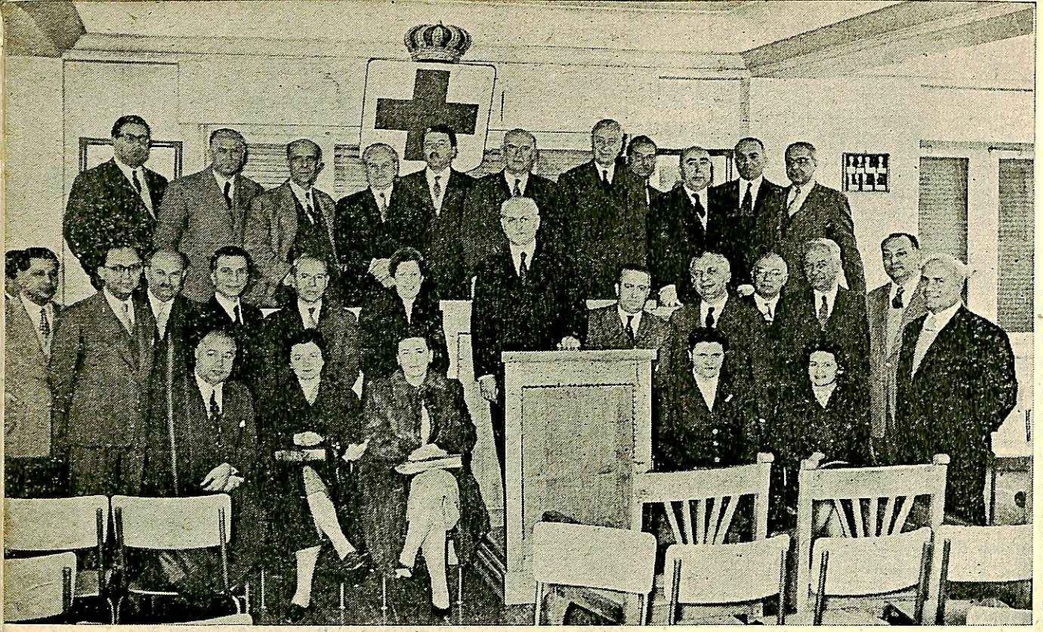


Σ' ἕναν ὕπνο γλυκὸ καὶ βαθὺ ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

Τὰ δυὸ ἀδελφάκια, ἀρκετὰ κουρασμένα πιὰ ἀπὸ τὶς διάφορες συγκινήσεις αὐτῆς τῆς ἡμέρας, δὲν ἔχασαν οὔτε μιὰ στιγμή. Ἐπλάγιασαν ἀμέσως καὶ παραδόθηκαν σ' ἕναν ὕπνο γλυκὸ καὶ βαθὺ ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο) Διασκευὴ Β.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΕΣΝ



'Από την συγκέντρωσιν των Σχολιάτρων 'Αθηνῶν—Πειραιῶς εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, καθ' ἣν συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα τὴν διδασκαλίαν τῶν Α' βοηθειῶν καὶ τὴν σχολ. ὑγιεινήν, μετὰ τῶν μελῶν τῆς 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ τῶν κ.κ. 'Επιθεωρητῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνῶν—Πειραιῶς.
'Εξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά :
σ'. σειρὰ κ. Ράϊσης, κ.ἡ Και 'Ορφανοῦ καὶ Πανουσιάδου (σχολίατροι) ἡ Κα Παπαδοπούλου Δ/ντρια Ε.Ε.Σ.Ν., ἡ Κα Μπουγᾶ, Σχολίατρος.
β'. σειρά : Οἱ κ.κ. Ν. 'Αθανασιάδης, σχολίατρος, Χρ. Δελβιζιώνης, 'Υγειον. 'Επιθεωρητής, Ι. Μπόνος σχολίατρος, Τσέλιος Γυμνασιάρχης Β'. Γυμν. Θηλέων 'Αθηνῶν, Δ. Τσίρμπας Γεν. 'Επιθ. 'Ιδιωτ. 'Εκπ., ἡ Κα Α. Κύρου Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν., Π. Γεωργοῦντζος Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν., Β. Λιμπέρης Δ/ντὴς Σχολ. 'Υγιεινῆς καὶ Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν., Ε. Παπαϊωάννου Γεν. 'Επιθ. Στοιχ. 'Εκπαιδ. 'Αθηνῶν, Β. Παρλαβάντσας, Π. Παυλοῦρος 'Επιθ. Στοιχ. 'Εκπ. 'Αθηνῶν, Π. 'Ασπιώτης, σχολίατρος καὶ Χρ. Παπαδόπουλος Γρ. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. γ'. σειρά : Οἱ κ.κ. Μ. Παυλίδης Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν., Καπόγιαννης 'Επιθ. Α' Περ. Πειραιῶς, 'Αλεξόπουλος Γρ. 'Επιθ. Στοιχ. 'Εκπ. Πειραιῶς, Γ. Ἐμμανουὴλ Γεν. 'Επιθ. Μ. 'Εκπ. 'Αθηνῶν, Λ. 'Ανάγνου Γεν. 'Επιθ. Σχολιατρ. 'Υπηρεσ., 'Ατσαβές, Γεν. 'Επιθ. Σχολ. 'Αλλοδαπῆς, Ε. Καπαρός, Γεν. 'Επιθ. Μέσης Ε. Πειραιῶς, Δρυμπέτης σχολίατρος, Δ. Μπαντούνας Γεν. 'Επιθ. Γ' Περιφ. Μέσ. 'Εκπ. 'Αθηνῶν, Α. Παπανικολάου καὶ Α. Γύπαρης, 'Υγειον. 'Επιθεωρηταί.
From the meeting of school-doctors at the G. R. C. Headquarters during which subjects on school hygiene were discussed with the members of GJRC and the Local G.J.R.C. Committee.



Ε.Σ.Ν. 1ου καὶ 2ου Δημ. Σχολ. 'Ορχομενοῦ μὲ δῶρα δι' ἀπόρους οἰκογενείας.
Juniors of 1st and 2nd Elementary School Orchomenos with gifts for the poor



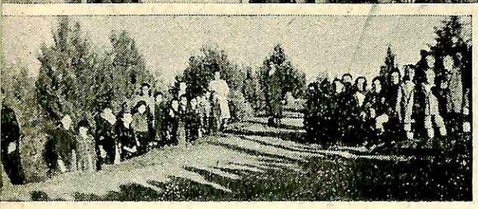
Ε.Σ.Ν. 9ου Γυμν. Θηλέων 'Αθηνῶν εἰς τὸ 'Ασκληπιεῖον Βούλας, ὅπου προσέφεραν δῶρα καὶ ἐψυχαγώγησαν τὰ εἰς αὐτὸ νοσηλευόμενα παιδιά.
Juniors of 9th High School for girls Athens visited the G.R.C. Asklipieion in Voula Athens where they offered gifts and recreated the sick children.



Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Χίου μὲ δῶρα διὰ τὰ ὀρφανὰ παιδιὰ τῆς συνοικίας των
Juniors of 1st Elementary School Chios with gifts for the orphans of the district.



Ε.Σ.Ν. Πυθαγορείου Γυμν. Σάμου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως, ὅπου διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς νοσηλευομένους εἰς αὐτό.
Juniors of Pythagorion High School Samos visited the Hospital and distributed gifts



Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Παλαμᾶ—Καρδίτσης εἰς τὸ ἄλσος, ποὺ ἐφύτευσαν οἱ ἴδιοι.
Juniors of 2nd Elementary School Palama Carditsa in the wood that is the sesult of their efforts



Ε.Σ.Ν. Χαλκίδος διανέμουν προπαγανδιστικὰ ἔντυπα κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς αἱμοδοσίας.
Juniors of Chalkis distributing pamphlets during the week of blood giving campain





Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Πτολεμαΐδος προσέφεραν δῶρα εἰς τὸ 'Ορφανοτροφεῖον τῆς πόλεως.
Juniors of 2nd Elementary School Ptolemais with gifts for the inmates of the orphan school of the town.

←
Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν
Juniors of 1st Elementary School Didymotichon working for the reafforestation of the district.

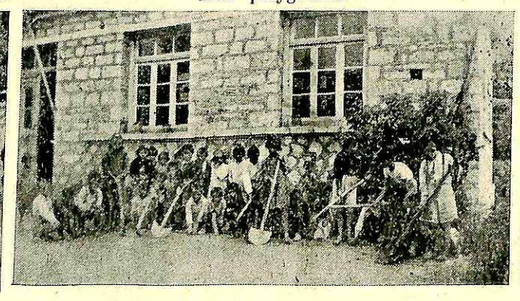


Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μυρίκης Καρπενησίου, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Καρπενησίου ὅπου διένειμαν δῶρα.
Juniors of Elementary School Myrike visited the Hospital in Carpenission and offered gifts.

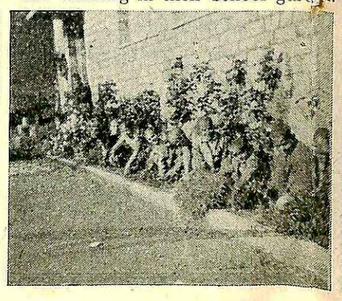
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μοιρῶν—Γόρτυνος ἀσχολοῦνται εἰς τὴν δενδροφύτευσιν.
Juniors of Elementary School Mires Crete working for the reafforestation of the district.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καρουτιῶν Δωρίδος καθαρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elementary School Karoutia cleaning their playground



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πλατανίτου—Ναυπακτίας περιποιοῦνται τὰ ἄνθη τοῦ σχολικοῦ των κήπου
Juniors of Elementary School Platanitos working in their school garden.



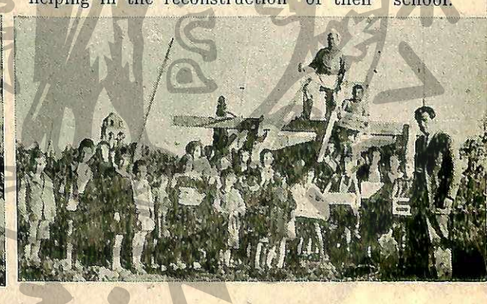
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ολβίου ὑδροχρωματίζουν τὸ σχολεῖον των.
Juniors of Elementary School Olvion whitewashing their school



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξοχωρίου—Κιλκὶς εἰς τὸν σχολικὸν των κῆπον.
Juniors of Elementary School Metaxochorion. Kilkis watering their school garden.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Ἄσσου—Κορινθίας, μεταφέρουν ὑλικὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀποδυτηρίων τοῦ Σχολείου.
Juniors of Elementary School Kato Assos Corinth helping in the reconstruction of their school.



Η ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 11)

μένα φώναξε στοὺς δημίους νὰ πᾶν νὰ φέρουν ἀμέσως τὸ κεφάλι τοῦ φυλακισμένου μέσα σ' ἕνα πιάτο.

Οἱ δήμιοι ἔφυγαν. Σὲ λίγο τὸ ἔφεραν καὶ ἔτειναν τὸ ἀσημένιο πιάτο μὲ τὸ καταματωμένο ζεστὸ κεφάλι πρὸς τὸν 'Ηρώδη. Τὰ μάτια τοῦ ἀποκεφαλισμένου Προφήτη τὸν κοίταζαν μὲ ἕνα βλέμμα, ποὺ ἔδειχνε ἀηδία καὶ οἶκτο γι' αὐτόν.

'Ερυθροσταυρῖται,
Βοηθῆστε εἰς τὸν ἔρανον τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ τῆς 28ης Μαρτίου 1957.

—Σ' αὐτὴ τὴν ἔχιδνα παραδῶστε το, ἔκραξε τρέμοντας καὶ ἔκρυψε κλαίοντας τὸ πρόσωπό του στὶς δυὸ παλάμες του. 'Ο κόσμος διαλύθηκε μὲ ἀγανάκτησι καὶ φρίκη. 'Η τρομάρα εἶχε ξεμεθύσει τοὺς ἀκόλαστους συμποσιαστάς. Μόνον ἡ μητέρα καὶ ἡ κόρη δὲν ταράχθηκαν. Ἔμοιαζαν μὲ τίγρεις, ποὺ εἶχαν νοιώσει ἀγαλλίασι ρουφῶντας τὸ αἷμα τοῦ θύματός.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα οἱ ἀπαρηγόρητοι μαθηταὶ τοῦ 'Ιωάννου πῆραν τὸ ἅγιο σῶμα τοῦ διδασκάλου των καὶ τὸ ἔθαψαν μὲ θρήνους καὶ ὀδυρμούς.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ



ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΠΝΙΓΟΜΕΝΟΥ

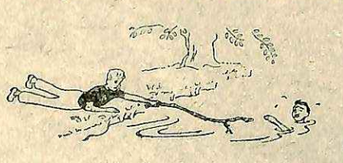
Συνήθως ὑπάρχει ἀσφαλὴς τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἕνα παιδὶ ἠμπορεῖ νὰ βοηθήσῃ ἕνα πνιγόμενον. Δὲν πρέπει ὅμως ποτὲ νὰ μπῇ εἰς τὸ νερὸ καὶ νὰ κολυμπήσῃ διὰ νὰ διασώσῃ κάποιον, ἐὰν δὲν ἔχει εἰδικὰ ἐκπαιδευθῆ εἰς αὐτό.

'Ακόμη καὶ ἕνας μεγάλος δὲν πρέπει νὰ πηγαίνῃ πρὸς διάσωσιν πνιγομένου κολυμπῶντας,ἂν δὲν ἔχῃ πάρει μαθήματα διασώσεως.

Οἱ περισσότεροι πνιγμοὶ συμβαίνουν ὀλίγα μέτρα ἀπὸ τὴν παραλία, τὴν προκυμαία, τὴ βάρκα ἢ ἀπὸ τὸ σημεῖο, ποὺ τελειώνουν τὰ ρηχά. Ἂν τὸ θῦμα εὑρίσκεται πολὺ κοντά, τοῦ προτείνετε ἕνα κλαδὶ δένδρου, ἕνα πάσσαλο ἢ ἕνα κουπὶ (σχ. 1). Μὴ προβάλλετε τὸ σῶμα σας πολὺ ἔξω ἀπὸ τὴν προκυμαία ἢ τὴν ἀκτή. Εἰς περιπτώσεις μάλιστα, ποὺ δὲν ξεύρετε, ἂν τὸ ἔδαφος ἢ τὸ κτίσμα, ποὺ σᾶς ὑποστηρίζει, εἶναι στερεό, μὴ προβάλλετε καθόλου τὸ σῶμα σας, διότι μιὰ ξαφνικὴ ὑποχώρησις τοῦ ἐδάφους μπορεῖ νὰ στοιχίσῃ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ πνιγομένου καὶ τὴ δική σας.

Ἂν δὲν μπορῆτε νὰ φθάσετε τὸν κινδυνεύοντα, διὰ νὰ τοῦ δώσετε νὰ πιάσῃ τὸ ἀντικείμενο, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ τὸν βοηθήσετε νὰ σωθῇ, τοῦ ρίχνετε κάτι ποὺ νὰ ἐπιπλέῃ, ὅπως μιὰ μακρυὰ σανίδα, ἕνα ἄδειο καὶ κλειστὸ τενεκὲ πετρελαίου, ἤ, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἕνα καλὰ φουσκωμένο ἀεροθάλαμο αὐτοκινήτου.

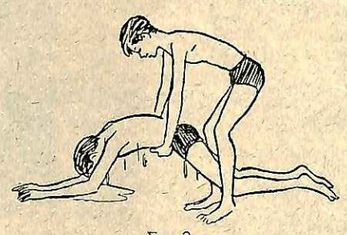
Καὶ μικρότερα ἀκόμη ἀντικείμενα θὰ μποροῦσαν νὰ ὠφελήσουν, ἀλλὰ



Σχ. 1

δυστυχῶς οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς πνιγομένους πανικοβάλλονται, ἐνεργοῦν σπασμωδικὰ καὶ δὲν ἐπωφελοῦνται ὅσον θὰ ἔπρεπε ἀπὸ τὴν ὕπαρξι ἑνὸς ἐπιπλέοντος ἀντικειμένου.

Γι' αὐτό, τὸ ἀντικείμενον, ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε, φροντίσετε νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερο. 'Ο πνιγόμενος πρέπει νὰ τὸ ἁδράξῃ καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ κρατᾷ τὸ κεφάλι



Σχ. 3

του ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ (σχ. 2).

Ἕνας καλὸς τρόπος γιὰ νὰ βοηθήσετε κάποιον, ποὺ πνίγεται, εἶναι ἡ βάρκα, ἂν τὴν ἔχετε πρόχειρη. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ διασώζων πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ κωπηλατῇ, νὰ κατευθύνῃ καὶ νὰ χειρίζεται ἐν γένει τὴ βάρκα. Ἐὰν τὰ κύματα εἶναι μεγάλα ἢ ὑπάρχῃ γρήγορο ρεῦμα, ἢ ἀκόμη ἂν ἡ βάρκα εἶναι μικρὴ καὶ ἀσταθής, δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἀπόπειρα διασώσεως μ' αὐτὸ τὸ μέσον, διότι ὑπάρχει κίνδυνος ἀνατροπῆς.

'Ο καλύτερος τρόπος, γιὰ νὰ προσεγγίσετε μὲ βάρκα τὸν πνιγόμενον, εἶναι νὰ κάνετε ὀπισθεν— ἔχοντας δηλαδὴ τὴν πρύμνην μπροστὰ—μέχρις ὁτου φθάσετε σὲ τέτοιαν ἀπόστασι, ὥστε νὰ μπορῇ ὁ κινδυνεύων νὰ πιάσῃ τὴ βάρκα καὶ νὰ ἀναρριχηθῇ ἢ—ἂν δὲν ἠμπορῇ—νὰ τὴν κρατᾷ, ἐνῷ ἐσεῖς θὰ τὸν ρυμουλκῆτε πρὸς τὴν παραλία. Μὴ τὸν ἀφήσετε νὰ ἀναρριχηθῇ ἀπὸ τὰ πλάγια, διότι ὑπάρχει κίνδυνος ἀνατροπῆς. Καμμιὰ φορὰ ὅμως ὁ κίνδυνος, ποὺ διατρέχει ὁ πνιγόμενος εἶναι τέτοιος, ὥστε νὰ μὴ προλαμβάνετε νὰ μανουβράρετε τὴ βάρκα καὶ νὰ τὸν πλησιάσετε μὲ τὴν πρύμνη. Εἰς τὴν περίπτωσι αὐτὴ περνᾶτε μὲ τὸ πλάϊ τῆς βάρκας ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ θῦμα καὶ τοῦ προτείνετε τὸ κουπὶ γιὰ νὰ πιαστῇ. Ὅταν γίνῃ αὐτό, μεταχειριστῆ. Ὅταν γίνῃ αὐτό, μεταχειριζόμενοι τὸ κουπὶ ὡς μοχλόν, τὸν μετακινεῖτε πρὸς τὴν πρύμνην καὶ τὸν ἀφήνετε ν' ἀνέβῃ.

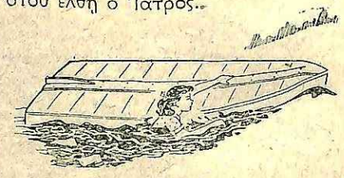
Ὅταν τὸ θῦμα ἔχῃ χάσει τὶς αἰσθήσεις του, τότε εὐθὺς ὡς κατορθώσετε νὰ τὸ σύρετε εἰς τὴν ξηρά.

1) 'Απομακρύνατε τὸν κόσμο.

2) Τοποθετῆστε τὸ θῦμα μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὰ κάτω, τὸ κεφάλι χαμηλότερα ἀπὸ τὰ σῶμα γιὰ νὰ μπορῇ νὰ βγῇ τὸ νερό, ποὺ κατάπιε (Σχ. 3).

3) Χαλαρῶστε τὰ ροῦχα καὶ καθαρίστε τὸ στόμα ἀπὸ τὰ φύκια κλπ.

4) 'Αρχίσατε τεχνητὴ ἀναπνοὴ ἕως ὅτου ἀμέσως καὶ ἐξακολουθήσατε ἕως ὅτου ἀρχίσῃ νὰ ἀναπνέῃ κανονικὰ ἢ ἕως ὅτου ἔλθῃ ὁ 'Ιατρός.



Σχ. 2

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΞΕΧΑΣΤΗΚΑΝ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες στίβου, ποὺ τὰ παληὰ χρόνια ἀποτελοῦσαν τὸ μεγαλύτερο ἀθλητικὸ γεγονὸς τῆς χρονιᾶς, ἐπέρασαν ἐφέτος ὄχι μόνον ἀπαρατήρητοι, ἀλλὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ καὶ σὰν οἱ πιὸ ἀποτυχημένοι εἰς τὴν Ἱστορία τους. 'Αφορμὴ σ' αὐτὸ ἦταν βέβαια καὶ ἡ ἐποχή, ποὺ ἔγιναν, ἀλλὰ περισσότερο ἐπηρέασε ἡ ἀπόφασις τοῦ 'Εθνικοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου νὰ ἀπόσχῃ τῶν ἀγώνων, εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας γιὰ τὴν κατάργησι τῶν ἀγωνισμάτων τῆς 'Ελληνικῆς Δισκοβολίας καὶ τῆς Λιθοβολίας, ποὺ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸ 'Ολυμπιακὸ πρόγραμμα καὶ δὲν διεξάγονται εἰς τὰ ἄλλα κράτη. Τὰ καταργηθέντα ἀγωνίσματα ἀποτελοῦσαν παράδοσι γιὰ τὸν 'Ελληνικὸ ἀθλητισμὸ τουλάχιστον. Τὰ πρῶτα μάλιστα χρόνια τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων εἴχαμε ἐπιτύχει νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸ πρόγραμμά τους καὶ τὸ ἀγώνισμα τῆς 'Ελληνικῆς δισκοβολίας. 'Ο ΣΕΓΑΣ φρόντισε πάντως, γιὰ νὰ μὴ λησμονηθῇ τὸ ἔθιμο, νὰ γίνῃ καὶ ἐφέτος τὸ ἀγώνισμα τῆς 'Ελληνικῆς Δισκοβολίας καθὼς καὶ τῆς λιθοβολίας, ἀλλὰ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, σὰν ἐπίδειξις. Ἔτσι τὰ ἐθνικά μας αὐτὰ ἀγωνίσματα θὰ ξεχασθοῦν σιγὰ-σιγά, ὅπως ἐξαφανίστηκαν ἀπὸ τὸ ἀθλητικὸ πρόγραμμα καὶ ἄλλα ἀγωνίσματα. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἦταν ὁ ἐλεύθερος ἀκοντισμός. Εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ ὁ ἀθλητὴς ἔπιανε τὸ ἀκόντιο ἀπὸ τὴν ἄκρη κι ὄχι ἀπὸ τὴ μέση, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν εἰδικὴ λαβή του, ὅπως γίνεται εἰς τὸ γνωστὸ ἀγώνισμα τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀκοντισμοῦ. Τὸ ἀκόντιο, λοιπόν, εἰς τὸν ἐλεύθερο ἀκοντισμό, στηριζόταν στὰ δάκτυλα καὶ κυρίως εἰς τὸν δείκτη καὶ ὠθεῖτο μὲ κίνησι τοῦ χεριοῦ, ποὺ ἔκανε ἕνα ἡμικύκλιο ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καί, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ μηροῦ, ὅπου κρατιόταν, πρὸς τὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι. Οἱ ἐπιδόσεις εἰς τὸν ἐλεύθερο ἀκοντισμὸ ἦταν σχεδὸν πάντα ἀνώτερες ἀπὸ τὶς ἐπιδόσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀκοντισμοῦ. Σήμερα ὅμως εἶναι ἀμφίβολο, ἂν τὰ ρεκὸρ τοῦ ἐλεύθερου ἀκοντισμοῦ θὰ ἔφθαναν τὶς ἐπιδόσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀκοντισμοῦ, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ σὰν ἐπίσημο ἀγώνισμα εἰς τὸ 'Ολυμπιακὸ πρόγραμμα. Πολὺ παλαιὰ ἐπίσης δὲν περιλαμβανόταν εἰς τὰ προγράμματα τῶν ἀγώνων ὁ δρόμος τῶν 200 μ. γιατὶ γινόταν ὁ δρόμος «Σταδίου» δηλαδὴ 192 μ. ὅσο εἶναι τὸ μῆκος ἑνὸς Σταδίου. 'Η ἀφετηρία ἦταν ἀκριβῶς μπροστὰ εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Σταδίου, ὄχι ὅμως εἰς τὸ πλάϊ, ὅπως εἰς τὰ 200 μέτρα, κι οἱ δρομεῖς ἔτρεχαν ὅλη τὴν ἀπόστασι σὲ εὐθεῖα γραμμή.

Τὴν ἴδια ἐποχή, πρὶν ἀπ' τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο, περιλαμβάνονταν ἀκόμη εἰς τὰ προγράμματα τῶν ἀγώνων καὶ τὰ ἅλματα εἰς μῆκος καὶ εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε διαπρέψει ὁ 'Ολυμπιονίκης τοῦ 1912, στὴν Στοκχόλμη, Τσικλητήρας. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἐξαφανίστηκαν κι αὐτά...

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

Δίνοντας τὴν συνδρομήν σας εἰς τὸν Ἔρανον τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ ἐξασφαλίζετε :

Νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν τραυματιῶν, ἀσθενῶν καὶ αἰχμαλώτων πολέμου.
'Αποτελεσματικὴ βοήθεια πρὸς τὰ θύματα θεομηνιῶν καὶ ἐπιδημιῶν.
Τὴν 'Εκπαίδευσιν χιλιάδων 'Ελληνίδων 'Αδελφῶν καὶ Σαμαρειτῶν.
Παροχὴν πρώτων βοηθειῶν.
Αἱμοδοσίαν.
Πρότυπα Νοσοκομεῖα.
Εὐρυτάτην κοινωνικὴν Πρόνοιαν.

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ὅπως καὶ σήμερα, ἔτσι καὶ στὰ παλαιότερα χρόνια, μεγάλη ἦταν ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου σὰν ξαναγύριζε πίσω στὴν πατρίδα μας τὸ χελιδόνι. 'Ο ἐρχομός του ἀνήγγειλλε τὴν ἄνοιξι τὴν πιὸ ὄμορφη ἐποχή, ποὺ ἔντυνε μὲ πολύχρωμο φανταχτερὸ φόρεμα ὅλη τὴ φύσι. Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἀκόμη χρόνους, ἀλλὰ κυρίως στὴ Βυζαντινὴ ἐποχή, τὴν πρώτη Μαρτίου, συντροφιὲς—συντροφιὲς τὰ παιδιὰ συνήθιζαν νὰ γυρίζουν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι κρατῶντας ἕνα ξύλινο ὁμοίωμα χελιδονιοῦ στὰ χέρια καὶ νὰ ψάλλουν τραγούδια γιὰ νὰ καλωσορίσουν τὸ χελιδόνι. Τὰ τραγούδια αὐτὰ τὰ ἔλεγαν χελιδονίσματα κ' ἐμοιαζαν μὲ τὰ σημερινὰ κάλαντα.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπίστευαν ὅτι τὸ χελιδόνι ἔγινε ἀπὸ μεταμόρφωσι τῆς Φιλομήλας, τῆς γυναικαδέλφης τοῦ Τηρέα.

'Αλλὰ οἱ νεώτεροι Ἕλληνες ἔχουν διάφορες ἱστορίες γιὰ τὴ μεταμόρφωσι τοῦ χελιδονιοῦ καὶ μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι ἡ ἀκόλουθη :

'Η Χελιδόνα στὰ πολὺ παλιὰ χρόνια ἦταν ἕνα ὄμορφο καὶ καλὸ κορίτσι, ποὺ καθόταν μὲ τοὺς γονεῖς του στὴν ἄκρη μιᾶς πτωχικῆς πολιτείας. Μιὰ φορὰ πέρασε ἀπὸ κεῖ τὸ Βασιλόπουλο, εἶδε τὸ κορίτσι καὶ τόσο μαγεύτηκε ἀπὸ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν καλωσύνη του, ποὺ ἀποφάσισε νὰ τὸ πάρῃ γυναῖκα του.

Τὸ ἔφερε στὸ παλάτι καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ παντρεύτηκε. Ἀλλὰ ὅσο καλὸ ἦταν τὸ βασιλόπουλο, τόσο κακὴ ἦταν ἡ μητρυιά του. 'Η ἀπονη πεθερὰ κάθε λίγο εὕρισκε μιὰ ἀφορμὴ γιὰ νὰ τὸ δυσαρεστῇ, ὥσπου τὸ κορίτσι ἀπελπίστηκε. Ἦταν πιὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνα, γύρω ἡ ἑξοχὴ εἶχε ἀρχίσει νὰ ντύνεται μὲ καταπράσινη χλόη καὶ τὸ κορίτσι μέσα κλεισμένο ἔκλαιε, γιατὶ δὲν εἶχε μιὰ ὥρα χαρᾶς: «Θεέ μου, εἶπε τότε μιὰ μέρα, δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω ἄλλο. Κάμε με πουλὶ νὰ πετάξω στὸν κῆπο μέσα στὰ δροσερὰ κλωνάρια τῶν δέντρων.

Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ τὰ λόγια της κι ὁ Θεός, ποὺ τὴν λυπήθηκε, τὴ μεταμόρφωσε σ' ἕνα μικροσκοπικὸ σῶμα πουλιοῦ μὲ μεγάλη οὐρά. Μὰ τὴ στιγμή, ποὺ γινόταν ἡ Χελιδόνα πουλὶ κι ἔκαμε νὰ φύγῃ, ὁρμᾷ στὸ δωμάτιο ἡ πεθερά, τὴν βλέπει νὰ μεταμορφώνεται σὲ πουλὶ κι ἁρπάζει ἕνα ψαλίδι γιὰ νὰ τῆς κόψῃ τὰ φτερά. Ἀλλὰ δὲν πρόλαβε. «Θεέ μου! βοήθησέ με», φώναξε ἡ Χελιδόνα. Καὶ πρὶν προφτάσῃ νὰ τῆς κόψῃ ἡ κακὴ πεθερὰ τὶς φτεροῦγες της, βρέθηκε στὸν κῆπο. Πρόλαβε μόνο καὶ τῆς ψαλίδισε κάτω στὴν ἄκρη τὴν οὐρά. Γι' αὐτὸ καὶ μέχρι σήμερα ἡ οὐρὰ τοῦ χελιδονιοῦ εἶναι διχαλωτή.



Π. ΠΕΤΡΗ

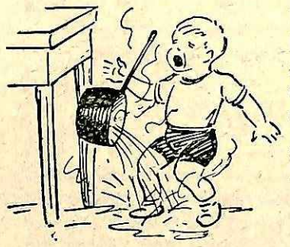
ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Πάλι φτάνουν τὰ καλά μας χελιδόνια,
καὶ τὴν ἄνοιξη μᾶς φέρνουν στὰ φτερά.
Τὰ παιδιά, ποὺ στὰ σχολειά τους [τραγουδᾶνε,
σὰν τὰ περιστέρια εἶναι στὴν καρδιά,
σὰν τὰ χελιδόνια, πάντα προμηνᾶνε
μιὰ καινούργια καὶ χαρούμενη γενιά.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ









Κάθε μπεμπούλι, μὲ τὸ ἀγνὸ κι ἀνήξερο μυαλό του,
κινδύνους τρέχει ἀμέτρητους σὰν μείνη μοναχό του.

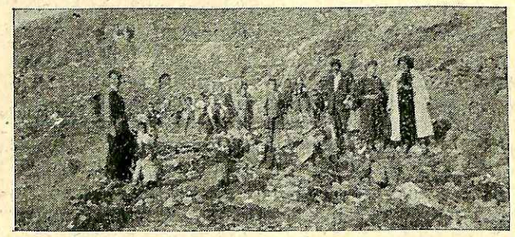
Ἄπειρα δυστυχήματα ὡς τώρα ἔχουν γίνει
μὲ θύματα μικρὰ παιδιά, ποὺ τ' ἄμοιρα εἶχαν μείνει
γιὰ λίγο σὲ μιὰ κάμαρα ἢ στὴν κουζίνα μόνα τους,
χωρὶς τὴ μητερούλα τους ἢ ἄλλον κηδεμόνα τους.

Πολλὲς φορὲς ἔχει συμβῆ παιδάκια μοναχά τους
ἕνα ψαλλίδι νἄβρουνε, ποὺ λές, καὶ νὰ κοποῦνε,
ἢ ἕνα κάποιο φάρμακο, ποὺ βρέθηκε μπροστά τους,
ν' ἁπλώσουν, νὰ τ' ἁρπάξουνε κι ἀμέσως νὰ τὸ πιοῦνε.

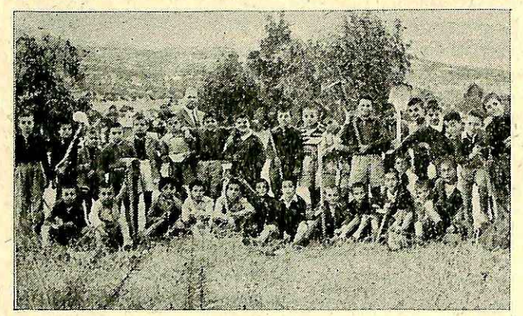
Κι ἀκόμα, μὲ βραστὸ νερὸ πολλὰ ζεματιστήκανε,
μιὰ κατσαρόλα πιάνοντας, ποὺ στὴν κουζίνα βρήκανε,
καὶ μερικά, ὅταν μόνα τους τ' ἀφῆκαν οἱ μεγάλοι,
στὸ πυρωμένο κάθησαν ἀπάνω τὸ μαγγάλι.

Λοιπὸν δὲν πρέπει τὰ μικρὰ νὰ μένουνε μονάχα.
Πρέπει κοντά σας πάντοτε νὰ τἄχετε ἐπιμόνως.
Ποτὲ μὴν πῆς «γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ τί θὰ πάθουν τάχα»,
γιατὶ ἡ στιγμὴ φέρνει συχνὰ ὅσα δὲ φέρνει ὁ χρόνος.

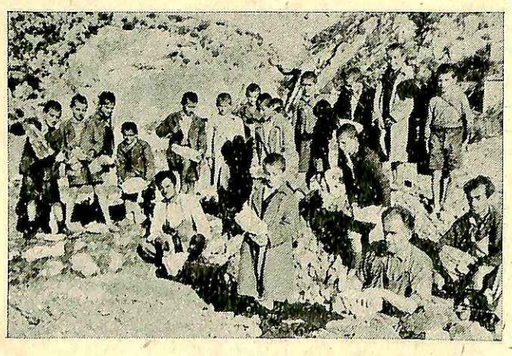
Ο ΠΑΠΠΟΥΣ



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Δημητσάνης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elementary School Palaiochorion planting trees.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἁγ. Θεοδώρων Κορινθίας ἄνοιξαν λάκκους διὰ δενδροφύτευσιν.
Juniors of Elementary School Aghie Theodoroe working for the reafforestation of the district.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πλακωτῆς — Παραμυθιᾶς ἐργάζονται διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ χωρίου των.
Juniors of Elementary School Plakoti working for the reconstruction of their village.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

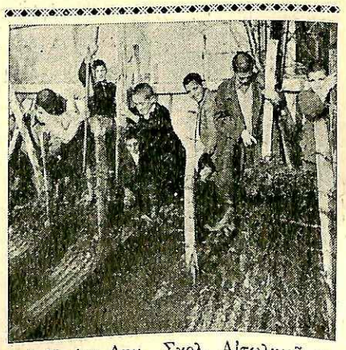
ΑΝΘΟΓΥΑΛΙ

Γέρνουνε στοχαστικὰ
τ' ὄμορφό τους τὸ κεφάλι
τ' ἄνθη μέσα στ' ἀνθογυάλι
κι ὀνειρεύονται γλυκά :

Βλέπουν, πᾶνε στὸν ἀγρὸ
καὶ στὸ δάσος τάχα πᾶνε,
φίλους, φίλες συναντᾶνε,
γνώριμους ἕναν καιρό!

Σὲ ποτάμι, ποὺ κυλᾶ,
στέκουν, τὰ νερὰ κοιτοῦνε,
τὶς ριζοῦλες τους βουτοῦνε
καὶ ρουφοῦνε, τὶ καλά!

Ὀνειρεύτηκαν, ξυπνοῦν,
βλέπουν, μένουν στ' ἀνθογυάλι,
ὅπου μέσα τά 'χουν βάλει
καὶ καθόλου δὲν κινοῦν!



Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Αἰτωλικοῦ φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 1st Elementary School Etolikon planting trees

ΛΕΥΚΩΝΕΣ-ΙΤΕΩΝΕΣ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Η ΛΕΥΚΗ. Ὑπάρχουν πολλὰ εἴδη Λεύκης στὴ χώρα μας κατάλληλα γιὰ τὴ δημιουργία συστάδων καὶ δενδροστοιχιῶν. Τὸ Κράτος στὶς ἀναδασώσεις, ποὺ κάνει, προτιμᾶ τὴ λεγομένη Καναδικὴ Λεύκη. Εἶναι εἶδος, ποὺ εἰσήχθη πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια στὴ χώρα μας καὶ χρησιμοποιήθηκε ἱκανοποιητικὰ ἰδίως στὴ Μακεδονία.

Ἡ Καναδικὴ Λεύκη ἐξατμίζει τεράστιες ποσότητες νεροῦ καὶ ἀναπτύσσεται γρήγορα. Γιαὐτὸ χρησιμοποιεῖται κυρίως σὲ ὑγρὰ ἐδάφη. Εἶναι κατάλληλη γιὰ ὑλοτομία ἀπὸ ἡλικία 14-20 ἐτῶν.

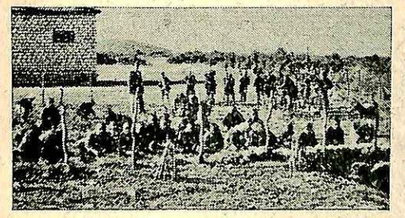
Δίδει ἕνα περίπου κυβικὸ τὸ χρόνο ξύλο τὸ κάθε δένδρο ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του. Δηλ. ἕνα δένδρο ἡλικίας 15 ἐτῶν, μᾶς δίδει 15 κυβ. μέτρα ξύλου.

Οἱ ἀγρόται ὅμως, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ὑγρὰ χωράφια, προτιμοῦν συνήθως τὴν Ἰταλικὴ Λεύκη, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται Καβάκι. Τὸ εἶδος αὐτὸ ἀποκτᾶ ὀρθοὺς κλάδους, οἱ ὁποῖοι φυτρώνουν παράλληλα πρὸς τὸν κορμὸ καὶ ἔτσι τὰ φύλλα του δὲν σκιάζουν τὴν Ἄνοιξι καὶ τὸ θέρος τὰ χωράφια, στὶς ἄκρες τῶν ὁποίων φυτεύεται. Ὁ μακρὺς δὲ καὶ ἴσιος κορμός του δίδει μεγάλου μήκους δοκούς, ποὺ εἶναι πολὺ χρήσιμοι στὴν ἀγροτικὴ οἰκοδομική. Γενικῶς τὸ ξύλο τῆς Λεύκης εἶναι μαλακὸ εὐκολοκατέργαστο, λευκὸ καὶ κατάλληλο στὴν οἰκοδομική, τὴν κατασκευὴ διαφόρων οἰκιακῶν σκευῶν, ἐπίπλων καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων.

Καλλιέργεια τῆς Λεύκης. Ἡ Λεύκη εἶναι εἶδος, ποὺ πολλαπλασιάζεται εὔκολα μὲ μοσχεύματα τὰ ὁποῖα προμηθευόμεθα ἀπὸ τοὺς κλώνους τοῦ ἰδίου δένδρου. Στὰ κρατικὰ δασικὰ Φυτώρια ὅμως μποροῦμε νὰ προμηθευώμεθα φθηνὰ δενδρύλλια, κατὰ προτίμησιν, διετῆ. Ἡ Ἰταλικὴ Λεύκη φυτεύεται σὲ μικρὲς ἀποστάσεις 2–3 μ. προκειμένου νὰ δημιουργήσωμε πυκνὲς συδενδρίες. Ἡ Καναδικὴ καὶ τὰ ἄλλα εἴδη φυτεύονται εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον 5 μ. ἀπὸ ρίζα σὲ ρίζα. Ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸ πυκνότητος καὶ τὸ πάχος ποὺ ἐπιδιώκωμε νὰ ἀποκτήσουν οἱ κορμοί, μποροῦμε νὰ ἀραιώνωμε τὶς συδενδρίες, ἀφαιρῶντας κάθε φορὰ τὰ ἀσθενέστερα ἄτομα καὶ ἀφίνοντας τὰ ἰσχυρότερα.

*

Η ΙΤΙΑ. Μολονότι εἶναι πολύτιμο δένδρο ἡ Ἰτιά, εἶναι περιφρονημένη ἀπὸ τοὺς ἀγρότας μας. Ἴσως δὲν τοὺς ἐξυπηρετεῖ ἀμέσως, ἀλλὰ ἐξυπηρετεῖ ὡρισμένη τάξι βιοτεχνῶν, ποὺ ἐκμεταλλεύοντα τὸ ξύλο της καὶ κυρίως τὶς βέργες της. Γιαυτὸ δὲν καλλιεργεῖται συστηματικά, ἀλλὰ βρίσκεται αὐτοφυὴς στὶς ὄχθες τῶν χειμάρρων, ρυάκων, λιμνῶν καὶ ὑγρῶν ἐν γένει τόπων. Εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ἀγρῶν συναντᾶται ὡς εἶδος φράκτης. Ἀπὸ τὰ ἀδέσποτα καὶ αὐτοφυῆ δένδρα παίρνομε τὶς ἰτέοβεργες γιὰ τὸ πλέξιμο καλαθιῶν κλπ. Τὰ ὡραιότερα, ἀκριβότερα καὶ στερεώτερα καλάθια, πανέρια, κοφίνια καὶ τὰ περικαλύμματα σὲ γυάλινα δοχεῖα (νταμιζάνες) γίνονται ἀπὸ ἰτεόβεργα, καθὼς καὶ πολυτελῆ πλεκτὰ ἔπιπλα, καναπέδες, πολυθρόνες, καρέκλες, τραπέζια, βαλίτσες κλπ. Ἡ κατασκευὴ πλεκτῶν ἐπίπλων ἔχει ἐξελιχθῆ σὲ βιομηχανία στὴν Ἰταλία, Γαλλία, Γερμανία, Ὁλλανδία Αὐστρία καὶ ἄλλες χῶρες. Στὴ χώρα μας κατασκευάζονται ἐπίσης πλεκτὰ ἔπιπλα, ἀλλὰ ἀπὸ ἰτεόβεργα, ποὺ φέρομε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, μολονότι ἡ χώρα μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ Ἰτιὲς ὅλων τῶν εἰδῶν.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἱστορικοῦ - Καλπακίου περιποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elementary School Kalpaki, Epirus looking after the trees they planted.

Ἡ καλλιέργεια τῆς Ἰτιᾶς. Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ κέρδος θὰ μπορούσαμε νὰ καλλιεργήσωμε συστηματικὰ τὴν Ἰτιὰ σὲ κατάλληλα χωράφια. Τὸ χωράφι, ὅπου θὰ δημιουργήσωμε τὸν Ἰτεῶνα, πρέπει νὰ τὸ σκάψωμε βαθειὰ ἢ τὸ ὀργώνομε 2-3 φορὲς καὶ τὸ σβαρνίζομε μὲ σιδηρόσβαρνα. Ἔπειτα φυτεύομε τὰ μοσχεύματα τῆς Ἰτιᾶς σὲ ἴσιες γραμμὲς καὶ σὲ ἀπόστασι 4 μ. μεταξύ των. Τὰ μοσχεύματα προμηθευόμεθα ἀπὸ κλώνους μεγάλων δένδρων, τὰ διαλέγομε νὰ μὴν ἔχουν διακλαδώσεις, οὔτε μάκρος περισσότερο ἀπὸ 60–65 ἑκ. Τὰ φυτεύομε σὲ τέτοιο βάθος ὥστε τὸ τμῆμα, ποὺ μένει ἔξω ἀπὸ τὸ χῶμα, νὰ ἔχῃ μῆκος 4 δάκτυλα καὶ μὲ τὴ βοήθεια λοστοῦ.

Ἡ Ἰτιὰ φυτεύεται εἰς τὰ ψυχρὰ μέρη τὸν Φεβρουάριο ἢ Μάρτιο, καὶ στὰ θερμότερα μέρη, τὸν Δεκέμβριο ἢ Ἰανουάριο. Τὰ νεόφυτα, τὴν ἄνοιξι κατὰ τὸν πρῶτο χρόνο, τὰ σκαλίζομε, ἐνῶ τὰ ἄλλα χρόνια κάνομε ἕνα ὄργωμα μὲ σβάρνισμα, τὸν Ἀπρίλιο. Κάθε 2–3 γύρους ρίχνομε σὲ κάθε ρίζα 3–4 ὀκ. καλιοῦχο λίπασμα.

Ἡ Ἰτιὰ ἀρχίζει νὰ δίνη εἰσόδημα ἀπὸ τὸ δεύτερο ἔτος. Γιὰ νὰ ἀναγκάσωμε τὸ φυτὸ νὰ βγάλη πολλὲς βέργες τὸ κοντοκλαδεύομε στὸ σταύρωμα δυὸ φορὲς τὸν χρόνο, τὸ Νοέμβριο καὶ τὸν Ἀπρίλιο. Κλαδεύομε τότε τὴν Ἰτιὰ κεφαλωτὰ καὶ τὶς μὲν φθινοπωρινὲς βέργες τὶς πωλοῦμε ἀξεφλούδιστες, τὶς δὲ ἐαρινὲς ξεφλουδισμένες καὶ ἀφοῦ τὶς ἀφίσωμε μερικὲς ἡμέρες στὸν ἥλιο γιὰ νὰ ἀσπρίσουν.

Ἡ Ἰτεοπαραγωγὴ εἶναι μία πολὺ σίγουρη καὶ ἱκανοποιητικὴ καλλιέργεια, μὲ γρήγορη ἀπόδοσι. Ὁ Ἰτεὼν ὕστερα ἀπὸ 16 χρόνια θέλει ἀνανέωσι.

Συνηθέστερα εἴδη Ἰτιᾶς στὴ Χώρα μας εἶναι ὁ Βαρελᾶς, ποὺ παράγει χονδρὲς βέργες γιὰ μεγάλους κοφίνους, ὁ Σκλίαρος (Ἰτέα κλαίουσα) μὲ πολὺ μαῦρες βέργες καὶ ἡ Γιδοϊτιά. Ἡ Ἰτιὰ εἶναι δενδροκομικὸ εἶδος. Δὲν εἶναι κατάλληλη γιὰ ἀναδασώσεις παρὰ μόνο ὅταν πρόκειται γιὰ νὰ στερεώση ἐδάφη κατωφερικά, ὅπως εἶναι τὰ ἐδάφη κοντὰ στοὺς χειμάρρους καὶ ἐν γένει τὰ ἐδάφη κοντὰ στὶς ὄχθες τῶν ποταμῶν.



ΣΤΟΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

Μᾶς εἶναι γνωστό, πὼς ἡ πέψις τὸ πρῶτο στάδιό της τὸ κάνει στὸ στόμα. «Δὲν ζεῖ κανεὶς μ' ἐκεῖνο ποὺ τρώγει ἀλλὰ μ' ἐκεῖνο ποὺ χωνεύει». Αὐτὸ εἶναι τὸ σωστό. Γιατὶ τροφή, ποὺ δὲν μασήθηκε καλά, ὅσο ἄφθονη κι ἂν εἶναι, θὰ περάση τὸν πεπτικὸ σωλῆνα σχεδὸν ἀχρησιμοποίητη. Ἐνῶ τροφή, ποὺ μασήθηκε τέλεια, θ' ἀφομοιωθῇ σχεδὸν ὁλόκληρη. Ἔτσι ὅποιος μασᾶ καλὰ τὴν τροφή του, τρώγει ὀλιγώτερο, πρᾶγμα, ποὺ ἀπαιτεῖ ὀλιγώτερη δαπάνη καὶ δὲν φθείρει καὶ δὲν καταπονεῖ πρόωρα τὰ πεπτικὰ ὄργανα.

Ἐπειδὴ ἡ ἀτελὴς λειτουργία τῶν μασητικῶν ὀργάνων ἀναποδογυρίζει καὶ τοὺς κανόνες τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ προσώπου καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάργησις τῆς ρινικῆς ἀναπνοῆς ὑποχρεώνει τὸ στόμα νὰ μένῃ ἀνοικτὸ μὲ κρεμασμένο τὸ κάτω χεῖλος, τὸ πρόσωπο ἐκείνου ποὺ πάσχει ἀπὸ ρινογναθικὴ ἀνεπάρκεια, παίρνει μιὰ χαρακτηριστικὴ ὄψι σὰν ἐκείνη, ποὺ παίρνουν οἱ κωμικοί, ὅταν ὑποκρίνωνται βλακῶδες πρόσωπο. Τὴν ἐντύπωσι ἀπ' αὐτὴ τὴν εἰκόνα αὐξάνουν καὶ ἡ ἔρρινη φωνὴ τοῦ ἀρρώστου μὲ τὴ δυσκολία στὴν ἀπαγγελία τῶν λέξεων.

Ἀλλὰ τὶς προσωπικὲς καὶ τὶς σωματικὲς παραμορφώσεις τοῦ παιδιοῦ συνοδεύουν συνήθως καὶ νευρικὲς διαταραχές. Τὸ παιδὶ φαίνεται κουρασμένο, εἶναι ἀνήσυχο στὸν ὕπνο, ὑποφέρει ἀπὸ ἡμικρανίες καὶ νευραλγίες, εἶναι εὐαίσθητο στὸ κρύο, δυσκολεύεται πολὺ νὰ προσηλώσῃ κάπου τὴν προσοχή του καὶ παρουσιάζει ἐλαττωματικὴ τὴ διανοητική του ἀνάπτυξι.

Μὲ τὴν κατάλληλη θεραπεία ἡ ὄρεξις καὶ ἡ θρέψις σιγὰ-σιγὰ αὐξάνονται. Τὸ βλέμμα γίνεται ζωηρό, τὸ δέρμα ροδινώτερο καὶ ἡ φυσιογνωμία γελαστή. Τὸ πρὶν μελαγχολικὸ παιδὶ στρέφεται τώρα γεμᾶτο σφρῖγος πρὸς τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς.

('Απόσπασμα ἀπὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ καθηγητοῦ κ. Στ. Σπεράντσα)

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς 'Ερυθροσταυριτικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεύην.

2) 'Υπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὡραῖα μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου,

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως, 'Ελληνικὸν 'Ερυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἴσπραξις.

4) 'Επιστροφαὶ φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἑπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια τοῦ Μαρτίου ἐ. ἔ. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους 'Απριλίου κ.ο.κ.

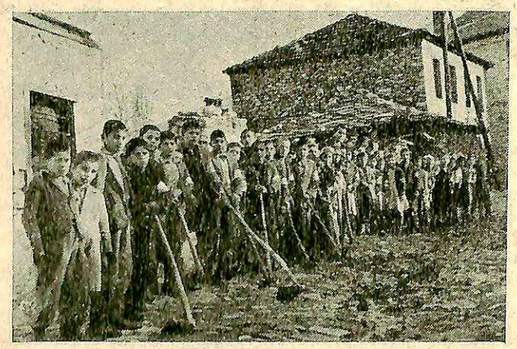
5) Πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν συμπεπληρωμέναι τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς 'Ερυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. δελτία.

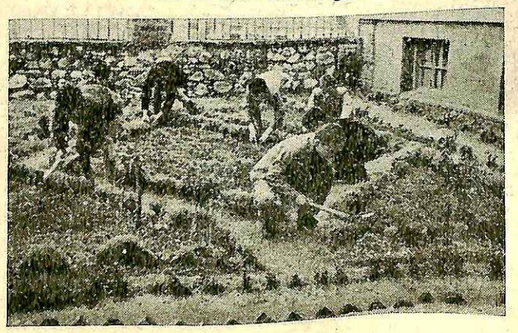
6) Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὸ βιβλίον Πρῶτων Βοηθειῶν ἀντὶ 7.50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2.50 δρχ. διὰ ταχ/κά.

7) Τὰ λευκώματα Σχολ. ἀλληλογραφίας πρέπει νὰ σταλοῦν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχ. σχολ. ἔτους εἰς τὰ γραφεῖα μας διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐγκαιρος βράβευσίς των καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀποστολή των, ὥστε νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν προορισμόν των, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολ. ἔτους.

8) Αἱ ἐκθέσεις δράσεως, τὰ σκηνικὰ παίγνια καὶ οἱ πίνακες διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τοὺς προκηρυχθέντας διαγωνισμοὺς τοῦ τρέχ. σχολ. ἔτους πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν ἐγκαίρως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας εἰς τὸ τεῦχος 'Ιανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ὁδηγίας.







Ἄνω ἀριστερά: Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανεμοδουρίου Μεγαλοπόλεως καθαρίζουν τὴν πλατεῖαν τῆς κοινότητός των.
Left above: Juniors of Elementary School Anemodourion cleaning the village square
Κάτω ἀριστερά: Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γεωργιανῆς—Καβάλας καθαρίζουν τὴν ὁδὸν τῆς κοινότητος
Left below: Juniors of Elementary School Georgiani, Cavala cleaning the village streets
Κάτω δεξιά: Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ξάνθης εἰς τὸν σχολικὸν των κῆπον
Below, right: Juniors of the 1st Elementary School Xanthi in their school garden

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τὴν 6ην Φεβρουαρίου εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἐγένετο, ἐν στενῷ κύκλῳ, ἡ ἔναρξις τῆς ἐκθέσεως λευκωμάτων Σχολικῆς ἀλληλογραφίας Σχολ. ἔτους 1955—56, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ἡ Διοίκησις τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ 'Εφορεία Ε.Ε.Σ.Ν., οἱ 'Επιθεωρηταὶ Μέσης καὶ Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως καὶ οἱ Σχολίατροι 'Αθηνῶν—Πειραιῶς. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος κ. Π. Γεωργοϋντζος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐτόνισε τὴν ἐθνικὴν ὠφέλειαν ἐκ τῶν ἀποστελλομένων λευκωμάτων εἰς τοὺς 'Ερυθροσταυρίτας τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν τιμητικὴν θέσιν (Β' θέσις εἰς τὸν συγκριτικὸν πίνακα τῆς Γενεύης τοῦ 1956), τὴν ὁποίαν ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. κατέλαβε, μεταξὺ τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς 'Ερυθροσταυρικῆς δράσεως. 'Εν συνεχείᾳ ηὐχαρίστησε τοὺς 'Έλληνας 'Εκπαιδευτικοὺς καὶ τοὺς 'Ερυθροσταυρίτας διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν των καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἡ ἀξιέπαινος αὐτὴ προσπάθεια διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἔργου, θὰ συνεχισθῇ μὲ ηὐξημένον ζῆλον καὶ θὰ σημειώσῃ πλέον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τοὺς ἐκθέτας συνεχάρη δι' ὀλίγων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, διότι διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς των συνετέλεσαν εἰς τὴν τόσον τιμητικὴν διάκρισιν τῆς 'Ελλάδος.

Μεθ' ὃ οἱ παριστάμενοι ἐπεσκέφθησαν τὰ λευκώματα καὶ ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρίστην ἐμφάνισίν των.



Εἰς τὴν ἔκθεσιν λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας. 'Ο Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργοϋντζος (δεύτερος ἐκ δεξιῶν) μετὰ τῶν κ.κ. 'Επιθεωρητῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: οἱ κ.κ. Α. 'Ατσαβές, 'Επιθεωρητὴς Σχολείων 'Αλλοδαπῆς, Τσέλιος Γυμνασιάρχης Β' θηλέων, Ε. Παπαϊωάννου, Γεν. 'Επιθ. Δημ. Σχολ., Δ. Μπαντούνας, Γεν. 'Επιθ. Μέσης 'Εκπ. 'Αθηνῶν, Δ. Τσίριμπας Γεν. 'Επιθ. 'Ιδιωτ. Σχολ., Π. Γεωργοϋντζος Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ Γ. 'Εμμανουὴλ Γεν. 'Επιθ. Μέσης 'Εκπ. 'Αθηνῶν.
At the GJRC. School correspondence Exhibition. In the photo from left to right: Messers. A. Atsaves, Inspector of foreign schools, Tselios Director of 2nd High School for girls Athens, E. Papaioannou Gen. Inspector of Elem. Schools, D. Bantounas Gen. Insp. of High Schools, D. Tsirimpas Gen. Insp. of Private schools, P. Georgountzos President G.J.R.C. and G. Emmanuel Gen Insp. of High Schools, Athens.



'Ο Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος εἰς τὴν ἔκθεσιν λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ, ἡ Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Ε. Ποταμιάνου, ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἡ Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Ε. Κωνσταντινίδου καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.
The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos at the school correspondence exhibition.
In the photo from left to right: Secretary Gen. G.R.C. Mr. G. Mindler, Advisor GJRC. Mrs. Hel. Potamianou, President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos, Advisor GJRC Mrs. E. Constantinidou and Secretary Gen. GJRC Mr. Chr. Papadopoulos.

'Η 'Επιτροπὴ βραβεύσεως λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας, ἀπένειμε τὰ ἀκόλουθα βραβεῖα:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) Κολλέγιον 'Αθηνῶν Ψυχικοῦ
2) 6ον Γυμν. 'Αρρένων
3) 9ον Γυμν. 'Αρρένων
4) 'Αρσάκειον Γυμν. Θηλέων Ψυχικοῦ τάξ. Γ2
5) Β' Γυμν. Θηλέων (4 βραβ.) ταξ. Δ1, Δ2, ΣΤ1, Ζ1
6) Γ' Γυμν. Θηλέων (2 βραβ.) ταξ. Η1 καὶ Δ3.
7) 6ον Γυμν. Θηλέων τάξ. ΣΤ3
8) Γυμν. Θηλέων Καλλιθέας (2 λευκ.).

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) 1ον Πρότυπον Γυμν. 'Αρρένων.
2) 1ον Γυμν. Θηλέων.
3) Ράλλειον Γυμν. Θηλέων
4) Μικτὸν Γυμν. Μοσχάτου (3 λευκ.)

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) Δημοσία 'Εμπορικὴ Σχολὴ Κοζάνης.
2) Γυμνάσιον Θηλέων Σερρῶν
3) Γυμν. Πτολεμαΐδος
4) Πυθαγόρειον Γυμν. Σάμου
5) Γυμνάσιον Ξυλοκάστρου

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) 'Ιδιωτ. Σχολὴ «Βυζάντιον» 'Αθηνῶν.
2) Γυμν. 'Ελλην. 'Εκπ. Συνδέσμου 'Αθηνῶν
3) Σχολὴ Καλπάκα 'Αθηνῶν
4) Σχολὴ Κρεατσούλη 'Αθηνῶν
5) Γυμν. Λυκείου «'Ελληνισμὸς» Πειραιῶς
6) Δημ. Λυκείου «'Ελληνισμὸς» Πειραιῶς (3 λευκ.)
7) Νηπιαγ. Λυκείου «'Ελληνισμὸς» Πειραιῶς
8) Σχολὴ «Μυρτιδιώτισσα» Πειραιῶς

9) Λύκειον Παντάνασσα Πειραιῶς.
10) «Τρεῖς Ἱεράρχαι» Πειραιῶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) 11ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ.
2) 13ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ.
3) 2ον Δημ. Σχολ. Κηφισίας Α' Περιφ.
4) 41ον Δημ. Σχολ. Β' Περιφ.
5) 1ον Δημ. Σχολ. Κορωπίου Δ' Περιφ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) 2ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ.
2) 1ον Δημ. Σχολ. Αἰγίνης
3) 2ον Δημ. Σχολ. Αἰγίνης

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἤπειρος

1) Δημ. Σχολ. Γρεβενητίου—Ἰωαννίνων
2) » » Δημαρίου Ἄρτης
3) » » Κομποτίου Ἄρτης
4) » » Πέτα Ἄρτης.

Θεσσαλία

1) Δημ. Σχολ. Ν. Ἀγχιάλου—Βόλου
2) » » Μέλιας—Λαρίσης

Θράκη

1) 2ον Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου (2 λευκ.)

Μακεδονία

1) 37ον Δημ. Σχολ. Β' Περ. Θεσ/νίκης
2) 38ον Δημ. Σχολ. Β' Περ. Θεσ/νίκης
3) Δημ. Σχολ. Ὡραιοκάστρου Θεσ/νίκης
4) 6ον Δημ. Σχολ. Α' Περ. Σερρῶν
5) Δημ. Σχολ. Σιταγρῶν Δράμας
6) Δημ. Σχολ. Συκεώνος Θεσ/νίκης.
7) Νηπιαγωγεῖον Νέου Πετριτσίου Σιντικῆς.

Πελοπόννησος

1) Δημ. Σχολ. Λυρκείας—Ἀργολίδος.

Νῆσοι

1) Δημ. Σχολ. Ἁγ. Ἰωάννου Ἱεραπέτρας Κρήτης
2) » » Ἀρμένων—Ἀποκορ. Χανίων Κρήτης
3) » » Ἀρωνίου—Κυδωνίας Χανίων Κρήτης
4) » » Βαϊνιᾶς Ἱεραπέτρας Κρήτης
5) » » Βρυσσῶν—Χανίων Κρήτης
6) » » Γρᾶ—Λυγιᾶς Ἱεραπέτρας Κρήτης
7) » » Κάτω Χωρίου—Ἱεραπέτρας Κρήτης
8) » » Κεντρίου Ἱεραπέτρας Κρήτης
9) » » Μοιρῶν—Γόρτυνος Κρήττης
10) » » Ὀρεινοῦ Ἱεραπέτρας Κρήτης
11) » » Παχείας Ἄμμου Ἱεραπέτρας Κρήτης
12) 1ον Δημ. Σχολ. Ληξουρίου Κεφαλληνίας
13) 2ον Δημ. Σχολ. Τήνου

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) Β' Γυμν. Θηλ. (6 βρ.) τάξ. Γ3, Δ3, Ε2, ΣΤ2, Ζ3 Η πρακ.
2) Γ' Γυμν. Θηλ.τάξ. Γ3,
3) Γυμν. Θηλ. Καλλιθέας.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) Κολλέγιον «Ἀνατόλια» Θεσ)νίκης (2 λευκ.)
2) 5ον Γυμν. Ἀρ. Θεσσαλονίκης
3) Γυμν. Τσοτυλίου.
4) Γυμν. Θηλέων Ἀργοστολίου.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) Ἰδιωτ. Σχολὴ Κ. Μόσχου Ἀθηνῶν
3) Ἰιωτ. Σχολ. Ξενοπούλου Ἀθηνῶν
1) Ἰδιωτ. Σχολ. Εὐαγγελινίδου Ἀθηνῶν (2 λευκ.)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) 15ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ.
2) 17ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφ.
3) 46ον Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. (2 λευκ.)
4) Δημ. Σχολ. Κυψέλης—Αἰγίνης.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἤπειρος

1) Δημ. Σχολ. Ἀργυροτόπου—Ἰωαννίνων
2) » » Βοτανσαίων—Ζαγορίου
3) » » Ἱστορικοῦ—Καλπακίου
4) » » Κλειστοῦ—Ἄρτης
5) » » Ρεικίων Ἄρτης
6) » » Ροδοβυζίου—Ἰωαννίνων

Μακεδονία

1) Δημ. Σχολ. Γεωργιανῆς Καβάλας
2) 2ον Δημ. Σχολ. Καλαμπακίου Δράμας
3) Δημ. Σχολ. Ἄνω Σιατίστης

Πελοπόννησος

1) 5ον Δημ. Σχολ. Αἰγίου
2) Δημ. Σχολ. Ἀνυφί—Ναυπλίου
3) Δημ. Σχολ. Θεοκτίστου Γορτυνίας
4) 1ον Δημ. Σχολ. Λουτρακίου
5) Δημ. Σχολ. Πλατανίτου—Ναυπακτίας.

Κρήτη

1) Δημ. Σχολ. Ἀνατολῆς—Ἱεραπέτρας
2) » » Βασιλικῆς Ἱεραπέτρας
3) » » Ἁγ. Κωνστ/νου—Ρεθύμνης.
4) 8ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου
5) Δημ. Σχολ. Σχοινοκαψάλων—Ἱεραπέτρας
6) 9ον Δημ. Σχολ. Χανίων

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) Β' Γυμν. Θηλέων τάξ. Η3
2) Γ' Γυμν, Θηλέων τάξ. Ε2

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἤπειρος

1) Δημ. Σχολ. Ἀργυροχωρίου Ἡγουμενίτσης
2) » » Μεγάλου Παπίγγου—Κονίτσης
3) » » Σκαλούλας—Ἄρτης.

Θεσσαλία

1) Δημ. Σχολ. Κουλουρίου—Λαρίσης

Μακεδονία

1) Δημ. Σχολ. Τρικώμου—Γρεβενῶν

Πελοπόννησος

1) Δημ. Σχολ. Δάρας—Πυλίας (2 λευκ.)

Νῆσοι

1) Δημ. Σχολ. Ἀλειμματάδων Κερκύρας
2) » » Βασιλικῶν—Λέσβου
3) » » Γημαρίου—Κερκύρας
4) » » Τσουκαλάδων—Λευκάδος

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἤπειρος

1) Δημ. Σχολ. Ἐλαφοτόπου—Ἰωαννίνων

Θεσσαλία

1) Δημ. Σχολ. Σωτηρίου—Λαρίσης

Θράκη

1) Δημ. Σχολ. Μέσης Κομοτινῆς

Μακεδονία

1) Δημ. Σχολ. Παλαιοῦ—Γιαννιτσῶν

Πελοπόννησος

1ον Δημ. Σχολ. Γλύφας—Ἠλείας
2) » » Λιμένος—Μολάων

Νῆσοι

1) Δημ. Σχολ. Ζώλων Κεφαλληνίας

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΥΓΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Γλυκοχαράζει ἡ χαραυγὴ
σκορπίζει τὰ σκοτάδια,
ἀπ' τοὺς Ἕλληνικοὺς γιαλοὺς
τοὺς κάμπους, τὰ λαγκάδια.

Ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθεριᾶς
λάμπει μὲ περηφάνεια
κι ἡ δόξα πλέκει ἀμάραντα
στοὺς ἥρωες στεφάνια.

Χαρίλαος Γ. Καλτσούνης
Γυμνάσιον Λαυρίου

Η ΔΕΣΠΩ ΚΑΝΕΙ ΠΟΛΕΜΟ

«Στὴ στεριὰ δὲν ζῆ τὸ ψάρι οὔτ' ἀνθὸς [στὴν ἀμμουδιά.
Κι οἱ Σουλιώτισσες δὲν ζοῦνε δίχως τὴν [ἐλευθεριά».

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες λέξεις κρύβεται ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ποὺ ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες φεγγοβολεῖ καὶ ὁδηγεῖ τοὺς λαοὺς ὅλης τῆς γῆς στὸν ἀνηφορικὸ καὶ δύσκολο δρόμο τοῦ ἐθνικοῦ τους καθήκοντος.

Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ μᾶς λέει τὸ σημερινό μας μάθημα, εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλληνίδας στὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας.

«Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμο μὲ νύφες καὶ [μ' ἀγγόνια»

Ὁ λαὸς μὲ τὸ ἀγνό του πνεῦμα δίνει μιὰ πραγματικὴ εἰκόνα σ' αὐτὸ τὸ ποίημα γιὰ τὴν ἀνδρεία καὶ τὴν παλληκαρωσύνη τῆς Ἑλληνίδος.

Ὅταν ἡ πατρίδα μας στέναζε κάτω ἀπὸ τὴν Τουρκικὴ σκλαβιά, δὲν μποροῦσε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ βλέπῃ ἀδιαμαρτύρητα νὰ τὸν κλέβουν, νὰ τὸν ἀτιμάζουν, νὰ τοῦ κλείνουν τὰ σχολεῖα του.

«Τὸ Σοῦλι κι ἂν προσκύνησε κι ἂν Τούρκεψεν ἡ Κιάφα, ἡ Δέσπω ἀφέντες λιάπηδες, δὲν ἔκανε, δὲν κάνει.»

Αὐτὲς εἶναι οἱ τελευταῖες λέξεις τῆς ἡρωϊκῆς Δέσπως, ποὺ προτίμησε τὸ θάνατο ἀπὸ τὴ σκλαβιά.

Κανένας λαὸς στὸν κόσμο δὲν ἔχει νὰ μᾶς δείξη τέτοια παραδείγματα σὰν τῆς Δέσπως, σὰν τὸ χορὸ τοῦ Ζαλόγγου.

Ἡ Ἱστορία μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ τέτοια παραδείγματα, ποὺ φθάνουν ὥς τὴ σημερινὴ μας Κύπρο.

ΣΟΥΖΑΝΝΑ Μ. ΚΟΡΔΕΛΛΗ
Μαθ. 13ου Δημ. Σχ. Καβάλλας

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἔκατσε ἡ δουλειὰ στὴν πόρτα κι ἐκυνήγησε τὴ φτώχεια.

Σφάλα τὸ σπίτι σου γιὰ νὰ μὴν κάμης κλέφτη τὸν γείτονά σου.

Στερνή μου γνῶσι νὰ σ' εἶχα πρῶτα.

Καλύτερα μιὰ κακὴ ἀρρώστεια παρὰ γείτονας κακός.

Λέγε τὴν ἀλήθεια νὰ 'χης τὸν Θεὸ βοήθεια.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ
Γυμνάσ. Θηλ. Καλλιθέας

ΕΙΜΑΙ ΕΛΛΗΝ

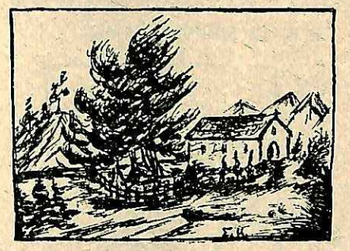
Εἶμαι Ἕλλην,
δὲν θ' ἀφίσω τὸν ἐχθρὸ
νὰ πατήσῃ ἐδῶ πέρα
ὅπου βρίσκομαι ἐγώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΑΝΟΣ
Μαθ. β' τάξ. Ἰδιωτ. Σχολῆς Χιωτέλη

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Ξημέρωσε ἡ 25η Μαρτίου. Ἦταν μιὰ μέρα χαρούμενη. Τὸ σχολεῖο μας φάνταζε, ὅπως ἦταν στολισμένο μὲ τὶς εἰκόνες τῶν Ἡρώων, τὶς σημαιοῦλες καὶ μὲ τὴ γαλανόλευκη Ἑλληνικὴ Σημαία, ποὺ κυμάτιζε ψηλὰ στὸ μπαλκόνι.

Εἴμαστε ὅλα τὰ παιδιὰ μαζεμένα στὴν αὐλὴ γιὰ νὰ γιορτάσωμε τὴ μεγάλη γιορτή. Σήμερα ἡ Πατρίδα μας γιορτάζει διπλῆ γιορτή. Ἡ σημερινὴ μέρα εἶναι χαρισμένη στὴν ὁμορφη πατρίδα μας, μὰ καὶ στὴ Θρησκεία μας. Ὁ Κύριός μας καὶ ὁ Θεὸς μας μὲ τὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς



Θεοτόκου φτάνει στὴ γῆ γιὰ νὰ λυτρώση τὸν κόσμο ἀπὸ παλαιὲς ἁμαρτίες καὶ τὴν ἴδια μέρα ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς δίνει τὸ σύνθημα τῆς λευθεριᾶς τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἔζησαν 400 χρόνια σκλαβωμένοι στοὺς Τούρκους. Οἱ καρδιές μας γεμίζουν ἀπὸ περηφάνεια καθὼς θυμόμαστε ὅλα αὐτά. Μὰ νά, οἱ φωνὲς σταματοῦν, γιατὶ ξεκινᾶμε γιὰ τὴν ἐκκλησία. Μπροστὰ πηγαίνει ὁ σημαιοφόρος κρατῶντας τὴν περήφανη Γαλανόλευκη Σημαία, ποὺ κυματίζει. Ἀκολουθοῦν οἱ τυμπανισταί, ποὺ δίνουν τὸ ρυθμό, οἱ τσαλιάδες καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί. Φτάνομε στὴν ἐκκλησία. Παρακολουθοῦμε μὲ κατάνυξι τὴ Θεία Λειτουργία. Τελειώνοντας πηγαίνομε στὸ Ἡρῶον. Ἐκεῖ εἶναι συγκινητικὴ ἡ σκηνή, γιατὶ θυμόμαστε τόσους, καὶ τόσους ἥρωες, ποὺ ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ νὰ ποτίσουν τὸ ἀμάραντο δένδρο τῆς λευθεριᾶς.

Ἀπὸ τὸ Ἡρῶον κάναμε μιὰ παρέλασι στὴ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μας, ὅπου μαζεμένοι ὅλοι μᾶς καμαρώνουν, καμαρώνουν τὰ μικρὰ Ἑλληνόπουλα, ποὺ θὰ εἶναι οἱ συνεχισταὶ τῆς ἔνδοξης ἱστορίας τῆς Πατρίδας μας. Τὸ ἀπόγευμα, στὶς 2, ἄρχισε ἡ γιορτοῦλα μας στὸ Σχολεῖο. Στὴ μικρὴ σκηνή μας ζωντανεύουν ἡρωϊκὰ πρόσωπα, ποὺ μὲ τὸν πατριωτισμό τους σκορποῦν ρίγη ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ χωριανοί μας ἐνθουσιασμένοι χειροκροτοῦν. Καὶ μεῖς μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη χαρὰ καὶ περηφάνεια καμαρώνομε. Ἔτσι ζήσαμε καὶ φέτος στὸ μικρό μας χωριουδάκι γεμάτοι πατριωτικὰ αἰσθήματα τὴ μεγάλη μέρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴ μέρα τῆς 25ης Μαρτίου.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Μαθήτρ. Δημ. Σχολ. Γερακαροῦς Λαγκαδᾶ

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΩΝ

–αι – –η – –ο–η – –ε–α– ι –ο–ει –ι–ο–ε–ο
α–ο –ι–α –ο– –α–ια –ου ει–α– –ει–ει
– –η –ε–η–η –η

Συμπληρώνοντες τὰ κενὰ διαστήματα ἑκάστης λέξεως μὲ σύμφωνα, ἔχετε τρεῖς στίχους ἀπὸ ἕνα γνωστότατο ποίημα τοῦ Δ. Σολωμοῦ.

ΙΩΑΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΚΑΛΑ

1 Μ .
2 Μ . .
3 Μ . . .
4 Μ . . . .
5 Μ . . . . .
6 Μ . . . . . .
7 Μ . . . . . .
8 Μ . . . . . .
9 Μ . . . . . .
1 Μόριον.
2 Προσωπικὴ ἀντωνυμία (δοτ.).
3 Ἀριθμητικὸν ἀπόλυτον
4 Πόλις τῆς Ἀραβίας.
5 Νῆσος τῆς Ἰνδονησίας.
6 Πόλις τῶν Ἰνδιῶν.
7 Εὐφορωτάτη πεδιὰς τῆς Κρήτης
8 Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
9 Ὄνομα τέρατος, ποὺ σκότωσε ὁ Θησεύς.

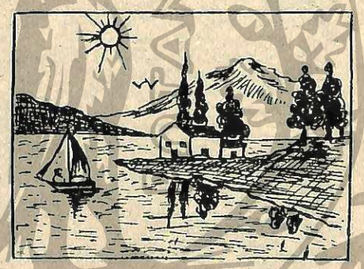
ΙΩΑΝΝΑ ΝΤΟΥΝΙΑ
Β' Ἐμπορ. Σχολὴ Θηλέων

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίζουν ἀρχαῖον ρητόν.

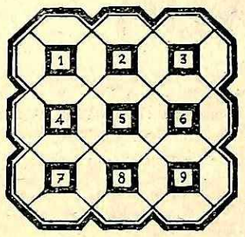
1) Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
2) Ὀνομαστὸς στρατηγὸς τῆς Γαλλίας.
3) Μέρος τοῦ ἄνθους.
4) Ἕνας ἀπὸ τοὺς 7 σοφούς.
5) Κράτος τῆς Εὐρώπης.
6) Ποταμὸς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.
7) Εὐεργέτης τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.
8) Θηρίον τῆς ζούγκλας.
9) Ποταμὸς τῆς Μεσοποταμίας.
10) Περίφημος ἀρχαῖος συγγραφεύς.
11) Ποταμὸς ὀνομαστὸς γιὰ τοὺς καταρράκτες του.

ΝΙΚ. ΡΑΜΜΟΣ
Γυμν. Χαλανδρίου



Ζ. ΚΟΡΦΙΑΤΗΣ
Ἱεροδ. Βελλᾶς, Ἰωαννίνων

ΚΥΚΛΟΛΕΞΟ



Γύρω ἀπὸ τὸν κάθε ἀριθμὸ τοῦ σχεδίου μας θὰ τοποθετήσετε μιὰ λέξι τῶν τεσσάρων γραμμάτων ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν κορυφὴ καὶ προχωρῶντας δεξιά.

Α' Σειρὰ

1) Ἀπόβαρον (ξεν.).
2) Παλαιότατον ἔγχορδον νυκτὸν μουσικὸν ὄργανον.
3) Μητέρα τοῦ Ἰσμαήλ.

Β' Σειρὰ

4) Φτιάχνω φόρεμα.
5) Πρόθεσις.
6) Νῆσος τῆς Ἀδριατικῆς, κειμένη πλησίον τῶν βορείων ἀκτῶν τῆς Δαλματίας.

Γ' Σειρὰ

7) Κοχλιωτὸν καρφί, ποὺ ἐμπηγνύεται διὰ περιστροφῆς εἰς ξύλον.
8) Δυνατὸ ποτό.
9) Νηπιακὴ ἔκφρασις σημαίνουσα πόνον, ἐκ μώλωπος ἢ ἁπλοῦ κτυπήματος.

ΧΡ. ΣΑΜΑΝΙΔΗΣ
Γυμν. Γιαννιτσῶν

ΣΚΑΛΑ

1 –
2 – –
3 – – –
4 – – – –
5 – – – – –
6 – – – – – –
7 – – – – – – –
8 – – – – – – – –
9 – – – – – – – – –
10 – – – – – – – – – –
11 – – – – – – – – – – –
12 – – – – – – – – – – – –

1. Ἄρθρον.
2. Πρόθεσις.
3. Τοπικὸ ἐπίρρημα.
4. Ἱστορικὴ κωμόπολις τῆς Θεσσαλίας.
5. Ἡ τρίτη χώρα τοῦ κόσμου στὴν παραγωγὴ ἐλαίου.
6. Θαλασσία αὔρα.
7. Σπουδαία ἀποικία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων.
8. Στρατηγός, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος στὴν ἐκστρατεία τοῦ Κύρου.
9. Ναύαρχος τῆς ἀρχαίας Σπάρτης.
10. Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
11. Ὑπόδουλος Ἑλληνικὴ χώρα.
12. Ἅγιος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΓΟΥΛΙΟΣ
Γυμν. Ἀμυνταίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

–Μαρία Ρίτσα, Ἰωάννη ἀγοράσατε αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπα;
–Τί, μαμά;
–Μὰ σᾶς τὸ εἶπα.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΑΣΗΣ
Μαθ. Ἰδιωτ. Ἐκπ. Ἐριφ. Λεωνιδοπούλου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶναι μετοχὴ παρακειμένου
μ' ἂν τὴν ἀποκεφαλίσης
καὶ τὴν ἀλλαξοτονίσης
γνωστὸ σαρκοφάγο ζῶο εὐθὺς θὰ συναντήσης.

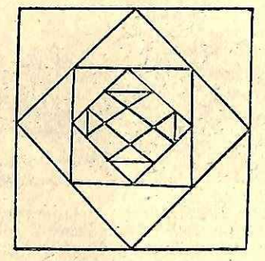
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
Γυμνάσιον Ἀμφιλοχίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ποία εἶναι ἡ θερμοτέρα πόλις τοῦ κόσμου;
2) Μὲ τὶ συγκοινωνεῖ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα μετὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ;
3) Ποία εἶναι ἡ νῆσος τῶν λεόντων καὶ ποία ἡ πρωτεύουσά της;
4) Ποία εἶναι ἡ Ἱερὰ πόλις τῶν Ἰνδιῶν καὶ πόσους κατοίκους ἔχει;
5) Εἰς πόσας νήσους δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν Ὠκεανίαν;
6) Ποία εἶναι ἡ πρώτη κατὰ τὸ μέγεθος νῆσος τῆς γῆς, καὶ ποία ἡ δευτέρα;
7) Ποῖος περίφημος καταρράκτης εἶναι στὴν Β. Ἀμερική, ἀπὸ πόσο ὕψος πίπτει καὶ ποῖον ποταμὸν σχηματίζει;

ΧΡ. ΜΑΛΛΙΟΣ
Γυμν. Ἀστακοῦ

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ



Δ. Χ. ΝΕΣΤΟΡΗΣ
Γυμν. Κασσάνδρας

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

Εἶμαι τόπος ἀμύνης, ἂν μ' ἀποκεφαλίσης στὸν οὐρανὸ θὰ μ' ἀπαντήσης.

*

Εἶμαι ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἂν τὴν οὐρὰ μοῦ κόψης καὶ μ' ἀποκεφαλίσης, ἀντιθετικὸ σύνδεσμο θὲ νὰ συναντήσης.

ΑΘ. ΜΕΤΑΞΑΣ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Καλαμῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

1) Ἕνα ἄνθρωπος ἔχει ἕνα ἄρτιον ἀριθμὸν μικτῶν κερμάτων εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ ἕνα περιττὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν ἄλλην χεῖρα. Μὲ ποῖον τρόπον δύνασθε νὰ μαντεύσετε εἰς ποίαν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εὑρίσκεται ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς κερμάτων;

ΣΠΥΡΟΣ ΔΡΑΒΕΛΛΑΣ
Γυμν. Βραχατίου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Τί ἦτο καὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Διογένης;
2) Τί ἦτο ὁ Γιβὲρ Ἐλ Ταρίκ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Ἀμαλιάδος

ΣΚΑΛΑ

1) A . . . .
2) . A . .
3) . . A . .
4) . . . A .
5) . . . . A
6) . . . A .
7) . . A . .
8) . A . . .
9) A . . . .

1) Ὄρος τῆς Ἀφρικῆς.
2) Υἱὸς τοῦ Πελία.
3) Λίμνη τοῦ Σουδὰν
4) Πνέει στὴ Μακεδονία.
5) Ὄρος τῆς Κρήτης.
6) Ἀρχαία ἀποικία τῶν Ἑλλήνων στὴν Ἰταλία.
7) Ἔτσι ὀνομάζονται οἱ χείμαρροι τῆς Ἀραβίας.
8) Πατρὶς τοῦ Πυθαγόρα.
9) Μουσικὸ ὄργανο.

ΧΑΡ. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ἐδέσσης

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ

–Ρ–Τ– Τ– –Τ– –ΝΤ– –Θ–Ν Κ– – Μ–
Π– – – – Τ– Τ–Ν – –Κ–Ν Τ– – Π–
ΤΡ–Σ Μ– – – –Κ–Ν –ΜΠ–Ρ– – –.

"Αν συμπληρώσετε τὰ ἐλλείποντα φωνήεντα, θὰ βρῆτε τὰ λόγια, ποὺ εἶπεν ὁ Χριστός, ὅταν ἐξεδίωκε τοὺς ἐμπόρους ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥ·Ι·ΡΟΥΚΙΔΗΣ
Γυμνάσιον Γιαννιτσῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ὁ Μᾶρκος εἶναι 2 χρόνια μεγαλύτερος ἀπ' τὸ Γιῶργο. Ὁ Γιῶργος εἶναι 7 χρόνια μικρότερος ἀπὸ τὸ Νῖκο. Ἡ ἡλικία τοῦ τελευταίου εἶναι ἀκριβῶς τὸ τετραπλάσιον τῆς διαφορᾶς μεταξὺ Μάρκου καὶ Νίκου. Ποία εἶναι ἡ ἡλικία τοῦ καθενός;

ΚΩΝ/ΝΟΣ Γ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Εὐπαλίου–Δωρίδος

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

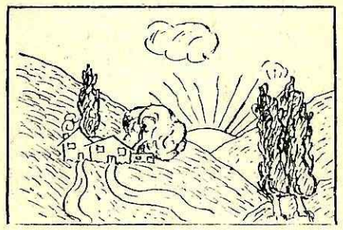
–Ἔλα Τάκη πᾶμε νὰ τὰ κόψωμε.
–Ποιὰ μπαμπά;
–Ἀφοῦ σοῦ τὰ εἶπα.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Νεμέας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ποῖοι εἶναι οἱ τέσσαρες συνεχόμενοι ἀριθμοὶ ποὺ δίδουν σύνολον 50;
Ποία οὐσία δίδει πράσινο χρῶμα στὰ φυτά;
Μὲ τὶ μετροῦν τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ὕδατος;

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΧΙΟΣ
ΣΤ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν



Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ἀρρ. Τάξις Δ2, Πειραιεὺς

ΣΚΑΛΑ

1) – – – – – – –
2) – – – – – –
3) – – – – –
4) – – – –
5) – – –
6) – –

1) Υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς γῆς (γίγας μὲ τεραστίαν δύναμιν)
2) Ἡ Βορειοτέρα καὶ μεγαλυτέρα νῆσος τῶν Κυκλάδων.
3) Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαιότητος.
4) Πόλις τῆς Ἠπείρου.
5) Μυθικὸς Βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας δώσας τὸ ὄνομα του εἰς ἕνα ὄρος.
6) Νησὶ τοῦ Αἰγαίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΦΛΗΣ
Γυμνάσιον Ἐδέσσης

ΣΚΑΛΑ

1) . . . . . .
2) . . . . . .
3) . . . . . .
4) . . . . . .
5) . . . . . .
6) . . . . . .

1) Θέλομε ὅλοι τὴν ἐλευθερία της (Γεν.)
2) Ἔχει πολλὰ ἄγρια θηρία.
3) Πόλις τῆς Πελοποννήσου.
4) Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κράτη τῆς Εὐρώπης.
5) Νησὶ τῶν Κυκλάδων.
6) Στὴ χώρα αὐτὴν φοροῦν κελεμπίες.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
1ον Δημοτ. Σχολ. Διδυμοτείχου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μ' ἐμένα τὰ λόγια ταξιδεύουν. Περνοῦν πολιτεῖες, ἠπείρους καὶ θάλασσες καὶ σύνορα καὶ φραγμούς. Περνῶ ἀπὸ ἕνα μεγάλο δρόμο, ποὺ τὸν παίρνουν καὶ τὰ πουλιά, ὅταν θέλουν νὰ ξεκουραστοῦν λιγάκι.

ΔΟΓΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
Ἀμερ. Κολλέγιον Θεσ/νίκης

*

Εἶναι πόλις τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ γείτονές μου μὲ ποθοῦν, ἂν τὴν κεφαλήν μου κόψουν, στὰ σκουπίδια θὰ μὲ βροῦν καὶ ἂν πάλι τὸ θελήσουν καὶ ὁ τόνος κατεβῇ, τότε ὁ καθεὶς ἂς τρέξη στὶς ταβέρνες νὰ μὲ βρῇ.

Φ. ΚΟΥΡΖΗΣ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

1. ΔΟΝΑΚΙΟΝ: α) Μεσαιωνικὸν φρούριον; β) Αἴτιον χολέρας γ) Ἐλαφρὸν τράνταγμα;
2. ΒΙΕΛΑ: α) Πόλις τῆς Ἰταλίας; β) Ἱσπανικὸν γυναικεῖον ὄνομα; γ) Κρατὴρ τῆς Σελήνης;
3. ΓΑΔΙΚΟΥΛΟΣ: α) Γένος ἰχθύων; β) Χωρίον τῆς Μακεδονίας; γ) Ὄνομα ἀρχαίου Ἕλληνος στρατηγοῦ;

ΝΙΚΗ ΡΟΥΜΠΕΣΚΟΥ
Δημ. Ἐμπορικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν

*

Ὁ Τάκης, βλέποντας ἕνα πουλὶ στὸ δένδρο τοῦ κήπου τους βγάζει τὸ ψεύτικο πιστολάκι καὶ σημαδεύει.
–Τί κάνεις ἐκεῖ, κουτέ; Τὸ πιστόλι σου εἶναι ψεύτικο! τοῦ λέει ὁ ἀδελφός του.
–Σούτ! τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Τάκης. Τὸ ξέρεις ἐσὺ κι ἐγὼ πὼς εἶναι ψεύτικο, μὰ τὸ πουλὶ δὲν τὸ ξέρει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΕΛΕΦΗΣ
Ἐθνικὸν Σκαγιοπούλειον Πατρῶν

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

–η –ᾶ–ι–Ἰ– –ενε

Ἐὰν συμπληρώσετε τὰ ἐλλείποντα σύμφωνα, θὰ βρῆτε ἕνα γνωμικό, ποὺ εἶπεν ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος.

ΜΑΡΙΑ ΒΡΑΤΣΟΥ
Γυμν. Παράρτημα Παιανίας

*

Ἐὰν εἰς τὴν κατωτέρω φράσιν τεθοῦν τὰ κατάλληλα ἐλλείποντα σύμφωνα, θὰ σχηματισθῇ ἓν γνωμικὸν τῶν Ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων.

οὐ–ὲ– ἑ– –ῆ –οή–ει ὃ –ὴ —ό–ε–ο– ἑ– –ῆ αἱ—ή–ει

ΕΜΜΑΝ. Ε. ΓΕΡΟΝΤΑΚΗΣ
Β' Γυμνάσιον Ἀρρένων Πειραιῶς

*

Καθε μία ἀπὸ τὶς παρακάτω πόλεις διασχίζεται ἀπὸ ἕνα ἀπ' τὰ ποτάμια, ποὺ ἀκολουθοῦν. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιό;

Βουδαπέστη, Νέα Ὑόρκη, Ἀμβοῦργον.

Ι. ΣΕΒΡΟΓΛΟΥ
Σχολὴ Ἀσιατίδη Πειραιῶς

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὑψηλὸ καὶ ὑπερήφανο καμάρι εἶμαι.
Ἂν τὴν ἀρχική μου κεφαλὴ κόψης,
εὐθὺς πόλις μεγάλη τῆς Γαλλίας γίνομαι.
Τί εἶμαι;

ΤΣΟΧΑΝΤΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Γυμνασ. Ἀρρένων Ἄρτης

*

Διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῶν ἀντιθέτων λέξεων τοῦ μικρός, ἄγριος, ἄδικος, στενός, ἤττα, ψεῦδος, νέος, ἐπιμελής, ἡμέρα, σχηματίσον γνωμικόν τι·

ΦΩΤΙΟΣ ΦΩΤΑΡΑΣ
Μαθ. Πανορμητείου Γυμνασίου Σύμης

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝ

Β– –Λ– – – – Μ–Ν ΒΡ–Δ– –Σ –Π–Τ–
Λ– –Δ– Τ–Χ– –Σ.

Ἐὰν συμπληρώσετε τὶς παραπάνω λέξεις μὲ τὰ ἐλλείποντα φωνήεντα θὰ ἔχετε ἕνα ρητὸ τοῦ Ἰσοκράτους.

ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Γυμνάσιον Πρωσοτσάνης

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἴμαστε πέντε ἀδέλφια εἰς τὸν κόσμο σεβαστά, ἂν τὸ πρῶτο ἀφαιρέσης ἀπομένομε... ἑπτά.

ΜΑΡΙΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ
Γυμνάσιον Νάξου

Ἐὰν συμπληρώσετε ὀρθῶς τὰς παρακάτω λέξεις μὲ τὰ ἐλλείποντα φωνήεντα, θὰ ἔχετε ἀρχαῖον γνωμικόν.

Μ–δ–ν– σ–μφ–ρ–ν –ν– –δ–σ–ς κ– –ν–
γ–ρ – τ–χ– κ– – τ– μ–λλ–ν – –ρ–τ–ν

ΚΛΑΡΑ Ν. ΧΑΛΑΡΗ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ἡ Κυρία στὴν νέα μαγείρισσα.
–Τὸ Σάββατο ἔχομε χορὸ στὸ σπίτι. Νὰ δοῦμε πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς.
–Μὴν ἀνησυχεῖτε, Κυρία. Ξέρω ὅλους τοὺς μοντέρνους χορούς.

Σ. ΚΛΕΙΩΣΗ
Γυμν. Βύρωνος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μία οἰκογένεια τῶν πολυτέκνων εἶχε 7 θυγατέρας, κάθε θυγατέρα εἶχε κι ἕνα ἀδελφόν. Πόσα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς;

ΑΛΙΚΗ Δ. ΚΥΡΙΑΚΑΚΗ
Γυμνάσιον Ἁγ. Νικολάου Κρήτης

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου, κι ἂν μὲ τετρααποκεφαλίσῃς, ἄλλη νῆσο στὴ στιγμὴ θὰ συναντήσῃς καὶ πάλιν ἂν μὲ διπλοκεφαλίσῃς ἄλλη νῆσο θὰ ἀντικρύσῃς, καὶ ἂν μοῦ βγάλῃς τὸ κεφάλι ἀρχαία θεὰ θὲ νὰ προβάλῃ.

Γ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
Γυμν. Βάλτης

1 . . Σ
2 . . . Σ
3 . . . . Σ
4 . . . . . Σ
5 . . . . . Σ
6 . . . . . Σ
7 . . . . . Σ
8 . . . . . Σ
9 . . . . . Σ
10 . . . . . Σ
11 . . . . . Σ

1. Πατρὶς τοῦ Ἱπποκράτους.
2. Ἀκρωτήριον τῆς Β. Ἑλλάδος.
3 Λίμνη τῆς Βαλκανικῆς.
4 Ποταμὸς τῶν Ἰνδιῶν.
5 Πωτεύουσα τῆς Λιθουανίας.
6 Ἐξαφανισθεῖσα ἤπειρος.
7 Νῆσοι τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ.
8 Πόλις τῆς Κύπρου
9 Πόλις τῆς Ρωσίας
10 Πατρὶς τοῦ Ἡροδότου.
11 Πόλις τῆς Α. Θράκης.

ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΜΕΛΙΤΣΑΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

1 Π – Ν
2 Π – –Ν
3 Π – – – Ν
4 Π – – – – Ν
5 Π – – – – – Ν
6 Π – – – – – – Ν
7 Π – – – – – – – Ν

1) Θεὸς Ποιμενικὸς
2) Χρονικὸς Σύνδεσμος
3) Ὕμνος τοῦ Ἀπόλλωνος.
4) Ὄρος τῆς Θεσσαλίας.
5) Ἀναπνευστικὸν ὄργανον.
6) Ἀρχαῖος Ναός.
7) Πόλις τῆς Λέσβου.

Ν. ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Γυμν. Ἱεραπέτρας

ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Ἐὰν μπορέσετε νὰ βάλετε μὲ σειρὰ τὰ μπερδεμένα ὀνόματα θὰ διαβάσετε τὰ ὀνόματα μεγάλων συγγραφέων.

1) Ἰούλιος	Μαλὼ
2) Κάρολος	Ράσκιν
3) Ἰονάθαν	Βὲρν
4) Οὐίλλιαμ	Ντίκενς
5) Ἔκτωρ	Σουΐφτ
6) Τζὼν	Σαίξπηρ.

ΕΥΑΓ. ΣΤΑΠΟΥΝΤΖΗ
Ζ' Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν

1) T –
2) T – –
3) T – – –
4) T – – – –
5) T – – – – –
6) T – – – – – –

1) Ἄρθρον.
2) Γεωμετρικὸν ὄργανον.
3) Περήφανον πτηνόν.
4) Λίμνη τῆς Μ. Ἀσίας.
5) Ὄρος τῆς Μ. Ἀσίας.
6) Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης.

ΣΚΟΥΜΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
Γυμνάσιον Μουζακίου

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) .
2) . .
3) . . .
4) . . . .
5) . . . . .
6) . . . . .
7) . . . . . .
8) . . . . . .
9) . . . . . .
10) . . . . . .

1) Φωνῆεν
2) Ὁ δεσμοφύλαξ τοῦ Ναπολέοντος στὴν Ἁγία Ἑλένη
3) Πρόθεσις
4) Τὰ 2/3 μέρους τοῦ ἄνθους καὶ πρόθεσις
5) Μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.
6) Συνεισφορὰ
7) Ποταμὸς τῆς Γαλλίας
8) Ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Ἰταλίαν.
9) Τύραννος τῶν Συρακουσῶν (361–289 π.Χ.).

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων σχηματίζουν ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνίσθηκαν οἱ Ἕλληνες τὸ 1821.

ΠΙΠΙΝΑ ΚΩΝ. ΚΩΤΣΙΩΝΗ
Γυμνάσιον Θηλέων Τριπόλεως

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

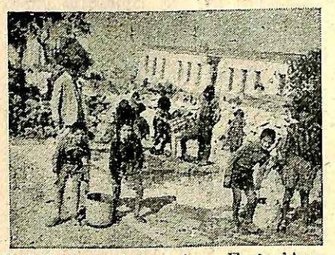
1) Ποῖος καὶ πότε ἵδρυσε τὸ 1ον Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
2) Ποῖον τὸ ἀρχαιότερο Πανεπιστήμιο τοῦ κόσμου.
3) Πότε τελειοποιήθηκε ὁ ἔγχρωμος κινηματογράφος ;
4) Ποιὸ τὸ μικρότερο κράτος τοῦ κόσμου.

ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΔ. ΑΛΕΞΑΚΟΥ
Τάξις Ζ'
Γυμνάσιον Θηλέων Τριπόλεως

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ ΜΑΣ



Ε.Σ.Ν. Δήμ. Σχολ. Ἄνω Πέτρας—Ἄρτης ἐπισκευάζουν τμῆμα κοινοτικῆς ὁδοῦ.
Juniors of Elementary School Ano Petra, Arta repairing a part of the village road.



Ε.Σ.Ν. 1ου καὶ 2ου Δημ. Σχολ. Ἀνωγείων Μυλ/μου ἐργάζονται διὰ τὴν κατασκευὴν γηπέδου.
Juniors of 1st and 2nd Elementary School Anoyia working for the reconstruction of their play ground.



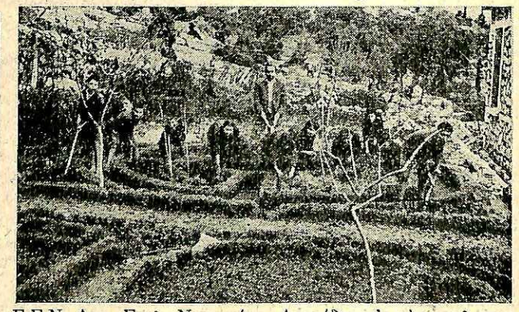
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πεντολάκκου Ἰωαννίνων φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elementary School Pentolakos planting trees.

Ε.Σ.Ν. Οἰκοτροφείου Φλωρίνης καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου
Juniors of Boarding School Florina cleaning their school.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παροχθίου Κιλκὶς βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκκλησίας των
Juniors of Elementary School Parochthion working for the reconstruction of the village church



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βελβενδοῦ—Κοζάνης ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς περιοχῆς
Juniors of Elementary School Velvendos Kozani working for the reafforestation of the district



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου—Λευκάδος εἰς τὸν σχολ. των κῆπον
Juniors of Elementary School Neochorion in their school garden

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Πρωτύπου Νηπιαγωγείου καὶ Δημοτικοῦ Σχολ. Ψυχικοῦ «Ἀθηνᾶς Π. Χιωτέλλη», ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων προσέφεραν 250 δρχ. 20 τεμ. μεταχειρισμένου ἱματισμοῦ καὶ 35 παιγνίδια, εἰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς περι-



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γρατικοχωρίου Ἡγουμενίτσης κουρεύουν τοὺς συμμαθητάς των.
Juniors of Elementary School Grecochorion cutting the hair of their school—mates.

φερείας των καὶ εἰς μίαν πτωχὴν οἰκογένειαν τοῦ Πειραιῶς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 5ου Δημ. Σχολείου Ἄνω Δάφνης Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθησαν τὰ Νοσοκομεῖα «Ἀσκληπιεῖον Βούλας» καὶ «Παίδων», ὅπου ἐμοίρασαν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν διάφορα φροῦτα καὶ γλυκίσματα καὶ τοὺς ἐψυχαγώγησαν.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Τριστένου Φωκίδος, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο. Ἀσκοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπον εἰς τὸν ὁποῖον ἵδρυσαν σπορεῖον καὶ φυτώριον μηλεῶν καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Λυγιᾶς Ναυπακτίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Ὠργάνωσαν ἑορτὴν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ὁμάδος.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεγ. Γαρδικίου—Ζαγορίου Μετσόβου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἀσκοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Βοηθοῦν τοὺς μικροὺς καὶ ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Βοηθοῦν τοὺς γονεῖς των εἰς διαφόρους ἐργασίας. Μὲ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἐβοήθησαν πτωχοὺς μαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀρχαγγέλου—Πρεβέζης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Βοήθησαν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὀδραγωγείου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κομποτίου Ἄρτης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐφύτευσαν περὶ τὰ 60 δένδρα εἰς τὴν



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κεραμάτων—Ἄρτης ἕτοιμοι διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς περιοχῆς.
Juniors of Elementary School Keramata Arta ready for the reafforestation.

πλατεῖα τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Ἀσκοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Ὠργάνωσαν χριστουγεννιάτικη ἑορτή, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν. Ἔχουν μαθητικὴ βιβλιοθήκη. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐυρωπαϊκὰ σχολεῖα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Δημαρίου Ἄρτης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των μὲ βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη. Προσέφεραν δενδρύλλια ἀμυγδαλιᾶς ἀπὸ τὸν σχολ. των κῆπο εἰς ἀπόρους συμμαθητάς των καὶ εἰς τὴν κοινότητα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Φροσύνης Ἰωαννίνων, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἐφύτευσαν περὶ τὰ 500 δένδρα εἰς διαφόρους χώρους. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀφοδευτηρίων καὶ τῶν μαθ. Λουτρῶν. Ὀργανώνουν ἐκδρομάς. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Βέργας—Καστορίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου των. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητάς των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο καὶ ὀπωρῶνα. Ἐφύτευσαν δένδρα. Ὠργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτή, Βοηθοῦν τοὺς γέρους καὶ τὰ πτωχὰ παιδιά. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. Βοηθειῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Εὐζώνων Πειονίας, ἐφύτευσαν περὶ τὰ 2.500 δενδρύλλια εἰς κοινοτικὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον περιέφραξαν. Μὲ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ



Ε. Σ. Ν. Δημ. Σχολ. Κουκουράβας — Λαρίσης ἐπισκευάζουν τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου των.
Juniors of Elementary School Concourava working for the reconstruction of their village.

τὰ κάλαντα ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν 6 Περιοδικῶν καὶ ἀγόρασαν φάρμακα διὰ τὸ σχολ. φαρμακεῖο καὶ γραφικὴν ὕλην διὰ τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των. Ἔχουν σχολ. ταμεῖον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Βρωμόβρυσης — Εὔας — Μεσσήνης, ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον καὶ Νηπιαγωγεῖον Βαρυκοῦ—Πτολεμαΐδος, 1 χαρτοκιβώτιον μὲ 25 κιλὰ σταφίδος.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Τούμπας—Λυγιαλείας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀπόρους συμμαθητάς των μὲ γραφικὴν ὕλην καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν 50 δενδρύλλια. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητάς των.

ΚΡΗΤΗ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀρωνίου—Ἀκρωτηρίου Χανίων, παρακολουθοῦν μαθήματα ὑγιεινῆς καὶ ἀσκοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Ἔχουν σχολ. βιβλιοθήκην, μαθητικὸ κουρεῖο καὶ ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπον, τὰ εἰσοδήματα τοῦ ὁποίου ἀνέρχονται κατ' ἔτος εἰς 4.000 δρχ., τὰς ὁποίας διαθέτουν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ὁμάδος ὅπως καὶ τὰς εἰσπράξεις τοῦ μαθητικοῦ των κουρείου.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Γαράζου Μυλοποτάμου — Ρεθύμνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κυριῶν—Δράμας κλαδεύουν δένδρα.
Juniors of Elementary School Kyrion Drama pruning trees.

Ἐβοήθησαν πτωχὴν μαθήτριαν, τῆς ὁποίας ὁ πατὴρ εὑρίσκετο εἰς τὰς φυλακάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χρωμοναστηρακίου Ρεθύμνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους. εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς καὶ τοὺς πτωχοὺς μὲ γραφικὴν ὕλην. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν φυτεύσει 16 μηλιὲς καὶ ἄλλα δένδρα, τὰ ὁποῖα περιποιοῦνται. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν τσιμεντόστρωσιν τοῦ περιβόλου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Γεωργίου. Ὠργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτή.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κρύας Βρύσης Ρεθύμνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο καὶ μαθητικὴ βιβλιοθήκη. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν δένδρα.

ΝΗΣΟΙ.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Πυθαγορείου Γυμνασίου Σάμου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθη-

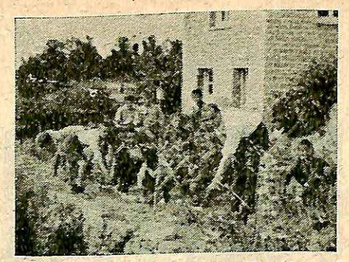


Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολ. Μάτεσι—Ὀλυμπίας ἐπιδιορθώνουν τμῆμα τῆς ὁδοῦ τοῦ Σχολείου των.
Juniors of Elementary School Matessi repairing a part of the village road

τάς. Ὠργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτή, τὸ προϊὸν τῆς ὁποίας, δρχ. 287, διέθεσαν ὑπὲρ



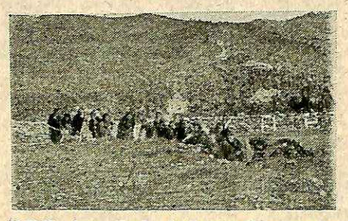
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μελιδονίου Μυλ/μου ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὴν ἀναδάσωσιν.
Juniors of Elementary School Melidonion returning from the wood where they planted trees.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γρανίτσης Ἰωαννίνων εἰς τὸν σχολικόν των κῆπον.
Juniors of Elementary School Granitsa in their school garden



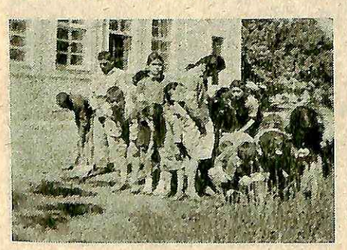
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βάρους—Λήμνου ἔδωσαν θεατρικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.
Juniors of Elementary School Varos— gave a theatrical performance in favor of the poor.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λωζιανῶν Ἠπείρου ἰσοπεδώνουν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου των.
Juniors of Elementary School Losiana levelling their playground



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Στύρων Εὐβοίας ποτίζουν τὰ δένδρα τῆς προκυμαίας.
Juniors of Elementary School N. Stira watering the trees they planted



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀρωνίου—Χανίων περιποιοῦνται τὰ ἄνθη τοῦ σχολικοῦ των κήπου.
Juniors of Elementary School Aronion tending the flowers of their school garden.



Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Χειμωνίου Ἀλ/πόλεως εἰς τὸ σχολ. των κουρεῖον
Juniors of Elementary School N. Chimonion cutting the hair of their school—mates.

Ὀργανώνουν σχολ. ἑορτάς. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἑρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Ἐβοήθησαν πτωχὴν οἰκογένειαν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Νεοχωρίου—Λευκάδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ μαθητικὸ κουρεῖο.

Οἱ Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολείου Αἰγίνης, διένειμαν τρόφιμα εἰς ἀπόρους οἰκογενείας καὶ ἐνέδυσαν ἄπορον συμμαθήτριάν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των μὲ σχολικὰ εἴδη.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Τήνου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τῆς πόλεώς των. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς καὶ τοὺς πτωχοὺς μὲ σχολικὰ εἴδη. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἑρυθροσταυρίτας σχολείων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ὠργάνωσαν ἐκδρομὰς καὶ ἑορτάς. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἔχουν σχολ. βιβλιοθήκην καὶ διατηροῦν ὀρνιοτροφεῖον καὶ κονικλοτροφεῖον.

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΣΚΑΛΑ

1) Παῖς 2) Πάσας 3) Παπποῦς 4) Πατέρας 5) Πασχάλης 6) Παυσανίας, 7) Παπαφλέσσας 8) Παπαστράτος.

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΑ

1) Βενιαμὶν Φραγκλῖνος 2) Ἀνδρέας Κάλβος 3) Νικόλαος Κοπέρνικος 4) Γεώργιος Οὐάσιγκτων 5) Λουδοβῖκος Παστὲρ 6) Παῦλος Μελᾶς 7) Ἐρρῖκος Ντυνάν.
«Μὴ κακοῖς ὁμίλει».

ΣΚΑΛΑ

1) Βέρν 2) Σάσων 3) Πύρρος 4) Λήκυθος 5) Ἀζάκτσιο 6) Εὐφρόνιος 7) Περίανδρος 8) Ἀριστόδημος.

ΣΚΑΛΑ

1) Αἰδηψὸς 2) Ἰθώμη 3) Δώρων 4) Ἡμῶν 5) Ψὴν 6) ὃς 7) Σ.

ΣΚΑΛΑ

1) Τῆνος 2) Τίρυνς 3) Τρίκαλα 4) Ταΰγετος. Τῆνος—Ῥῆνος

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

1) Ὁ Λεοντόκαρδος 2) Μέγας 3) Ἴσαυρος 4) Δίκαιος 5) Πολιορκητὴς 6) Βουλγαροκτόνος 7) Πολυμήχανος 8) Παλαιολόγος 9) Ὡραῖα.

ΣΚΑΛΑ

1) Πάλλης 2) Παλαμᾶς 3) Πετρίδης 4) Πετμεζᾶς 5) Ποταμιάνος 6) Παπαντωνίου 7) Παπαδοπούλου 8) Παπαδιαμάντης.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Κοσμᾶς.

ΜΑΓΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι 888 καὶ 666 οἱ ὁποῖοι διαβάζονται καὶ 999 καὶ 888.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

α) Ἀργία μήτηρ πάσης κακίας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἥλιος—Ἠλεία—Ἥλιον.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

1) Ἱερουσαλὴμ 2) Ἀέρας 3) Ἔρως 4) Ἶρις 5) Ῥῆμα 6) Ὄασις 7) Σία Ἰάειρος.

ΣΚΑΛΑ

1) Ἄρης 2) Ἄλλος 3) Ἀλέκος 4) Ἀνγίβας 5) Αἴγυπτος 6) Ἀσύρματος 7) Ἀραβόσιτος 8) —Ἀντιλίβανος 9) Αἱματαμοιβάς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Τὸ 480 π.χ. 2) εἰς τὴν Σίφνο τὸ 1935 3) ὁ Μαγελλάνος.

ΦΤΣΙΚΟΧΗΜΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) Μπὲλ 2) Βόλτα 3) Νεύτων 4) Ἔδισσον 5) Ὀξυγόνον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Κατ' ἀρχὰς εἶχεν 7 δρχ. τριπλάσια κάνει 21 δρχ. καὶ ἄλλα τόσα δηλαδὴ 21+21 =42 καὶ 11 καὶ 1 = 54 δρχ. καὶ 6 ποὺ τοῦ ἔδωσα 60 δρχ.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) Ὄλυμπος 2) Βραχμανισμὸς 3) Ἰφιγένεια 4) Δράμα 5) Ἰορδάνης 6) Ὅμηρος 7) Σόφια.

ΟΒΙΔΙΟΣ

1) Ἁλικαρνασσὸν 484 2) Βερίγγειος 3) Ἀχαιοὶ 4) τὸ 1838 ἐπὶ Ὄθωνος 5) ὁ Κάδμος.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἀσπασία.
Μηδενὶ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφὶ μῦθον ἀκούσῃς.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ἁπλότητα ἔχε καὶ ἄκακος γίνου.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ χελιδόνι.

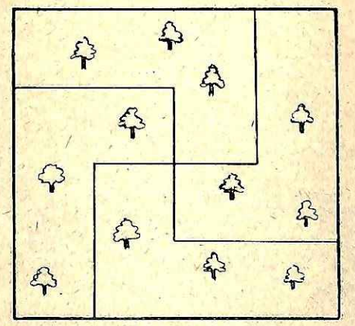
ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

1) Τὸ ψεύδεσθαι δουλοπρεπὲς 2) Σοφὸν τὸ σαφὲς 3) Ἀρχὴ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς 4) τὸ φυλάξαι τὰ ἀγαθὰ χαλεπώτερον τοῦ κτήσασθαι.

ΜΑΝΤΕΨΕ

1) Βαϊκάλη 2) Βασιλάδι 3) Βόσπορος 4) Βόνιτσα 5) Βάαλ.

ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΕΣ



ΣΚΑΛΑ

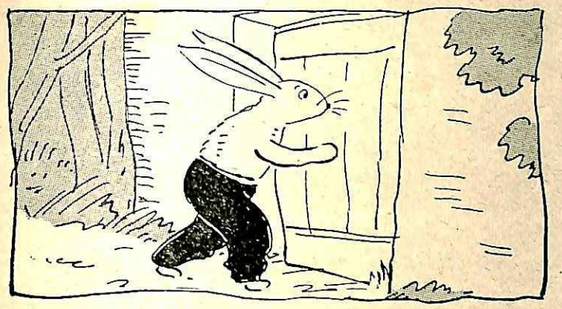
1) Κῶς 2) Κίος, 3) Κῆβος 4) Κύδνος 5) Κρίσπος 6) Κολοσσὸς 7) Κηρίανθος 8) Κυναίγειρος 9) Κεφαλόλοφος 10) Κολοκοτρώνης.

ΣΚΑΛΑ

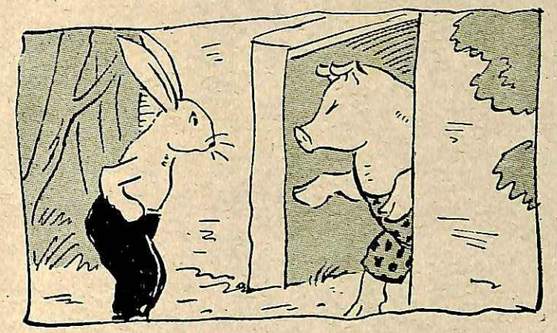
1) Κλειὼ 2) Ὅσσα 3) Σπῖνος 4) Ἄλυς 5) Εὐρώπη 6) Πολυχρονίου 7) Παστὲρ 8) Κύθνος 9) Κανάρης 10) Καραολῆς 11) Πάτρα 12) Πυτταικός.

Ο ΛΑΓΟΣ ΚΙ Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ

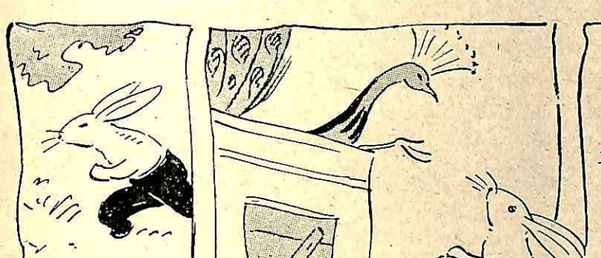
Ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.



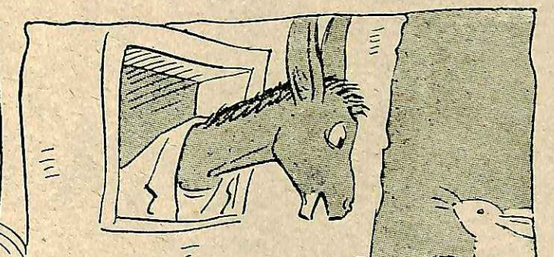
Ὁ λαγουδάκος τουφεκιὲς ἄκουσε κάποια μέρα
καὶ κυνηγοὶ κατάλαβε πὼς κυνηγοῦν πιὸ πέρα.
Ἦταν μακρυὰ τὸ σπίτι του. Γι' αὐτὸ τρεχάλα πάει
στοῦ γουρουνάκου τὴ φωλιὰ καὶ βιαστικὸς χτυπάει.



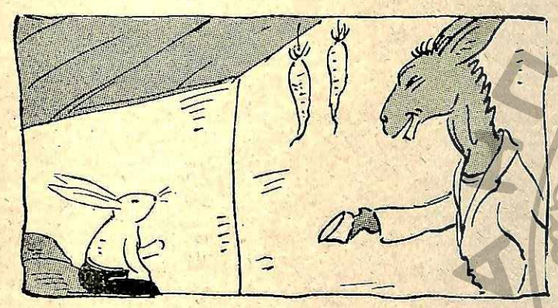
—Ἔ, γουρουνάκο, ξεφωνᾷ, κρύψε μ' ἐδῶ γιὰ λίγο.
Στὸ δάσος εἶναι κυνηγοὶ καὶ πῶς νά τοὺς ξεφύγω.
—Θὰ σ' ἔκρυβα, τοῦ εἶπ' αὐτός, ἀλλ'ὅμως τόση θέσι
δὲν ἔχει τὸ σπιτάκι μου καὶ πῶς νὰ σὲ χωρέσῃ.



—Ὅμως ἐγὼ πέντε φορὲς σ' ἔχω γλυτώσει ὡς τώρα,
εἶπ' ὁ λαγός. Μ' ἀφοῦ δὲ θές, φεύγω. Καὶ παίρνει φόρα.
Χτυπάει καὶ στοῦ παγωνιοῦ.—Κυρὰ Παγώνα, γειά σου.
Στὸ δάσος ἤρθαν κυνηγοί. Κρύψε με στὴ φωλιά σου.



Ἀλλὰ κι αὐτὴ «τὸ σπίτι μου θέσι, τοῦ λέει, δὲν ἔχει».
Καὶ φεύγει πάλι ὁ λαγὸς καὶ πιὰ στὴν τύχην τρέχει.
Σὲ σπίτι ἄγνωστο χτυπᾷ. Κι ὁ γαϊδαρέλος γέρνει,
τὸν βλέπει ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ μέσα εὐθὺς τὸν παίρνει.



—Κάτσε, τοῦ λέει, ὅσο θές, ἀγαπητὲ λαγέ μου.
Καὶ ὁ λαγός: —Νάσαι καλά. Μ' ἀλλοίμονο, ποτέ μου
δὲν πίστευα δυὸ φίλοι μου τὴν πόρτα νὰ μοῦ κλείσουν,
καὶ σὺ εὐθὺς νὰ μὲ δεχτῆς, ποὺ ἄγνωστος μοῦ ἤσουν.



Κι ὁ μπάρμπα—γαϊδαρέλος μας, τ'αὐτάκια του κουνώντας
τοῦ λέει πικρογελώντας:
—Πολλοὶ γιὰ φίλοι φαίνονται, μ' ἀληθινοὶ εἶναι λίγοι.
Κι ἀλλοί σ'αὐτόν, ποὺ ἀλόγιστα μὲ ψευτοφίλους σμίγει

Παρόραμα (τεῦχος Φ/ρίου, σελ. 25)
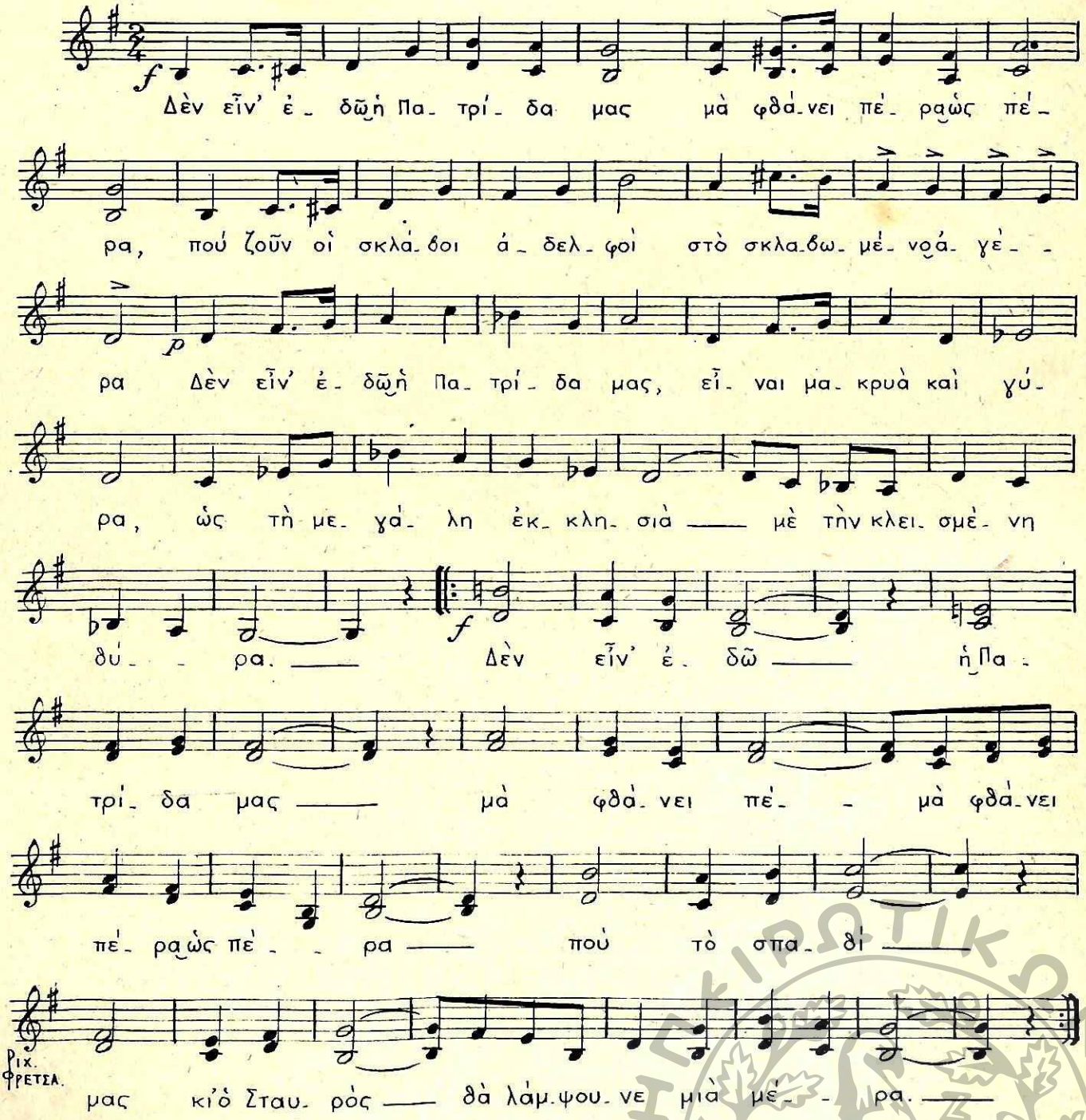
Εἰς τὸ τελευταῖον τετράστιχον: Μ' αὐτό, μαμά, ποτέ. Τὸ ὀρθὸν εἶναι: Μ' αὐτό, μαμά, ποτέ μου.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

Στίχοι
ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ



Ριχ. ΦΡΕΤΣΑ.

I

Δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ Πατρίδα μας
μὰ φθάνει πέρα ὡς πέρα,
ποὺ ζοῦν οἱ σκλάβοι ἀδελφοὶ
στὸ σκλαβωμένο ἀγέρα.

II

Δὲν εἶν' ἐδῶ ἡ Πατρίδα μας,
εἶναι μακρυὰ καὶ γύρα,
ὡς τὴ μεγάλη Ἐκκλησιά,
μὲ τὴν κλεισμένη θύρα.

III

Δὲν εἶν' ἐδῶ ἡ Πατρίδα μας
μὰ φθάνει πέρα ὡς πέρα,
ποὺ τὸ σπαθί μας κι ὁ Σταυρὸς
θὰ λάμψουνε μιὰ μέρα.

ΕΚΤΥΠ. ΠΕΧΑΙΒΑΝΙΔΗ